

NELJAPÄEV, 26. MÄRTS 2009

ISTUNGI JUHATAJA: LUISA MORGANTINI

Asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 10.00.)

2. Toiduabi jaotamine ühenduses enim puudustkannatavatele isikutele (ühise turukorralduse ühtse määrase muutmise) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni nimel Czesław Adam Siekierski koostatud raport (A6-0091/2009) toiduabi jaotamise kohta ühenduses enim puudustkannatavatele isikutele (KOM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)).

Czesław Adam Siekierski, raportöör. – (PL) Proua juhataja, proua volinik, täna arutame äärmiselt olulist teemat: toiduabi jaotamise programmi ühenduses enim puudustkannatavatele isikutele. See on tähtis, sest see puudutab miljoneid vaesuses elavaid ja esmajärjekorras abivajavaid inimesi. Me toetame komisjoni ettepanekut suurendada eelarvet kahe kolmandiku võrra, s.t. 305 miljonilt eurolt peaaegu 500 miljoni euroni aastas ning laiendada programmi raames saadaolevate toodete valikut.

Loomulikult ei lahenda programm ühenduse kodanike alatoitluse ja vaesuse probleeme, kuid kindlasti aitab see neid probleeme leevendada. Me ei poolda ettepanekut riikide eelarvetest kaasrahastamise viivitamatu kasutuselevõtmise – kordan viivitamatu kasutuselevõtmise – kohta, sest see võib piirata või isegi välistada mõne riigi programmis osalemise. Eriti mures oleksid riigid, kus sissetulek ühe inimese kohta on väike ja kus on ka eelarveprobleeme. See on praeguses majanduskriisis seda olulisem. Usun, et nõukogul õnnestub jõuda nimetatud küsimuses kompromissini.

Me toetame ka ettepanekut, et programmi raames jaotamiseks mõeldud toidukaubad oleks pärit Euroopa Liidust. Võimaluse korral peaks tegemist olema värske kohaliku toiduga, mis tähendab, et me toetame kohalikke toidukaupade tootjaid, suurendades nõudlust. Me peame samuti olema kindlad, et jaotatav toiduabi on hea kvaliteediga.

Programmi õigusliku aluse ümber on olnud palju poleemikat. Nagu me teame, vaidles nõukogu õigusteenistus komisjoni arvamusele vastu. Proua volinik võib loota Euroopa Parlamendi toetusele selles küsimuses. Jagan komisjoni arvamust selgete prioriteetide kehtestamise ja pikaajalise plaanimise osas. Programmi pikendamine kolme aasta võrra aitab kaasa olemasolevate varude tulemuslikumale kulutamisele.

Raporti vastuvõtmisega annab Euroopa Parlament meie kodanikele positiivse märguande. Kuna EL abistab Aafrika vaesemaid riike, ja me loomulikult toetame seda, ei tohi ta unustada ka oma kodanikke. ELi toiduabiprogrammid Euroopa Liidu vaesimate jaoks, nagu näiteks programmid „Puuviljad koolis” ja „Piim koolis”, muudavad suhtumist ELi ja ühisesse põllumajanduspoliitikasse, mida paljud inimesed on nii tuliselt kritiseerinud. Meie kodanikud peaksid teadma, et nende toit pärineb ELi programmidest ja fondidest.

See programm kinnitab asjaolu, et EL tunneb vastutust oma kõige enam puudustkannatavate kodanike eest. Siia kuuluvad eelkõige kodutud, raskustes pered, töötud, üksikvanemad, migrandid, varjupaigataotlejad ja kõrges eas või väheste ressurssidega inimesed. Sageli on tegemist puudega inimeste või isegi lastega.

Tuleb meeles pidada, et hiljuti ELiga ühinenud riikides toimunud muutused on põhjustanud ühiskonnas sissetulekute suure kihistumise. Veelgi enam, mõnes nimetatud riigis suurenevad erinevused sissetulekute ja elustandardi vahel pidevalt. Väikestes linnades elavaid peresid ja maapiirkondade elanikke mõjutab vaesus eriti. Nende inimeste arv, kes ei suuda endale võimaldada elu põhivajaduste täitmist, üha kasvab.

Meil on nõukogus omamoodi patiseis, kus kõik ootavad Euroopa Parlamendi arvamust, ning ma olen kindel, et minu raporti vastuvõtmine veenab praegust eesistujariiki Tšehhi Vabariiki taastama arutlusi ja otsima nõukogus mõistlikku kompromissi. Loodame, et õigusloomealane töö lõpeb selle aasta mais või juunis. Tahan julgustada programmis mitteosalevaid liikmesriike programmiga ühinema. Lõpetuseks, programmist kasu saavate miljonite elanike, toiduabi jagavate heategevusorganisatsioonide ja iseenda nimel soovin tänada kõiki Euroopa Parlamendi liikmeid, mitte üksnes neid, kes minu raportit toetavad.

Mariann Fischer Boel, komisjoni liige. – Proua juhataja, enne käesoleva ettepaneku sisusse süvenemist tahan tänada raportööri härra Siekierskit ning põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni liikmeid raporti koostamisel tehtud töö eest.

Tahan alustuseks anda tänasele arutelule konkreetse tausta, sest tehtud ettepanek ei käsitle mitte sätteid, poliitilist võimu või lubadusi, vaid inimesi. Miljonid eurooplased kannatavad raskete majandusolude ja alates 2007. aastast aset leidnud toiduhindade kiire tõusu pärast. Inimesi, kelle jaoks piisava toidu puudumine on igapäevane mure, on rohkem, kui me arvame – 43 miljonit eurooplast ei saa endale igal teisel päeval lubada einet, mis sisaldaks liha, kana või kala. Arvan, et see on rabav arv.

Enim puudustkannatavate isikute jaoks loodud programmi sihtrühm on meie ühiskonna need liikmed, kes vajavad toiduabi – inimesed, kes muretsuvad, kas nad saavad homme oma lapsi toita, inimesed, kes ei mõtle sellele, mida nad õhtul söövad, vaid kas neil on üldse midagi süüa, ning inimesed, kes ei käi mitte restoranides, vaid supiköörides.

Enam kui 13 miljonit programmist kasu saavat vaest, 19 osalevat liikmesriiki ja asjaolu, et abikavast on saanud stabiilne väljund sekkumistoodete pakkumiseks, näitavad vaieldamatult programmi väärtust. Euroopa Parlament tunnustas seda juba 2006. aastal, kui ta kutsus nõukogu ja komisjoni üles looma programmile tulevikuks kindlat alust ja laiendama toiduainete jaotamist, piiramata seda üksnes toodetega, mida on vaja sekkumiseks.

Mul on hea meel näha, et härra Siekierski koostatud raport toetab komisjoni lähenemisviisi ja nõustub sellega, et programm peab jääma ühise põllumajanduspoliitika raamesse. See on eriti tähtis ajal, mil mõned väidavad, et inimeste toitmisel ei ole midagi pistmist meie põllumajanduspoliitikaga.

Siiani on programmi rahastatud üksnes ühenduse eelarvest. Meie praegune ettepanek sisaldab ka kaasrahastamist. See on märkimisväärne muudatus, aga usun, et see parandab abikava oluliselt. Kaasrahastamine võimaldab hoida kõik kõnealuse meetme jaoks olemasolevad rahalised vahendid vastavuses tegelike vajadustega ja ärgitab liikmesriike võtma suuremat vastutust programmi juhtimise eest ning see on ka viis, kuidas tugevdada ühtekuuluvust, sest Ühtekuuluvusfondist abi saavate riikide kaasrahastamine on väiksem.

Samal ajal nõustun sellega, et me ei tohiks tekitada ohtu, kus liikmesriigid abikavas osalemisest loobuvad. Seetõttu tegime ettepaneku kaasrahastamismäärade järkjärguliseks kasutuselevõtmiseks, et jätkuvalt eristada Ühtekuuluvusfondist abi saavaid ja mittesaavaid liikmesriike.

Olen sama meelt selles, et me peaksime tegema rohkem jaotatud toidu toiteväärtuse tagamiseks. Nagu raportöör mainis, võib see tähendada enamasti kohapeal toodetud värske toidu lisamist. Kuid ei ole kohane välistada välismaiseid tooteid või väljastpoolt Euroopa Liitu pärinevaid tooteid, nagu teie raportis soovitatakse. See tähendaks täiendavate ja koormavate kontrollide läbiviimist. Seda võidakse näha kui märki ELi proteksionismist ja küsimusi võivad hakata esitama koguni meie WTO partnerid. Eelöeldut arvestades toodetakse suurem osa jaotatavast toidust tegelikult Euroopa Liidus ning see pärineb peamiselt sekkumisvarudest ja suure tõenäosusega praegu eelkõige piimandussektoris läbiviidavatest hangetest.

Arvestades seda, et heategevusorganisatsioonid on programmiga tihedalt seotud, võimaldab meie ettepanek hüvitada valitsusväliste organisatsioonide veo- ja halduskulud. Te soovitate ka ladustamiskulude katmist. Ma igati toetan seda mõtet, aga ma ei saa nõustuda teie ettepanekuga jätta hüvitise määrad liikmesriikide otsustada. Me peame sätestama maksimummäära kõikidele osalevatele riikidele juba seetõttu, et tagada programmi jätkuv tõhusus ja keskendumine toiduga varustamisele.

Lõpetuseks, lubage mul rõhutada, et enne arutlustega edasiminemist ootab nõukogu tänase arutelu ja hääletamise tulemust. Loodan, et ministrid on ooteaega konstruktiivselt kasutanud. Tänane arutelu peaks seetõttu saatma selge sõnumi – ärge unustage neid, kes ootavad supiköögi järjekorras või järgmist toidupakki. Seega, ärge oodake liiga kaua! Me peame andma kõnealusele toiduabikavale tulevikuks kindla aluse.

Florencio Luque Aguilar, regionaalarengukomisjoni arvamuse koostaja – (ES). Proua juhataja, praegune majanduskriis Euroopas toob järgnevatel aastatel kaasa allpool vaesuspääri elavate inimeste arvu suurenemise. See arv on juba tõusnud 80 miljonini, teisisõnu 16%ni maailma elanikkonnast.

Kõnealuse kriisi ajal on esmatähtis tagada kõige enam puudustkannatavate inimeste toiduga varustamise jätkumine. Sekkumisvarud on siiani olnud kasulikuks vahendiks ühenduse vaeseimate inimeste toiduga varustamisel ning samal ajal ka Euroopa tootjatele makstavate hindade stabiilsuse tagamisel. Kuid nimetatud varud kaovad järjest kiiremini.

Tundub, et uus vaeseimate inimeste abistamise programm võiks samuti olla väljundiks Euroopa Ühenduse saadustele. Sel moel aitaksime hoida põllumehi maapiirkondades.

Komisjoni ettepanek ei nõua, et programmis kasutatav toit oleks toodetud üksnes ühenduse piires, sest seda peetakse Maaailma Kaubandusorganisatsiooni eeskirjadega vastuolus olevaks. Tahan tuletada komisjonile siiski meelde, et Ameerika Ühendriigid pühendavad ei rohkem ega vähem kui 67% oma põllumajanduseelarvest kõige ebasoodsamas olukorras olevatele inimestele toiduabi andmise programmidele, mille lisaväärtuseks on ühtlasi eelisjärjekorras oma põllumeeste ja karjakasvatajate abistamine.

Nimetatud protsent on teravas vastuolus ühenduse uues programmis ettenähtud kulutustega, mis võrduvad vaid 1%ga ühise põllumajanduspoliitika eelarvest.

Agnes Schierhuber, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (DE) Proua juhataja, proua volinik, daamid ja härrad, ka mina soovin avaldada siirast tänu härra Siekierskile koostatud raporti eest. Lähen koguni nii kaugele, et ütlen, et ta on teinud äärmiselt head tööd.

Enam kui kaks aastakümnet on Euroopa Liidul olnud programm toiduabi jaotamiseks kõige enam puudustkannatavatele inimestele. Nii näiteks oli 2006. aastal võimalik erinevaid abimeetmeid rakendades anda abi ligikaudu 13 miljonile inimesele 15 liikmesriigis. Usun, et kõnealusel programmil – ja seda on nii volinik kui ka raportöör juba öelnud – on tähtis roll meie Euroopa kogukonnas solidaarsuse hoidmisel ja edendamisel, sest minu arvates on ja jääb EL mitte üksnes majanduslikuks ühisturuks, vaid eelkõige väärtustel ja solidaarsusel põhinevaks ühenduseks. Arvestades ka tänapäevast sotsiaal- ja keskkonnateadlikku turumajandust, mille kolm sammast on majandus, keskkond ja sotsiaalküsimused – need kolm on kõikide liikmesriikide programmis osalemiseks võrdselt tähtsad –, toetan ma raportööri seisukohta, et programmi peaks jätkuvalt rahastama 100%-liselt Euroopa Liit.

Tahan rõhutada, et kuigi meie jaoks on oluline kasutada eelkõige ühenduses toodetud kaupu, ei tohiks programm, kui see osutub vajalikuks, jääda piiratuks üksnes nimetatud kaupadega.

Lõpetuseks tahan öelda, et minule isiklikult on ütlema selge, et me peame aitama kõige vaesemaid nii palju, kui see on meie võimuses. Loodan väga, nagu volinik ütles, et täna hääletab suur enamus kõnealuse raporti poolt, et saaksime anda nõukogule selge märguande.

María Isabel Salinas García, *fraktsiooni PSE nimel*. – (ES) Proua juhataja, proua volinik, daamid ja härrad, esimese asjana tahan õnnitleda raportööri, kellega meil on selle programmi suhtes väga sarnased vaated, ja teiseks kõiki seotud isikuid, sest praeguse majanduskriisi ajal on sellise nähtavate positiivsete tagajärgedega programmi käigushoidmine väga oluline.

Kuigi me oleme kaasatud üksnes nõuandemenetlusse, peab Euroopa Parlament nüüdsel majandusliku ebakindluse ajal edastama selge poliitilise sõnumi. Me peame Brüsselist ja Strasbourgist andma teada, et me ei muretsa ainult ja üksnes finantssüsteemi taastamise pärast, vaid et me oleme ühtlasi täiesti teadlikud vajadusest arendada oma sotsiaalpoliitikat, eriti seda sotsiaalpoliitika osa, mis tegeleb kõige enam puudustkannatavate, Euroopa Liidu vaeseimate inimeste toetamisega.

Nõustume komisjoniga selles, et toidujagamise programmi tuleb edaspidigi lugeda ühise põllumajanduspoliitika osaks mitmel põhjusel: Euroopa põllumajandusel on märgatav sotsiaalne mõõde, see programm on vahend, mis töötab, me vajame seda praegu rohkem kui kunagi varem ja see peab tegevust jätkama.

Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsioonis oleme sarnaselt raportööriga vastu kõnealuse programmi kaasrahastamisele Euroopa Liidu ja liikmesriikide poolt, sest see tähendaks riikide diskrimineerimist nende rikkuse alusel, see võib viia olukorrani, kus programmi ei saa kõige ebasoodsamas olukorras olevates riikides rakendada.

On keeruline mõista, miks tahab komisjon ajal, mil seda kõige rohkem vajatakse, säästa ühenduse raha ühise põllumajanduspoliitika kõige sotsiaalsema külje arvelt, eriti olukorras, kus igal aastal on põllumajanduseelarves ülejääk.

Meie jaoks on äärmiselt oluline täielik ühendusepoolne rahastamine. Me peame tagama, et see programm jõuaks kõikide riikideni ja eriti nendeni, kes on kõige suuremas hädas. 43 miljonit võimalikku programmist kasusaajat vajavad meie suurt jõupingutust ja seda, et me mitte mingil juhul ei väldiks eelarvekulusid. Kokkuvõttes jah, aga mitte kõige vaesemate arvelt.

Kõnealune programm peab hõlmama kogu jagatavat toitu, et tagada selle jõudmine kõikide liikmesriikide kodanikeni. Selle saavutamiseks oleme sotsiaaldemokraatide fraktsioonis, kelle variraportöör ma olen, esitanud muudatusettepaneku, mille kohaselt kantaks kõik jaotamise, ladustamise ja haldamise kulud ühenduse rahalistest vahenditest.

Me nõustume raportööriga ka selles suhtes, et toit peab olema kõrgekvaliteetne ning eelistatavalt ühenduse päritolu. Selline lähenemisviis on kooskõlas Euroopa Parlamendi teiste samasuguste ja hiljuti Euroopa Parlamendis arutatud programmide, nagu näiteks koolides puuviljade jagamise kava, suhtes väljendatud seisukohaga.

Suur tänu, see on kõik. Loodame, et komisjon arvestab hääletamisel Euroopa Parlamendi seisukohaga, ning eelkõige loodame, et komisjon viib plaani liidus ellu esimesel võimalusel.

Willem Schuth, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (DE) Proua juhataja, proua volinik, daamid ja härrad, lubage mul alustuseks selgitada, et puudustkannatavatele inimestele toidu jagamine ei ole minu jaoks eeloleval härra Siekierski koostatud raporti hääletusel küsitav, eriti praegusel majanduslikult raskel ajal. Seetõttu tahan samuti kohe alguses öelda, et meie fraktsioonis ei olnud kerge ühisele seisukohale jõuda. Seega austan ma iga fraktsiooniliikme isiklikku otsust kalduda ühisest seisukohast kõrvale ja mitte toetada raporti kavandatavat tagasilükkamist.

Miks ei saa ma põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni hääletuse tulemust sellisel kujul toetada? Sellel on mitu põhjust, millel ei ole absoluutselt mitte mingit pistmist Euroopa Liidus praegusel majanduslikult raskel ajal puudustkannatavate inimeste aitamisega. Vastupidi, minu kolleegi härra Buski poolt Euroopa demokraatide ja liberaalide liidu fraktsiooni nimel esitatud ja kahjuks lubamatuks tunnistatud muudatusettepanekute eesmärk oli luua olemasolevale süsteemile tulevikku suunatud alus. Siiani kehtiv süsteem on igand, mis on säilinud nüüdseks õnneks minevikuks saanud põllumajandusliku ületootmise aegadest. Otsetoetuste toodangust õnnestunud lahtisidumise tõttu on sekkumisvarud viimastel aastatel pidevalt vähenenud, selle tulemusena tuleb praegu osta kuni 85% toidust vabaturult.

Kuid see on muutnud programmi põhiolemust ning on toonud kaasa programmi põllumajandusliku mõõtme kadumise. Kuna tegemist on sotsiaalprogrammiga, siis peame looma selle jaoks asjakohase õigusliku aluse. Selles suhtes jagame nõukogu õigusteenistuse seisukohta, et ainuke võimalik õiguslik alus Euroopa Ühenduse asutamislepingu ühist põllumajanduspoliitikat käsitleva artikli 37 asemel on artikkel 308, sest vastasel juhul oleks ilmselgelt tegemist liikmesriikide pädevuse piiridesse tungimisega. Arvestades meie muudatusettepanekute lubamatut olemust, saab ainsaks lahenduseks olla komisjoni uus projekt. Komisjon peaks ka kaasrahastamise põhimõtte oma südametasandile võtma, sest seda, kas kõik peavad selliseid programme mõttekaks, saab rahuldavalt hinnata vaid kohalikul tasandil.

Andrzej Tomasz Zapalowski, *fraktsiooni UEN nimel*. – (PL) Proua juhataja, Euroopa Liidus on praegu näha süvenevat sotsiaalset kihistumist. Meil on miljoneid vaesuses elavaid inimesi ja nende arv kasvab pidevalt. See toimub vaatamata sellele, et ühenduses ja paljudes liikmesriikides on aastaid olnud võimul sotsiaaldemokraadid, kelle kohta räägitakse, et nad on vaesuse ja ebavõrdsuse küsimustes tundlikud. EL ise pidi olema üldise õitsengu piirkond. Paljud inimesed olid naiivsed ja jäid seda uskuma, kuid nüüd on saabunud aeg järele mõelda.

Me peame aitama neid eurooplasi, kes ei saa iseseisvalt vaesuse ja kõrvalejääetusega hakkama. ELi vanades liikmesriikides on selliseid inimesi palju ning veel rohkem on neid uutes liikmesriikides. Lisaks majanduskriisi hävitava mõjule näeme ka ELi vanade liikmesriikide endise koloniaalse lähenemisviisi tagajärgi uute liikmesriikide ettevõtetele ja pankadele. Jätkuvalt hävitatakse töökohti, näiteks hävitati Poola laevaehitustööstus.

Härra Siekierski suurepärane raport käsitleb seda, kuidas jaotada toitu suurimas hädas olijatele. Nõustun täielikult tema seisukohaga, et puudustkannatavate abistamist peaks rahastama ühendus tervikuna ning et toit peaks pärinema üksnes ELi riikidest. Abi peaks jõudma lastekodudesse, kodutute keskustesse ja nälgivate lasteni koolides ning seda peaks jagama peamiselt kohalikud omavalitsused, sest neil on parim ülevaade sellest, mida ja kui palju vaja on.

Witold Tomczak, *fraktsiooni IND/DEM nimel*. – (PL) Proua juhataja, proua volinik, toiduabiprogramm on praegu elutähtis. Nagu raportöör on kirjutanud, 2006. aastal oli ainuüksi 25 liikmesriigiga ELis 43 miljonit alatoidetud inimest ning 79 miljonit ähvardas vaesus; see on rohkem kui 20% kogu ELi elanikkonnast. Programm on aidanud ühte inimest kuuest abivajajast. Seega, probleem on tõsine ning vaesuse ilmingud on pärast hiljutisi ELi laienemisi veelgi süvenenud.

Statistika näitab, et programm üksnes leevendab alatoitumuse probleemi, kuid ei kõrvalda seda. See programm tegeleb tagajärgedega, aga ei likvideeri põhjuseid. Kas pole mitte paradoksaalne, et just maapiirkondade elanikke ohustab vaesus ja alatoitumus? Need, kes peaks toitu tootma, vajavad ise toiduabi, kuid see ei ole mitte nende süü, vaid pigem poliitika tulemus. Selle on põhjustanud väär põllumajanduspoliitika, mis toob kaasa väikeste pereettevõtete pankrotte ja suurendab toiduabi vajavate inimeste arvu.

1997. aasta jätkusuutlik Euroopa põllumajandusmudel on propagandamüüt. Selles mudelis pidid väikesed pereettevõtted olema võtmetähtsusega, kuid tegelikult on asjad vastupidi. Just need talumajapidamised on välja jäetud, kuigi nad moodustavad vähemalt 95% kõikidest Euroopa Liidu põllumajandusettevõtetest. Kas pole paradoksaalne, et me anname suurema osa rahast põllumajanduses nendele, kelle tootmine on kallis? Suurtele karjakasvatustevõtetele, mis kahjustavad keskkonda, samal ajal, kui odavalt tootvad põllumajandusettevõtted saavad vaid sümboolset tuge? ELi kaubanduspoliitika jätab meid järsu hinnatõusu meelevalla ning konkurentsipoliitika on toonud kaasa müügimonopoli ja liiga kõrged hinnad. On ülim aeg seda poliitikat muuta. Just selline poliitika on muutnud toidu kalliks ning on põhjuseks, miks vaeste ja alatoidetud kodanike arv ELis tõuseb.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Proua juhataja, proua volinik, Lissaboni strateegia on väga edukas vähemalt ühes valdkonnas – Euroopa Liidust on saanud üks konkurentsivõimelisemaid piirkondi maailmas vaesuse tootmise alal. Nii oleme suutnud luua 80 miljonit vaest ja 43 miljonit nälgivat eurooplast, kusjuures siia hulka kuuluvad vanurid, kes võivad kiiremini surra ja seeläbi vähendada avalikke kulutusi, mis tähendab, et Maastrichti kriteeriume saab tõhusamalt täita.

Ainuuksi Prantsusmaal pakub heategevusorganisatsioon *Restos du Cœur* igal aastal 80 miljonit eset. Alates 1987. aastast on meil vaeste toitmiseks olnud toidujagamise programm, mille aastaeelarve on 300 miljonit eurot. 300 miljonit eurot jagatuna 80ga ja seejärel 12ga teeb 25 senti kuus igale 80 miljoni vaese hulka kuuluvale inimesele jagatava toidu eest. See toit võeti sekkumisvarudest, kuid pärast 1992. aasta reformi, kui võimäed, piimajõed ja pungis külmkapid sattusid kriitika alla, on need varud ammendatud.

Aastatel 2010–2012 ostame protektsionismivastase võitluse ja WTO pärast toiduaineid turult, kus on ka Euroopast mittepärinevat kaupa. See tähendab, et alates 1962. aastast oleme oma karja toinud sissetoodud õliseemnetega ning alates 2010. aastast toidame ka oma vaeseid sissetoodud söögiga. Ning kõike seda kaasrahastatakse universaalsuse nimel.

Proua juhataja, proua volinik, daamid ja härrad, probleem – tõeline probleem – on aga see, et pärast 22 aastast toiduabiprogrammi on endiselt 80 miljonit vaest.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, proua volinik, härra Siekierski on teinud kõnealuse raporti koostamisel ära suure töö ning selle eest tahan teda siiralt tänada. Samuti jagan tema arvamust, et paljud inimesed, eriti praeguse majanduskriisi ajal, seisavad silmitsi vaesuseohuga. See oleks Euroopa süü, kui inimesed siin peaksid nälga kannatama.

Siiski ei nõustu ma jätud muljega, nagu oleks toit läinud kallimaks. See võib olla tõsi teatud riikides, kuid Saksamaal see kindlasti nii ei ole. Osalt Euroopa tasandil tehtud väärotsuste tagajärjel on piima- ja võihind üle pika aja madalaim ning see on jõudnud tasemele, mis on hakanud ohustama paljude põllumajandusettevõtete püsimist.

Mul on siin natuke statistikat toiduhindade kohta. 1970. aastal pidi tööline töötama 243 minutit, et ta saaks osta kilogrammi searibi, kilogrammi loomaliha, kilogrammi tumedat nisu- ja rukkileiba, kümme muna, 250 grammi võid, kilogrammi kartuleid ja liitri piima; 2008. aastal tuli töötada vaid 82 minutit. See tähendab, et selleks, et olla suuteline endale nimetatud toitu lubama, kulub vaid kolmandik varem kulunud ajast.

Seletuskirjas on märgitud, et ainuuksi Saksamaal ohustab vaesus üheksat miljonit inimest. Ka siin tuleb parandus teha. Saksamaal on igal kodanikul ja elanikul õigus saada riigilt miinimumhüvitist ja seetõttu ei pea ükski neist üheksast miljonist inimesest nälga kannatama.

Seetõttu on tähtis, et toiduabiks eraldatavat raha kasutataks Euroopa nendes piirkondades, kus inimesi tõepoolest ähvardab nälg. Kui me tekkinud olukorda ei parandaks, saaks sellest Euroopa häbiplekk.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Proua juhataja, proua volinik, daamid ja härrad, arutelu, millest ma osa tahaks võtta, oleks arutelu, mis käsitleks enim puudustkannatavate isikute suhtes võetud kõigi abimeetmete lõpetamist põhjusel, et neid ei ole enam vaja.

Kahjuks ei ole asjad Euroopas ega maailmas praegu nii. Euroopa Liidus on paljude töötuse ja sotsiaalse tõrjutuse tõttu kannatavate perede sissetulekud muutunud nende esmavajaduste rahuldamiseks ebapiisavaks ning seetõttu peame nende suhtes käituma solidaarselt.

Arutatav komisjoni ettepanek väärib meie heakskiitu seda enam, et peame nüüd, nagu oleme pidanud minevikuski, leidma veel ühe viisi oma ülejääkide lihtsaks realiseerimiseks. See ei ole tänane teema. Põhjendatud on isegi kõnealuse programmi jaoks eraldatud rahaliste vahendite suurendamine.

Ühtlasi õnnitlen komisjoni ettepaneku puhul, mille kohaselt peaks abi tulema põllumajanduseelarvest. Ükski rühmitus ei näita välja suuremat solidaarsust kui põllumehed ning ükski kogukond ei osale üksteise abistamises nii, nagu teevad seda maakogukonnad. Olen kindel, et Euroopa põllumehed on väga uhked, kui saavad jagada osa põllumajanduseelarvest enim abivajavate isikutega.

Minu fraktsioon lükkab seetõttu tagasi Euroopa demokraatide ja liberaalide liidu fraktsiooni ettepanekud, mille kohaselt on kõnealuse määruse õiguslik alus küsitav. Komisjoni ettepanekut saab ja tuleb siiski parandada.

Härra Siekierski koostatud raport ja ka Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni poolt täiskogul esitatav muudatusettepanek annavad hea panuse ettepaneku parandamisse, eelkõige osas, mis käsitleb ladustamiskulude abikõlblikkust ja programmi rahastamist täies ulatuses ühenduse vahenditest.

Seetõttu palun täiskogul kõnealune raport vastu võtta ja komisjonil nõustuda Euroopa Parlamendi kaastööga.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Raporti nõukogu määruse muutmise kohta seoses toiduabi jaotamisega ühenduses enim puudustkannatavatele isikutele esitas põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon.

Siiski tahan rõhutada, et praeguses finants- ja majanduskriisis saab ühenduse enim puudustkannatavatele elanikele antav abi uue – sotsiaalpoliitilise – mõõtme.

ELi toiduabi on kriisiperioodil väga tähtis, sest töötute arv kasvab ja elatustase langeb.

Käesoleva aasta veebruaris oli Leedus töötuid 16 korda rohkem kui pakutavaid töökohti. Praegu arvatakse, et ligikaudu 20% Leedu elanikest elab vaesuses.

2006. aastal sai Euroopa Liidus 13 miljonit inimest toiduabi. Ennustatakse, et lähitulevikus elab ELi rahvastikust 16% ehk 80 miljonit inimest allpool vaesuspiiri.

Härra Siekierski raportis tehakse ettepanek jätta jõusse praegune toiduabiprogrammi rahastamiskord, mille järgi eraldatakse vahendeid vaid ELi eelarvest, ega kiideta heaks komisjoni ettepanekut rahastada programme nii ELi kui ka liikmesriikide eelarvetest.

Komisjoni ettepanek ei vasta tõepoolest majanduslikule tegelikkusele.

Paljudel ELi vaesematel kriisi tagajärgedega võitlevatel riikidel oleks praegu raske osaleda toiduabiprogrammi rahastamises. Rahastamine ELi eelarve kaudu, nagu see on toimunud alates 1987. aastast, oleks samas tõhus abi vaesematele kaaskodanikele ja näitaks tõelist solidaarsust.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, lõpuks saavad inimesed aru, et uue põllumajanduspoliitikaga on laod tühjad ja, veelgi enam, rahalised vahendid on suunatud otsetoetusteks, ning nüüd otsime jäljaste toitmise väljapääsu eelarvest.

Kui me oleks teinud muudatusi, et koguda pisut enam neilt hästi varjatud inimestelt, kes saavad aastas enam kui 300 000 eurot otsetoetusi, võib-olla siis oleks meil enim puudustkannatavate kodanike jaoks praegu rohkem ressursse. Kui me otsustaks enne tootmise algust, mida puudustkannatavatele inimestele kõrvale panna, ehk kulutaks me siis oluliselt vähem kui vajamineva turult soetamise korral ja meil oleks olemas põhimõtted teatud turgude, näiteks piimaturu, toetamiseks kriisilukorras. Kui me suudaksime kasutada tooteid, mis on ära visatud põhjusel, et nende realiseerimiskuupäev on lähedal, või mis on jäänud tavaturul müümata, tabaksime kaks kärbest ühe hoobiga.

Ma ei taha üldse ette kujutada, kuidas ülla eesmärgi varjus kasvab suur toetuste turg, mis surub oma käed Euroopa maksumaksjate taskutesse, hoolimata nendest vaestest kurivaimudest, kes on nälga suremas.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Proua juhataja, jäljaste toimine on põhinõue. Me räägime sellest õigustatult kolmandate riikide puhul, kuid tunnistame harva tõelise nälja olemasolu Euroopas. Kuid näriv nälga ja tõsised alatoitumusest tulenevad vaegused, isegi ilma tegeliku näljata, on tõelisus ka kõige edukamates liikmesriikides.

Nälg külluse keskel on ja on alati olnud skandaalne ning kõnealuses raportis püüame abikavasid parandada, et selle probleemiga tulemuslikumalt tegeleda. Vaesunud emana oli mul põhjust olla tänulik lirimaal 1970. aastatel väikeste lastega peredele antud tasuta piima ja 1980. aastatel minu lastele koolis antud odava piima eest.

Tahaksin siiski lisada ühe soovitus, kuid seda mitte ühise põllumajanduspoliitika raames. Mõne ühise kalanduspoliitika raames järgitava põhimõtte tulemusel visatakse tuhandeid tonne söödavat kala surnuna üle meie rannikutele tegutsevate kalapaatide reelingute. On aeg selline raiskamine lõpetada. Me peaksime selle niinimetatud „vette tagasi lastava saagi“ maale tooma ja andma neile, kes seda vajavad, kuid kes ei saa lubada endale kõrgekvaliteedilisi valke. Oleks väga raske leida paremat ja toitvamat sööki. Proua volinik, kas võiksite rääkida kalandusajade volinikuga nimetatud abikava laiendamisest nii, et see hõlmaks ka kala?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Proua juhataja, proua volinik, daamid ja härrad, toetan kogu südamest härra Siekierski raportit põllumajandusturgude ühise korralduse ning teatavate erisätete kohta seoses toiduabi jaotamisega ühenduses enim puudustkannatavatele isikutele. Nimetatud küsimus on veelgi tähtsam, arvestades finantskriisi, mille mõju on Euroopa majanduses tunda.

Tunnistades pakilist vajadust täita enim puudustkannatavate inimeste toiduabi nõudeid, on Euroopa Parlament kutsunud komisjoni ja nõukogu üles looma Euroopa toiduabiprogrammile kindlat alust. Mis puudutab ülejäänut, siis, daamid ja härrad, kui me möödunud märtsis võtsime vastu resolutsiooni ELis ja arenguriikides tõusvate hindade kohta, märkisime me siin Euroopa Parlamendis, et õigus tervisliku ja aktiivse eluviisi jaoks piisavale ja vaheldusrikkale toidulauale on põhiõigus, mis tuleb kõigile püsivalt tagada.

Usun, et enim puudustkannatavatele inimestele toiduabi jaotamise programm peaks jätkuvalt esindama ühise põllumajanduspoliitika põhilist osa just seetõttu, et ühine põllumajanduspoliitika stabiliseerib hindu ja kaitseb nii väiksema sissetulekuga inimesi hinnakõikumiste eest.

Ma siiski ei nõustu teatud muudatusettepanekutes sisalduvate kaasrahastamismääradega, sest need võivad viia selleni, et osa liikmesriike piiravad oma osalust kõnealuses programmis. Seetõttu lükkam tagasi need muudatusettepanekud, mille eesmärk on muuta õiguslikku alust. Rõhutan, et on vajalik, et toiduabiprogrammi rahastaks täielikult Euroopa Liit; seega toetan ma õigusloomega seotud resolutsiooni projekti vastuvõtmist.

Struan Stevenson (PPE-DE). – Proua juhataja, olete täna hommikul selles küsimuses kuulnud Euroopa Parlamendis mõningaid erinevaid arvamusi. Loomulikult õnnitlen härra Siekierskit.

Ajal, mil majanduslangus süveneb ning kümned miljonid inimesed elavad vaesuses ja näljas, peame me Euroopa Parlamendis muidugi leidma viise nende inimeste aitamiseks ja neile toiduabi andmiseks. Kuid, nagu volinik märkis, osaleb kõnealuses projektis 19 liikmesriiki. See tähendab, et kaheksa liikmesriiki ei võta sellest projektist osa. Üks neist on Ühendkuningriik ning põhjuseks on, et oma vaeseid aidatakse riigi sotsiaalpoliitika raames. Arutletavast abikavast loobuti palju aastaid tagasi.

Mitmel liikmesriigil ja komisjonil on tekkinud küsimus, miks me kasutame ühist põllumajanduspoliitikat sotsiaalpoliitika rahastamiseks? See oli igati vastuvõetav, kui meil oli hulgaliselt ülejääke – piimajärvi, või- ja loomalihamägesid – ning meil oli vaja jaotada see toit vaestele, kasutades jagamise rahastamiseks ühise põllumajanduspoliitika eelarvet. Kuid praegu, mil sekkumine on minimaalne – ning nüüd kuuleme, et me peame ostma toitu koguni väljastpoolt ELi ja kasutama ühise põllumajanduspoliitika eelarvet selle toidu ladustamiseks ja jaotamiseks –, on see ometi midagi, mida saaks paremini teha liikmesriikide sotsiaalpoliitikat rakendades.

Kui arvestada, et mõnes uues liikmesriigis, nagu näiteks Rumeenias, on inimesi, kes elavad täielikus puuduses, ning paljud neist on, muide, oma vajadusteks tootvad talupidajad, siis nemad on need kõige vaesemad. Aga me võtame ära nende võimaliku raha – raha ühise põllumajanduspoliitika eelarvest, mis võiks neid aidata – selleks, et jaotada toiduabi, millest suurimat kasu saavad tegelikult vanad liikmesriigid, nagu Prantsusmaa, Itaalia ja Hispaania. Seega, abi jagamisel ei ole lähtutud ühtsetest mängureeglitest ning ma arvan, et tulevikus peaksime selle teema edasiarendamisel olema väga ettevaatlikud.

Jean-Paul Denanot (PSE). – (FR) Proua juhataja, usun, et toidu jagamise küsimus enim puudustkannatavatele isikutele on väga õigeaegne, kuid leian siiski, et komisjoni ettepanek lõppkokkuvõttes ei vasta probleemile.

Mulle valmistab muret kaasrahastamine ning mulle tundub, et tegemist on pigem liberaalsuse küsimusega, mis on mõnel viimasel aastal valitsenud ühise põllumajanduspoliitika hindamistel, mis tuleks üle vaadata. Toidualased mässud ja toiduainete hindades toimuvad järsud muutused on põllumajandusturu liberaliseerimise

piiride pidevad näitajad. Selline liberaliseerimine on alati kahjustanud haavatavamaid rahvaid, tootjaid ja piirkondi.

Seetõttu nõuan põllumajanduspoliitika õiguste ja nii kvantitatiivse kui ka kvalitatiivse kontrolli taastamist Euroopa ja rahvusvahelisel tasandil ning põllumajanduse ja toidu strateegilise valdkonna mitte allutamist karmidele turujõududele.

Loomulikult on see kiireloomuline küsimus ja härra Siekierski raport arvestab seda, mille üle on mul hea meel. Loodan siiski, et ühise põllumajanduspoliitika tuleviku üle algavate kõneluste käigus juhitakse tähelepanu asjaolule, et põhieesmärk on võidelda kogu ELis ja maailmas nähtava nälja ja vaesusega struktuurset. Maapiirkonnad on valmis rahuldama meie toiduvajadusi piisava koguse kõrgekvaliteediliste saadustega; neile tuleb selle suure vastutuse kandmiseks anda finants- ja inimressursid.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Proua juhataja, enam kui 90% paljude inimeste isiklikust eelarvest läheb toidu ostmiseks ja eluasemekulude kandmiseks. Toiduhinna võimalikult madalal hoidmisel on suur sotsiaalne ja humanitaarne tähtsus. 2006. aastal puudutas nälg ja alatoitumus 79 miljonit inimest Euroopa Liidus. Kriisi ja elanike arvu suurenemise tulemusena on probleem nüüd märkimisväärselt kasvanud ning 2009. aastal on otsetoetusi vajavaid inimesi kindlasti üle 25 miljoni.

Abistamine on ühise põllumajanduspoliitika oluline osa, sest selle raames antakse käiku sekkumisvarud, kuid säilitatakse samas nõudlus toidu järele. Toetan toiduabi rahastamist eelkõige ELi vahendite arvelt, mida täiendavad teatud riigid sõltuvalt nende suutlikkusest, abi andmiseks selgete põhimõtete sätestamist, abifondi suurendamist 2009. aastal vähemalt 200 miljonile eurole, toiduainete nimekirja laiendamist ning toidu ostmist käsitlevate põhimõtete kehtestamist. Abil on suur poliitiline tähtsus, sest see kinnitab ELi ühtset tegevust oma kodanike heaks. Õnnitlen härra Siekierskit suurepärase raporti puhul.

Christa Kläß (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, lugupeetud volinik proua Fischer Boel, daamid ja härrad, 22 aastat on toiduabi jaotamise programm ühenduses enim puudustkannatavatele isikutele aidanud saavutada ühise põllumajanduspoliitika äärmistelt olulisi eesmärgi. See puudutab ühelt poolt turgude stabiliseerimist sekkumisvarude vähendamise teel, toetades samas teiselt poolt ühenduse kõige vaesemaid elanikkonnakihte toiduga. Ainuüksi 2006. aastal sai 13 miljonit inimest 15 liikmesriigist kasu programmi raames võetud abimeetmetest – väärtuslikku abi, mida tuleks säilitada.

Nüüd on siiski tekkinud õigustatud mure komisjoni ettepaneku pärast, mis kaldub kõrvale vanadest põhimõtetest ega taha kasutada programmis mitte üksnes sekkumisvarudest võetud toitu, vaid ka vabaturult ostetud toitu. See küsimus, proua volinik, on kindlasti sotsiaalpoliitika, mitte põllumajanduspoliitika vallas. Minu arvates ületab volitusi väide, et ilma täiendavalt ostetava toiduta ei saa pakutav toiduvalik tagada tasakaalustatud toidulauda.

Nüüd pakub raportöör härra Siekierski välja kaasrahastamisest loobumist. Kuid see rõhutab taas kord sotsiaalpoliitilise vastutuse külge, mistõttu mina toetaks kaasrahastamist. Euroopa Liit peab olema selgelt keskendunud inimeste heaolule. Nälga ega puudust ei tohi olla – seda on kõik tänaohmikused kõnelejad veel kord toonitanud. Siiski peame tagama kohustuste arusaadava jaotamise. Asi ei ole selles, nagu tahaks põllumajanduspoliitika takistada vaeste abistamist ja toetamist. Kuid õiglase ja õige ülesannete ja abi jagamisega on kooskõlastatud ja optimaalse tegevuse väljavaated samuti head.

Praegu ja ka tulevikus seisab Euroopa põllumajanduspoliitika vastamisi suurte probleemidega. Kõige taustal tuleb alati näha sisulisi muutusi. Seetõttu palun komisjonilt ja nõukogult sotsiaal- ja põllumajanduspoliitika vallas asjakohaseid otsuseid ning nende kooskõlastatud.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Proua juhataja, esiteks soovin õnnitleda härra Siekierskit minu meelest suurepärase raporti puhul, mis on saavutanud põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonis suure poolehoiu.

Nagu me kõik teame, on ühenduse sekkumisvarusid 20 aasta jooksul kasutatud kõige suuremas hädas olevatele inimestele toiduabi andmiseks. Härra Stevenson, probleem on selles, et ühise põllumajanduspoliitika järjestikused reformid on kõnealuseid varusid oluliselt vähendanud.

Tahan juhtida siin tähelepanu ka sellele, et kui me lämmatame selle programmi või püüame seda teha, siis anname äärmiselt halva märguande praegusel väga tundlikul ajal, mil paljudel eurooplastel ei ole piisavalt süüa. On selge, et kui varud lõpevad – ja nagu ma ütlesin, vähenevad need pidevalt –, siis tuleb meil pöörduda avatud turu poole.

Tahan siin toonitada midagi, mis mulle tundub olevat raportis väga hea: kui me turu poole pöördume, peaks kehtima nõue, et tooted peavad olema ELis toodetud, kohalikku päritolu ja värsked. Samuti tundub mulle kohane säilitada abikava 100%-line rahastamine ELi poolt, sest minu arvates ei saa ega tohiks abi praegusel ajal sõltuda iga liikmesriigi võimalustest, kui me ei soovi süveneda nende võimaluste üksikasjadesse. Samuti näib olevat hea mõte programmi kestuse pikendamine kolme aasta võrra.

Lõpetuseks tahan märkida, et komisjonil on endiselt aega kasutada sekkumisvarusid, kus tahes see ka ei peaks vajalikuks või võimalikuks osutuma, ning selle eest oleks tänulik rohkem kui üks põllumajandussektor. Eelkõige pean silmas minu piirkonna – Galiitsia – piimatootjaid, kellel selline sekkumine aitaks lahendada keerulist olukorda, millega nad silmitsi seisavad, ja võimaldaks samal ajal anda toiduabi enim puudustkannatavatele inimestele.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Proua juhataja, Euroopa Liidus elab vaesuses ligikaudu 80 miljonit inimest, mis moodustab 16% ELi elanikest. Majanduskriis ähvardab nimetatud rühma suurendada. Varssavis näen iga päev inimesi supijärjekorras. Seetõttu on väga oluline hoida järjepidevana ühenduse enim puudustkannatavatele inimestele jaotatava toiduabi programmi. Toodetega otsevarustamine tagab mitmekesise toidu.

Kuid komisjoni ettepanek sisaldab kaasrahastamise tingimust, mis vaeseimate liikmesriikide puhul võib viia programmist loobumiseni. See ei ole kooskõlas programmi siseseviimise eesmärgi, eelkõige piirkondadevahelise majandusliku ja sotsiaalse ebavõrdsuse vähendamisega ning hävitaks solidaarsuspõhimõtte. Loodan, et 17., 18. ja 19. muudatusettepanek parandavad selle vea. Palun komisjonil valmistada ette programm, mis kõrvaldab vaesuse struktuursed põhjused, mitte üksnes selle tagajärjed, ning samuti näha ette järelevalve, mille eesmärk on teha kindlaks, kui palju abist jõuab vaesteni ja palju jääb vahendajatele. Õnnitlen raportööri.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Proua juhataja, proua volinik, toidu jaotamine enim puudustkannatavatele isikutele on ELi tegevuse äärmiselt tähtis osa. Seetõttu tänan komisjoni selles küsimuses tehtud ettepaneku eest, samuti tänan härra Siekierskit täna arutluse all oleva raporti eest.

Liikmesriigid on teinud suuri edusamme oma elanike elukvaliteedi parandamisel. Siiski on vaesus endiselt tänapäeva Euroopa üks tõsisemaid probleeme. Hinnanguliselt 43 miljonit ELi kodanikku ähvardab alatoitumus – see on šokeeriv number. Toiduabi jaotamise programm aitab paljusid nimetatud eurooplasi. Tean, et see programm ei meeldi sugugi mitte kõigile. Mõistan, et võivad tekkida õiguslikud, majanduslikud või poliitilised kahtlused, kuid tahaksin teada, milline oleks programmi alternatiiv, eelkõige seetõttu, et toiduabi jaotamise programm toob kasu ka põllumajandusturule, mis on tänu sellele stabiilsem.

EL on maailma vaeseimatele inimestele abi andmises juhtival kohal. On raske ette kujutada, et samal ajal võiks ühendus lõpetada oma tõsiste probleemidega rinda pistvate kodanike abistamise, ning seetõttu loodan, et nõukogu jõuab selles küsimuses kokkuleppele.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Tahan õnnitleda komisjoni ja raportöör härra Siekierskit suurepärase algatuse puhul, mis kinnitab Euroopa Liidu ja komisjoni sotsiaalset tundlikkust.

Tahan komisjonilt paluda kahte asja. Esimene palve käsitleb kaasrahastamist: nõustun raportiga, kuid tahan, et proua Fischer Boel arvestaks asjaoluga, et ta küsib kaasrahastamist vaesematelt ja pingelisema eelarvega liikmesriikidelt, just sealt, kus vajadus toidu järele on suurim.

Minu teine palve: veokulude määra ei tohiks olla 4,5%, vaid peaks subsidiaarsuse põhimõttel olema jäetud liikmesriikide määrata, sest veokulude katmiseks võib piisata madalamatest määradest.

Lõpetuseks, ELi logo tuleks endiselt tooteetikettidele trükkida, kui tegemist on ELi toodetega. Viimaks – sest ma ei arva, et ma aruteludes enam osalen – soovin tänada proua Fischer Boeli kogu tema viie aasta pikkuse hoolsa töö eest. Ta on jätnud oma jälje Euroopa põllumajanduse ajalukku.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Rumeeniat esindava parlamendiliikmena toetan ma koos kolleegidega raportööri tehtud ettepanekuid ning me hääletame nende poolt.

Vaesus lööb kõige valusamalt peresid väikelinnades ja maapiirkondades. Praeguses kriisis on toiduabiprogrammi pikendamine ja selle ühenduse eelarvest rahastamine täiesti õigustatud.

Me kõik teame, et 2008. aastal vastu võetud meetmed ja eraldatud vahendid ei ole olnud piisavad. Põllumajanduslikud ja sotsiaalsed elemendid õigustavad programmi säilitamist osana ühisest põllumajanduspoliitikast.

Uutes liikmesriikides, nagu Rumeenias, tuleb ilmselgelt programmi haldamist parandada. Toodete ladustamis- ja halduskulud tuleb hoida tõhusa kontrolli all, et need ei ületaks 20–25% turuhinnast.

Lõpetuseks tahan tänada härra Siekierskit ning õnnitleda teda tehtud ettepanekute puhul.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, nii raportööri kui ka komisjoni ettepanek on tähtis kokkulepe vahendite eraldamiseks, et leevendada ühenduse tõusvate toiduhindade mõju, mis on viinud järjest rohkem inimesi raskesse olukorda ja muutnud toiduabi andmise kulukamaks.

Kõnealune uus korraldus, mida ma toetan, muudab programmi tõhusamaks ja kaasaegsemaks nii põllumajanduspoliitilisel kui ka sotsiaalsel tasandil. Lisaks nõustun ma sellega, et algatus peaks jääma ühise põllumajanduspoliitika raamesse, nagu soovitas komisjon.

Nagu me teame, antakse ühise põllumajanduspoliitika raames toiduabi lootusetus olukorras olevatele elanikkonnarühmadele. Tõepoolest, meetmega, mida oleme võtmas, on alati laialdaselt nõus olnud, 2006. aastal koguni 13 miljonit inimest ja 2008. aastal 15 riiki, tegelikult 19 riiki, arvan, et sellest vaatevinklist ... (*Juhataja katkestas kõneleja*).

ISTUNGI JUHATAJA: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Asepresident

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Härra juhataja, käimasolevas arutelus soovin juhtida tähelepanu kolmele küsimusele. Esiteks, tahan tuletada teile meelde, et üks ühise põllumajanduspoliitika peamisi eesmärke on tagada Euroopa Liidu elanikele juurdepääs toidule sobivate hindadega ning seega tähendab see väikese sissetulekuga või üldse ilma sissetulekuta inimeste jaoks tasuta toitu.

Teiseks, ELi ja eelkõige uute liikmesriikide elanike sissetulek jätab suuresti soovida. Kõikides uutes riikides ulatub nende elanike arv, kelle sissetulek jääb alla 40% ELi keskmisest, koguni 50%ni, nii et peaaegu pooltel nimetatud riikides elavatest inimestest on väike sissetulek. Viidatud andmed pärinevad kriisieelsest ajast. Kriisi tulemusena muutub olukord järgmise mõne aastaga ainult hullemaks.

Seetõttu toetan enim puudustkannatavatele inimestele tasuta toidu jagamise programmi jätkamist, selle tarbeks eraldab EL 2009. aastal peaaegu 500 miljonit eurot, sealhulgas ligikaudu 100 miljonit eurot minu riigi – Poola – jaoks. Loodan, et eesistujariik Tšehhi saavutab nõukogus kokkuleppe programmi lõplikus vormis ... (*Juhataja katkestas kõneleja*)

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) Sel ajal, kui me oleme tegelenud nälja väljajuurimisega Aafrikast ja teistest vaesunud riikidest, on nälg ja vaesus vaevanud meid kodus, omaenda tagaaias.

Nii on juhtunud ka minu riigis – Sloveenias –, kus vajadus solidaarse abi järele aina kasvab, hoolimata kõrgest elatusasemest. Ajakirjanduses kajastatu kohaselt on humanitaarorganisatsioonide toiduvarud peaaegu ammendatud.

Arvestades asjaolu, et enamikus ELi liikmesriikides on endiselt küllaldane kogus toitu, oleks tõesti ebainimlik, kui meie kodanikud peaksid nälga kannatama või sellesse isegi surema. Ellujäämist tuleb eelistada mis tahes muudele investeeringutele, mis võivad oodata paremaid aegu.

Kui liikmesriigid ei suuda eraldada täiendavaid vahendeid toiduga varustamiseks, oleks neil tõenäoliselt kõige asjakohasem anda käiku hädaabivarud. Toetan seda programmi, kuid samal ajal tahan paluda kõigil meil ja meie kodanikel pöörata tähelepanu ümbritsevate inimeste kitsikusele.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, tahan tänada härra Siekierskit raporti eest ühenduses enim puudustkannatavatele isikutele toiduabi jaotamise programmi kohta, mis kujutab endast väärtuslikku turu reguleerimise vahendit ja peab seetõttu jääma ühise põllumajanduspoliitika raamesse.

Kuigi Euroopa Liidu keskmine elukvaliteet kuulub maailma parimate hulka, ei ole mõned kodanikud suutelised ostma piisavalt toitu. Hinnanguliselt 43 miljonit inimest ELis ähvardab toidupuudus; see arv on viimastel aastatel pidevalt tõusnud.

Juba mõnda aega kestnud mitmete kaupade hinna tõus teeb toiduabi andmise kallimaks, mistõttu on Euroopa programmi raames antav toetus muutunud veelgi kiireloomulisemaks.

Mariann Fischer Boel, komisjoni liige. – Härra juhataja, tahan tänada kõiki tehtud märkuste eest. Üldiselt kuulen väga positiivset vastukaja kõige suuremas hädas olijaid käsitlevale ettepanekule.

Härra juhataja, kas lubate mul keskenduda mõnele märkusele, mis on siin täna tehtud? Esiteks, arvan, et me peame pidama meeles, et vaesus ei ole piiratud liikmesriikide teatud alade või piirkondadega. Kahjuks peavad selle küsimusega tegelema kõik liikmesriigid. On õige, et probleemi ulatus ja selle lahendamiseks kättesaadavad meetmed ei ole terves Euroopa Ühenduses ühesugused. Liikmesriikide osad eelarves ning erinevad kaasrahastamise määrad Ühtekuuluvusfondist abi saavatele ja mittesaavatele riikidele võtavad loomulikult arvesse iga riigi finantssuutlikkust. See tähendab, et lõppkokkuvõttes hakkab niinimetatud uute liikmesriikide jaoks olema praegusest rohkem raha.

Eelarve suhtes tahan teile lihtsalt meelde tuletada, et tegelikult oleme me enim puudustkannatavate inimeste programmi eelarvet suurendanud kahe kolmandiku võrra – kuni 0,5 miljardi euron – ja ma arvan, et see koos uue abinõuna kehtestatava kaasfinantseerimisega aitab mõningaid probleeme leevendada. Leian, et me ei tohi unustada ka, et see abikava on vabatahtlik. Liikmesriigid, kus on olemas sotsiaalsüsteem, ei pea loomulikult kõnealust abikava kasutama. Meie eesmärk ei ole liikmesriikides juba rakendatava ja teatud määral ka valitsusväliste organisatsioonide juhitava sotsiaalpoliitika asendamine. Me tahame neid toetada toidu andmisega, mida ma endiselt pean põllumajanduspoliitika keskseks sihiks.

Usun, et väljapakutud muudatused lähevad õiges suunas. Arvan, et sätted on mõistlikud ja hästi tasakaalus. Programm – kui Euroopa Parlament loodetavasti samuti selle poolt hääletab – võimaldab astuda vastu tulevikus tekkivatele probleemidele. On keeruline olla või seista sellele programmile vastu olukorras, kus kogu Euroopas on tööpuudus järsult kasvamas, suurendades omakorda oluliselt nende inimeste arvu, keda ähvardab vaesus. Seega ootan huviga selle äärmiselt vastutustundliku Euroopa Parlamendi hääletuse tulemust.

Czesław Adam Siekierski, raportöör. – (PL) Tahan vastata osale tõstatatud probleemidele. Esiteks, ütlesin, et olen kaasrahastamise vastu, kuid rõhutasin ka, et oleme praegu majanduskriisis, kus vaeste ja töötute arv tõuseb. Hindame programmi 2011. või 2012. aastal ning siis mõtleme, kas kaasrahastamisega edasi minna. Andkem endile aega ja ärgem tehkem seda kriisi ajal.

Teiseks, olen volinikuga nõus, et on keeruline piirata jaotatavat toitu üksnes ELis toodetuga, sest see suurendab kulusid ja laiendab programmi administratiivset külge. Kolmandaks, järgigem USA eeskujul, kus taluseaduse (*Farm Bill*) alusel on põllumajanduse toetamiseks eraldatud suured summad tasuta antavate toiduabikaartide rahastamiseks. Neljandaks, ärgitan programmis mitteosalevaid riike sellega ühinema. Programm on avatud. Viiendaks, programmi jaoks eraldatud vahendid ei piira põllumajandustootjate juurdepääsu ühise põllumajanduspoliitika meetmetele, sest selle raames on meil olemas säästus.

Lõpetuseks tahan pöörduda tagasi allikate juurde. Teadaolevalt sõnastati ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid Rooma lepingutes. Need räägivad vajadusest tagada ühiskonnale juurdepääs mõistlike hindadega toidule ja kindlustada põllumajandustootjatele kohane sissetulekute tase. Võime öelda, et need on, esiteks, tootmisalased ülesanded, mis määratlevad olulise toodangukoguse. Teiseks, need on sotsiaalsed ülesanded, sest me räägime sobivatest hindadest, et tarbijad oleksid võimelised hankima toiduaineid, ja seega määratleb Rooma leping teatud sotsiaalsed eesmärgid. Kolmandaks on olemas ka majanduslikud eesmärgid, mis on seotud põllumajandustootjatele kohaste sissetulekute tagamisega.

Kui me räägime hindadest, mida saab endale lubada vaene, sageli töötu tarbija, siis peab toit olema kättesaadav märkimisväärselt madalamate hindadega või tuleb seda lihtsalt anda tasuta, loomulikult eriprogrammide raames ja eritingimustel. Kokkuvõttes tuleb öelda, et ühine põllumajanduspoliitika sisaldab ka teatud sotsiaalpoliitika osi.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjalikult. – (PL) Härra Siekierski raport toiduabi jaotamise kohta enim puudustkannatavatele isikutele tõstatab nõukogu määrustega hõlmatud küsimusi, mis käsitlevad ühise põllumajanduspoliitika rahastamist ja sellega seotud erisätteid. Me oleme olukorras, mis tõendab, et ka Euroopa Liidu sees on suuri vaesust ja puudust kannatavaid piirkondi. Väga sageli on enim mõjutatud külad ja väikelinnades elavad inimesed, sealhulgas paljud lapsed. Ametliku statistika kohaselt elab ligikaudu 80 miljonit eurooplast allpool vaesuspiiri. Kardetavasti suureneb nimetatud häiriv number praeguse kriisi ja kasvava töötuse tõttu.

Asjaolu, et ELi vaeseimatele elanikele jaotatava toiduabi programmi jaoks eraldatud summat suurendatakse 305 miljonilt eurolt 500 miljonile eurole on iseenesest hea märk. Kuid ma leian, et tekkinud häbiväärse olukorra kaotamiseks või vähemalt selle oluliseks piiramiseks tuleb muuta liikmesriikides kehtivaid süsteeme. Puuduse peamine põhjus on töötus ja ülemäära kõrged toiduhinnad (võrreldes kas või kaupade eest põllumajandustootjatele makstavat tasu jaehinnaga poes). Meie sotsiaalhooldussüsteem on samuti kaugel täiuslikkusest.

Lõpetuseks tahan väga selgelt rõhutada, et on oluline, et abiprogrammis kasutatav toit oleks kvaliteetne ning ideaalis peaks see olema värske ja pärinema kohalikelt põllumajandusettevõtjatelt.

3. Kollektiivsed abinõud (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on komisjoni avaldus kollektiivsete kahjuhüvitusabinõude kohta.

Meglana Kuneva, komisjoni liige. – Härra juhataja, nagu te teate on minu volituste algusest saadik kahjuhüvitusabinõude küsimus olnud minu esmatähtsate ülesannete hulgas kõrgel kohal. Usun, et põhiõiguste tugevus avaldub üksnes siis, kui neid toetavad sunnimeetmed ja tõhusad kahjuhüvitusabinõud tarbijate kaitseks. Üha enam saavad paljud tarbijaid lüüa ettevõtja sama või sarnase ebaseadusliku tegevuse tõttu ega saa hüvitist.

Komisjon on uurinud probleemi, millega puutuvad tarbijad kokku kollektiivsete nõuete eest hüvitise saamisel. Me oleme tellinud uuringuid, arutanud küsimust sidusrühmadega, viinud läbi küsitlusi ja konsulteerinud Interneti teel ning avaldanud hiljuti rohelise raamatu, millele oleme saanud enam kui 170 vastust.

Kuigi konsulteerimine lõppes 1. märtsil 2009. aastal saabub endiselt märkusi ja ma võin teile juba praegu öelda, et mida rohkem tõendeid me kogume, seda enam süveneb meie veendumus, et probleem on olemas. Seetõttu peame õigluse ja terve Euroopa majanduse huvides leidma lahenduse.

Tarbijate kollektiivsete kahjuhüvitusnõuete rohelises raamatus pakuti välja erinevaid viise kõnealuse probleemiga võitlemiseks. Saadud vastuste esialgne analüüs näitab, et sidusrühmad tunnistavad praegu liikmesriikides kollektiivsete kahjuhüvitusabinõude mitterahuldavat olukorda. On jõutud üksmeelele vajaduses astuda täiendavaid samme, et saavutada tarbijate kahju tegelik hüvitamine ja seeläbi taastada nende usaldus turu vastu.

Tarbijorganisatsioonid pooldavad kõikides liikmesriikides siduvaid kahju kollektiivse hüvitamise kohtumenetlusi, mis on kombineeritud teiste võimalustega, näiteks kehtiva alternatiivse vaidluste lahendamise korra laiendamisega kollektiivsetele nõuetele. Äritegevuses eelistatakse alternatiivseid vaidluste lahendamise meetmeid.

Mõne nädala pärast, kui oleme korralikult analüüsinud kõiki vastuseid, avaldame need koos saadud tagasiside kohta tehtava avaldusega ning enne suve visandame erinevaid võimalusi kollektiivsete nõuete probleemiga tegelemiseks. See ei tähenda lihtsalt rohelises raamatus toodud nelja valiku kordamist. Meie mõtted liiguvad kaugemale, arvestades rohelise raamatuga seotud konsulteerimise käigus saadud vastuseid. Kõikide nõupidamiste tulemuste põhjal uurib komisjon hoolikalt majanduslikku ja sotsiaalset mõju sidusrühmadele, sealhulgas võimalike valikutega kaasnevaid kulusid ja hüvesid. 29. mail korraldame arutelu, et jagada esialgseid järeldusi sidusrühmadega.

Lubage toonitada, et ükskõik, millise tee me valime, ei järgi me USA kogemust. Selle asemel lähtume Euroopa kultuuridest ja arvestame liikmesriikide praeguste kogemustega. Kui valikud on selgunud, veenduvad Euroopa Parlament, liikmesriigid ja sidusrühmad, nii nagu mina olen veendunud, mitte üksnes selles, et probleem on olemas, vaid ka selles, et Euroopa tasandil tuleb leida tõhus lahendus ja et see on võimalik.

Miks peaks mainekad ettevõtted kannatama kõlvatute konkurentide tõttu, kes lõikavad kasu sellest, et tarbijatele ei maksta hüvitist? Ma rõhutan „hüvitist“. See ongi selle abinõu olemus, mille poole me püüdlime. Miks peaks tarbijad loobuma oma õigustatud ootusest saada hüvitist ning miks peaks ühiskond taluma lünka hoolekande- ja õigussüsteemis?

Olen kindel, et leiame lahenduse, mis on õigeks tasakaaluks tarbijatele tagatud paremate kahjuhüvitusabinõude ja põhjendamatute nõuete vältimise vahel. Tõhusad kahjuhüvitusabinõud suurendavad tarbijate usaldust siseturu vastu ja selle vastu, mida Euroopa nende heaks teha saab. See on eriti tähtis praeguse majandus- ja finantskriisi karmis reaalsuses. Nagu te teate, ilmestavad tulevasi kuid paljud institutsionaalsed muutused ning see võib mõjutada meie kollektiivsete kahjuhüvitusabinõude kallal tehtava töö kulgu ja üleandmist.

Mis puudutab komisjoni algatust Euroopa konkurentsieeskirjade rikkumisest tekkinud kahju hüvitamise kohta, siis võin teile kinnitada, et komisjon jagab Euroopa Parlamendi arvamust selle kohta, et need kaks kollektiivsete kahjuhüvitusabinõudega seotud algatust peaksid olema kooskõlas. Kuid kooskõlas olemine ei tähenda, et erinevad poliitilised algatused peavad samade eesmärkide saavutamiseks kasutama samu vahendeid. Võin teile samuti kinnitada, et see küsimus jääb minu isiklikuks südamasjaks ja ma jätkan tööd selle kallal kuni oma ametiaja lõpuni samasuguse energia ja tarmukusega, nagu olen seni teinud, ning loomulikult Euroopa Parlamendi lahke abi ja toega.

Malcolm Harbour, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – Härra juhataja, mul on hea meel tervitada Euroopa Parlamendis taas kord volinik Kunevat. Proua volinik, ma ei pea kasutama muud kui teie endi sõnu energia ja tarmukuse kohta tarbijate huvide kaitsmisel, mida, ma arvan, imetleme meie siin Euroopa Parlamendis ja imetlevad tõepoolest kõik meie fraktsiooni liikmed, ning me julgustame teid igati seda tööd jätkama.

Kahju kollektiivse hüvitamise ettepaneku kohta arvan, et te lähenete sellele teemale just õigel moel. Oleme alati öelnud, et see on äärmiselt keeruline küsimus. See ei hõlma mitte ainult Euroopa tasandil võetud meetmeid, vaid ka väga keerulist küsimust riiklike ja piirkondlike õigusaktide rolli kohta ning, nagu te märkisite, on kõige tähtsam, et selle kõige keskmes oleks tarbija.

Te olete tõesti järjekindlalt rääkinud, et üks põhiküsimusi, mille me peame tõstatama, on tarbija usaldus siseturu ja piiriülese kaubanduse vastu, sest vastasel juhul ei ole tarbijatel juurdepääsu oma õigustele ning nad ei saa oma valikut teisel pool piiri kasutada ega rakendada. Arvan, et see on praegu teiepoolse arutelu keskmes.

Eelkõige pean ma tähtsaks lahenduste ajastatust ja keerukust, sest olete siin neid hulganisti välja toonud, aga on üsna selge, et lahendused, mis võivad hõlmata mõningaid uusi üleeuroopalisi kohtulikke meetmeid, võtavad arusaadavalt hoopis rohkem aega ja võivad olla vastuolulisemad kui mõne alternatiivse vaidluste lahendamise korra rakendamine või olemasolevate juba kehtestatud tarbijakoostöömeetmete kasutamine. Arvan, et kõik meie fraktsiooni liikmed mäletavad, et tarbijatega seonduva tõhustatud koostöö küsimuse esitas Euroopa Parlamendi eelmisel ametiajal meie fraktsioon ning meile meeldiks näha, et koostöö muutuks veelgi tulemuslikumaks. Leian, et see võiks olla vahendiks, mille abil saab tagada tarbijatele vajalikud kahjuhüvitusabinõud mitte üksnes kollektiivsete nõuete puhul, vaid ka piiriüleste nõuetele hoopis tõhusamaks tegelemiseks. Kui me suudaks tunnetada selle küsimuse tähtsust ja ajastatust ning kiirustaks parimate lahenduste leidmisega, siis arvan, et see on see tee, mida ma soovitaks teil edasiliikumisel kaaluda.

Evelyn Gebhardt, *fraktsiooni PSE nimel*. – (DE) Härra juhataja, proua volinik, tänan teid, et arvestasite Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide fraktsiooni algatust ja tegelete kõnealuse küsimusega, kuna see on kodanike jaoks tähtis.

Mul on siin oma mobiiltelefon. Olen kuulnud paljudelt noortelt, et neil on hulgaliselt probleeme, kuna ühe või teise lepingu alusel, mille nad on täiesti teadmatult sõlminud, näiteks helinatoonide saamiseks, võetakse neilt igakuiselt viie, kuue, seitsme või kaheksa kuu jooksul teatud rahasumma. Keegi ei lähe viie euro pärast kohtusse, kuid kui miljonil kodanikul on samasugune kogemus ja ettevõtja teenib põhjendamatult viis miljonit eurot, siis on tegemist kõlvatu konkurentsiga nende Euroopa Liidu ettevõtjate suhtes, kes käituvad korrektselt. Seetõttu on väga oluline, et me pööraks sellele küsimusele tähelepanu.

Kuid nimetatud probleemiga silmitsi seisvate inimeste – noorte ja nende vanemate – jaoks on samuti oluline, et neil oleks õiguskaitsevahendid oma positsiooni tuntavaks tugevdamiseks. Ajal, mil Euroopa on kokku kasvamas, mil inimesed teevad sisseoste Interneti teel, on tähtis, et õiguskaitsevahendid oleks kehtestatud piiriülestena, võimaldamaks nende tõepoolest asjakohast kasutamist. Seetõttu on minu fraktsioon seisukohal, et põhjalikult tuleb uurida just kõnealuste vahenditega ettenähtud ühishagi võimalust, et teha kindlaks, kas neid saaks Euroopa Liidus kasutada. Kuid proua volinik, nagu te ka ütlesite, me peame kõnealused õiguskaitsevahendid sätestama nii, et oleks välistatud USAs esinenud äärmuslike juhtumite tekkimine, ning kujundama need hoopis meie enda õigussüsteemi järgi. Selle kallal tuleb meil tööd teha ja me peame selle küsimusega lähikuudel edasi tegelema.

Proua volinik, te teate, et me oleme selles küsimuses teie poolel. Kui tegeleda tuleb kodanike õiguste tagamisega, siis selles osaleme meie – sotsiaaldemokraadid – alati.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, proua volinik, tänan teid väga võimaluse eest anda käimasolevasse arutellu oma panus. Proua Kuneva, mul on hea meel, et Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni palvel olete te aidanud kaasa kollektiivsete kahjuhüvitusabinõudega seotud ettepaneku saamisele konkurentsi peadirektoraadist, mis alguses kavatses

reguleerida kõnealust küsimust vastavalt USA kogemusele, kasutades regulatsiooni väljatöötamisel horisontaalset lähenemisviisi, ning kohelda Euroopa Liidu piires võrdselt kõiki – väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid, tarbijaid, töötajaid ja ettevõtjaid. See on oluline samm edasi, mida me tahame toetada väga konstruktiivsel ja positiivsel moel.

Me oleme teadlikud sellest, et paljudel üksikjuhtudel tundub loomulikult ühendusepoolne kollektiivsete õiguste jõustamise nõue edukam kui sundtäitmine puhul. Kuid me oleme endiselt veendunud, et kollektiivseks abinõuks ei ole mitte sissenõuded tarbijat enim kaitsvate kiirmenetluste raames, vaid pigem vastavate nõuete täitmise riiklik tagamine, nagu Saksamaa kõlvatu konkurentsi vastases seaduses ettenähtud sissenõude puhul, sest üksikud tarbijad kaaluvad väga hoolikalt, kas ikka esitada juristi abil kollektiivne hagi 4,99 euro sissenõudmiseks või oleks hoopis kasulikum, kui näiteks neid nõudeid jälgiks pidevalt riiklikul tasandil üks ombudsman ja nende täitmine oleks tagatud kohaste vahenditega. Seega, mis puutub küsimusse, kuidas siduda neid kahte külge, siis usun, et peame hoolikalt kaaluma, kuidas me saame tarbijaid kõige tõhusamalt aidata, sest tihti ei ole tarbijatel aega juristi juurde minna ning selle asemel soovivad nad kiiret ja lihtsat abi.

Teine minu meelest sama tähtis asi – ja ka siin on teie peadirektoraat teinud väga head tööd – on see, et kõige huvitavam oli arutelu Baieri Brüsseli esinduses, kus vastuseks küsimusele, kas me saame Euroopa õiguslikke võimalusi kasutades tegelikult välistada USA tüüpi kollektiivsed kahjuhüvitusabinõud, ütles teie peadirektoraadi esindaja selgelt: „Ei, me ei saa.” Meie arvates tähendab see, et me ei tohi kõnealust mudelit täielikult kõrvale heita. Me peame vastavasisuliselt arutlusi jätkama, kuid tegema seda äärmiselt hoolikalt, kaasates arutluse liikmesriike ja arvestades nende õiguses ettenähtud valikuid, nii et lõpuks saavutaksime soovitu ja selleks on tõeline Euroopa mudel, mis on vastuvõetav eelkõige tarbijatele, aga mis kaitseb ka väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid.

Arlene McCarthy (PSE). – Härra juhataja, tean, et proua volinik on teadlik asjaolust, et homme läheb 4000 tarbijat Ühendkuningriigi kõrgemasse kohtusse taotlema hüvitist diivanites ja majapidamistarvetes kasutatud ja nüüdseks ELis keelustatud kemikaali põhjustatud raskekujuliste allergiliste reaktsioonide, haiglasse sattumise ja surma eest. Prantsusmaa, Rootsi ja Poola on teatanud sarnastest juhtumitest ja kahjustustest. Kogu Euroopas võib olla tuhandeid tarbijaid, kellel nimetatud mürgine kemikaal on tekitanud tõsiseid tervisekahjustusi.

Usun, et kodanikud toetavad Euroopa sekkumist, kui selles nähakse tarbijate tegelikku aitamist tõeliste probleemide lahendamisel. Tegelik aitamine nimetatud juhtudel tähendab neile kollektiivseks tegutsemiseks õiguse andmist, kus tahes nad kaup ja teenuseid ka ei ostaks. Meie fraktsioon algatas tarbijaõigusi käsitleva komisjoni ettepaneku teemal nõupidamise Internetis. Saime palju vastuseid, millest mitmed – ettevõtjalt ja tarbijalt – toonitasid vajadust tagada juurdepääs tõhusatele piiriülestele õiguskaitsevahenditele ja kahjuhüvitusabinõudele.

Leian, et on olnud piisavalt mürgise diivaniga sarnaseid juhtumeid küllaldaste ümberlukkamatute tõenditega, mis näitavad, et on vaja erinevaid võimalusi kollektiivsete kahjuhüvitusnõuete esitamiseks, mitte üksnes selleks, et parandada juurdepääsu kohtumenetlustele, vaid samavõrd ka selleks, et takistada ebaseaduslike ja ebaõiglaste äritavade rakendamist. Loomulikult soovib meie fraktsioon, et tarbijatele oleks tagatud odavad ja taskukohased õiguskaitsevahendid, näiteks alternatiivne vaidluste lahendamise kord, kuid usun, et tänane arutelu käsitleb eelkõige praktilisi viise meie tarbijate ja kodanike tegelikuks aitamiseks, samuti selle tagamiseks, et tehing on nende suhtes õiglane ning et neil on olemas tõelised kahjuhüvitusabinõud ja õiguskaitsevahendid.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, tahan alustuseks öelda, et ka meie tunneme põhimõtteliselt heameelt komisjoni ettepaneku ja kõnealuse rohelise raamatu üle.

Nagu eelkõnelejad ütlesid, eksisteerib kahtlemata „massinähtus”, kus suur inimhulk saab suhteliselt väikest kahju. Iga üksiku inimese kahju on väike, kuid kogusumma on kokkuvõttes suur. Meil on vaja õigusakti selle probleemiga tegelemiseks. Minu arvates on õige midagi sellist kaaluda.

Positiivse poole pealt on mul samuti väga hea meel selle üle, et kõnealuses rohelises raamatus rõhutab tervishoiu ja tarbijakaitse peadirektoraat ühtlasi alternatiivseid vaidluste lahendamise meetmeid. See erineb oluliselt konkurentsi peadirektoraadi valgest raamatust, mida arutati Euroopa Parlamendis eile ning milles siiani ignoreeritakse täielikult vaidluste kohtuvälise lahendamise võimalusi. Arvan, et tervishoiu ja tarbijakaitse peadirektoraat on oma rohelise raamatuga jõudnud kaugemale kui konkurentsi peadirektoraadi liikmed.

Kuid ma tahan põhjalikult selgitada kahte asja ja mu selgitusi tuleks minu meelest kindlasti mõista kriitiliste märkustena. Keskpäeval mõne minuti jooksul võtab Euroopa Parlament vastu minu raporti konkurentsi peadirektoraadi valge raamatu kohta. Suure enamusega siin parlamendis nõuame, et komisjon valiks selle küsimusega tegelemiseks horisontaalse lähenemisviisi.

Meie õigusaktid ei tohi jääda vaid valdkondlikuks – üks tarbijakaitseks, üks konkurentsioiguseks, veel üks kapitalituru jaoks, võib-olla veel üks keskkonna ja siis ehk üks ka sotsiaalküsimuste jaoks, kusjuures kõik nad on omavahel vastuolus ja kõik ulatuvad otsapidi liikmesriikide õigussüsteemidesse, tuues lõpuks kaasa õigusliku segaduse, mida mitte ükski vastaval alal tegutseja enam hallata ei suuda. Oleme minevikus palju selliseid juhtumeid näinud. Mõtlesin lihtsalt kutsevalifikatsioonide direktiivi üle peetud arutelule, mille me hiljem samuti ühendasime ühte akti, sest sellist killustumist ei olnud enam võimalik hallata. Komisjon ei tohiks kõnealusel juhul teha uuesti sama viga. Ta peaks kohe algusest peale horisontaalset lähenemisviisi pooldama. Selline on Euroopa Parlamendi selge seisukoht, nagu mõne minuti pärast selgub.

Veel viimane märkus: mul on väga hea meel selle üle, et oleme jõudnud kokkuleppele, et me ei taha Ameerika mudelil põhinevat „nõuete tööstust“ aastase käibega 240 miljardit USA dollarit, millest lõppkokkuvõttes lõikavad kasu vaid juristid, aga tarbijad ei saa mitte midagi. Me soovime Euroopas tõelist õigusriiki ning tahame säilitada oma traditsioonilist õigussüsteemi ja arusaama sellest.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Härra juhataja, piirideta turul, nagu seda on Euroopa, on oluline, et koos terve konkurentsiga tagamise me agaralt ka tarbijaid.

Viimase poole sajandi jooksul on kaubandustõkked toodete jaoks kadunud, kuid need on suures osas alles tarbijate jaoks.

Tihti ei anna tarbijad kuritahtlikust äritegevusest teada või ei tegele sellega tarbijaorganisatsioonid, sest üldiselt on teada, et hüvitist on raske saada.

Kui olukord puudutab paljusid inimesi, siis vähendavad kollektiivsed kahjuhüvitusabinõud töömahtu ja tagavad oluliselt suurema võimaluse jõuda hüvitise suhtes kokkuleppele. Tulenevalt sellest, et suur osa Euroopa Liidus tehtavatest majandustehingutest on oma olemuselt piiriülesed, ei tohi kollektiivse hagi esitamise õigust kitsendada riigipiiridega.

Me vajame tõelist kogu Euroopat hõlmavat algatust, mille tõhususe tagamiseks tuleb olemasolevaid riiklikke süsteeme teataval määral ühtlustada või kooskõlastada. Valitav mudel peab andma tarbijatele lihtsa juurdepääsu vastavale süsteemile ning vältima üleliigseid kulusid ja bürokraatiat.

Seetõttu leian, et meil tuleb keskenduda alternatiivsetele vaidluste lahendamise kordadele, sest need õigusmenetlused on paindlikumad, lihtsamad ja vähem kulukad.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, siin parlamendis on üldine üksmeel selles, et me peame tagama parema tarbijate kaitse, eriti olukorras, kus üksikisikute väikeste kahjude suur arv põhjustab probleeme, sest ei nähta mõistlikku võimalust üksiknõude esitamiseks. Küsimus on, kuidas peaks tarbijakaitset ja selle parandamist korraldama? Selles suhtes leian, et on väga oluline – ja ma olen komisjonile selle eest väga tänulik –, et me täiesti tahtlikult ütleme välja soovi uurida selle keerulise küsimuse kõiki variante ja külg ning teeme otsuse lahenduse suhtes alles pärast hoolikat kaalumist.

Tahan juhtida selles asjas tähelepanu ühele aspektile, mida ei ole veel mainitud. Me oleme juba näinud – ja tulevikus võib see muutuda üha levinumaks –, et paljude valitsusväliste organisatsioonide ja tarbijakaitseühenduste jaoks on kollektiivsete nõuete koostamine muutumas reklaamiks. Me peaks täiesti teadlikult oma kaalutlustes seda ohtu arvestama, et me kokkuvõttes ei aitaks neid, kes seda ei vaja ega jätaks abivajajaid abist ilma.

Meglana Kuneva, komisjoni liige. – Härra juhataja, tänan teid kõikide väärtuslike arvamuste eest. Olen suurema osaga neist omamoodi tuttav, sest me oleme punkthaaval arutanud kõige tähtsamaid osi teile Euroopa kollektiivsete kahjuhüvitusabinõudega seoses muret valmistavatest küsimustest ja lootustest.

Tahan veel kord korrata, et jagan täiesti teie soovimatust tuua Euroopa kultuuri USA tüüpi ühishagid. Tean, et see on üks teie põhilisemaid muresid. Nagu proua McCarthy ka mainis, küsimus on kahjudes. Ühendkuningriigis on nii juba minemas, kuid see ei puuduta mingil moel meie arutlustemat ega seda, mida mina meie tulevaste sammudena selles suunas välja pakun.

Sellega seoses tahan rõhutada järgmist. Kollektiivsete kahjuhüvitusabinõude tõelise vajaduse kontrollimine: jah, me tegeleme sellega ja teeme seda ka edaspidi pärast rohelist raamatut. Põhiseaduslike piirangute järgimine: jah. USA tüüpi ühishagide vältimine: jah. Kahjude, sealhulgas kõikide tarbijale tekkinud kulude, hüvitamise tagamine, kuid samal ajal karistuslike kahjuhüvitiste välistamine: jah, see on meil kavas. Härra Racki viidatud põhjendamatute nõuete mitesoodustamine: jah. Alternatiivse vaidluste lahendamise meetmete edendamine:

loomulikult, sest need on vähem aeganõudvad, taskukohasemad ning lihtsamad nii tarbijatele kui ka ettevõtjatele, samuti austavad need subsidiaarsust.

Nende mõne sõnaga tahan öelda, et me oleme probleemidest täiesti teadlikud ning oleme valmis nendega silmitsi seisma ja koostama hea ettepaneku, jõudes teiega samm-sammult üksmeelele ja ühisele arusaamale.

Hindan väga seda, et me kõik tunnistame probleemi olemasolu ja oleme valmis sellega tegelema. See on tõesti väga hea lähtepunkt arutelude järgmisteks etappideks. Kuna selline on meile esitatud väljakutse, siis tahan eelkõige toonitada härra Lehne viidatut – ühist, horisontaalset lähenemisviisi koos volinik Kroesiga. Teen volinik Kroesiga tihedat koostööd, nagu teevad ka meie vastavad talitused, et tagada meie algatuste omavaheline kooskõla ja koostoimimine.

Kooskõla põhimõte ei välista tingimata erilahendusi, mida vajavad eriolukorrad. Kummalgi algatusel on oma tulipunkt. Kui tarbijate roheline raamat käsitleb kahjuhüvitusabinõusid tarbijakaitseõiguse rikkumise eest, siis konkurentsi valge raamat puudutab rangelt konkurentsiõiguse rikkumisi. Teine suur erinevus nimetatud kahe algatuse vahel on see, et kui tarbijate roheline raamat hõlmab vaid tarbijate suhtes kehtivaid kahjuhüvitusabinõusid, siis konkurentsi valges raamatus välja pakutud kahjuhüvitusmeetmed on loodud nii tarbijate kui ka ettevõtjate kasuks.

Minu ülesandeks on seega saavutada tõhusad kahjuhüvitusabinõud meie tarbijate jaoks ja seeläbi taastada nende usaldus turu vastu. Eelnevate arutelude põhjal tean, et Euroopa Parlament toetab meie jõupingutusi, mida me nimetatud eesmärgi saavutamiseks teeme. Lubage mul veel kord rõhutada, et Euroopa Parlament koos liikmesriikide ja sidusrühmadega veendub mitte üksnes selles, et probleem on olemas, vaid ka selles, et Euroopa tasandil tuleb leida tõhus ja tasakaalukas lahendus ja et see on võimalik.

Tahan tänada teid selle viljaka arutelu ja väärtuslike arvamuste eest ning ma ootan huviga teiega lähikuudel selles küsimuses tehtavat koostööd.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Ioan Lucian Hămbășan (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Tahan õnnitleda komisjoni püüete puhul parandada meetmeid, mida tarbijad saavad kasutada oma õiguste kaitsmisel kogu Euroopas. Rohelises raamatus esitletud võimalusi tuleb üksikasjalikult arutada. Kuid juba praegu on selge, et neljas võimalus, mis kehtestaks n-ö *opt-out* tüüpi hagid (hagid, milles osalemisest on tarbijal õigus loobuda) ja jäta tarbijaorganisatsioonidele tasuks osa makstavatest hüvitistest, ei ole jätkusuutlik (sobiv).

Kui me tahame suurendada tarbija usaldust siseturu vastu, peame kaaluma teise ja kolmanda võimaluse kombinatsiooni. Teisisõnu, me peame looma Euroopas riiklike täidesaatvate asutuste võrgustiku, millel on suuremad volitused rahvusvahelise nõuete puhul (välismaal) tegelikult sekkuda. Lisaks, me peame vaatama üle olemasolevate vaidluste alternatiivse lahendamise meetmed ja vajaduse korral nägema ette uue meetme, mis võimaldab tarbijatel jõustada (kasutada) oma õigusi tõhusamalt ka väljaspool kohtuid.

Lõpetuseks tahan rõhutada, et me peame tagama kollektiivsete kahjuhüvitusabinõude küsimuses horisontaalse lähenemisviisi rakendamise, vältides nii siseriiklike õigusaktide killustumist ning kehtestades ühe ja ühise akti kõikidele liikmesriikidele.

(Istung katkestati kell 11.35 ja seda jätkati kell 12.05.)

ISTUNGI JUHATAJA: GÉRARD ONESTA

Asepresident

4. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletamine.

(Üksikasjalikud hääletustulemused: vt protokoll)

*

* *

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Härra juhataja, lühike kõrvalmärkus seniks, kuni parlamendiliikmed istet võtavad.

Me muutsime kodukorda, sest liiga palju aega kulub kasututele aruteludele, ning otsustasime mitte arutada proua Aukeni koostatud raportit. Me oleme raisanud mittemillelegi tubli pooltunni, mida oleks võinud kasutada hulga paremini, arutades kodanike jaoks äärmiselt tähtsat dokumenti.

Juhataja. – Teie märkus edastatakse pädevatele organitele.

*

* *

4.1. Valge raamat EÜ konkurentsieeskirjade rikkumisest tekkinud kahju hüvitamise kohta (A6-0123/2009, Klaus-Heiner Lehne) (hääletus)

4.2. Toiduabi jaotamine enim puudustkannatavatele isikutele (ühise turukorralduse ühtse määruse muutmise) (A6-0091/2009, Czesław Adam Siekierski) (hääletus)

– Enne hääletust

Czesław Adam Siekierski, raportöör. – (PL) Härra juhataja, tänase ühenduses enim puudustkannatavatele isikutele toiduabi jaotamise programmi käsitleva raporti vastuvõtmisega anname oma kodanikele positiivse märguande selle kohta, et Euroopa Liit toetab ühenduses kõige suuremas hädas olijaid ja kõige vaesemaid elanikke tasuta toiduga. Toiduabi jaotamise programm muudab, nagu muudavad ka „Puuvili koolis” ja „Piim koolis” programmid, suhtumist ELi ja seetõttu kujuneb ELi oluliste ühiskonnarühmade – enim puudustkannatavate ja noorte inimeste – suhtes sõbralikum ja neile lähemal seisev ühendus. Seepärast palun hääletada kõnealuse raporti poolt. Nii tehes näitame, et inimesed ja nende probleemid lähevad Euroopa Parlamendile korda.

(Aplaus)

4.3. ELi ja India vahelise vabakaubanduslepingu kohta (A6-0131/2009, Sajjad Karim) (hääletus)

4.4. Alltöövõtjate sotsiaalne vastutus tootmisahelas (A6-0065/2009, Lasse Lehtinen) (hääletus)

4.5. Toiduainete hinnad Euroopas (A6-0094/2009, Katerina Batzeli) (hääletus)

– Enne hääletust

Katerina Batzeli, raportöör. – (EL) Härra juhataja, oleks väga huvitav, kui saaksime võrrelda põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni koostatud raporti ning 40 parlamendiliikme ja Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni tehtud alternatiivse resolutsiooni ettepaneku hääletuste tulemusi. Me näeksime siis:

- esiteks, et muudetud on kokku 15 ettepanekut ilma ühtegi sõnumit edastamata;

- teiseks, et lisaks kvantitatiivsele küsimusele on alternatiivse ettepaneku puhul, mis kustutab kõik viited suurte jae- ja hulgimüügi kaubanduskettide rollile ja vastutusele, tegemist ka poliitilise küsimusega;

- kolmandaks, et Euroopa Parlamendi kirjalik avaldus, mis kannab 439 filiaalide nõuetekohast kontrolli ja toimimist sooviva parlamendiliikme allkirja, aegub tähtaja möödumise tõttu; ja

- neljandaks, et kõik ebaõiglased kaubanduspõhimõtted on kõrvaldatud või on neid ilustatud ning et sellega minnakse koguni nii kaugele, et keeldutakse järgimast soovitusi luua üleeuroopaline andmebaas põllumajandustootjatele makstavate ja tarbijahindade kohta, mis oleks kättesaadav kõikidele kodanikele ja tarbijatele.

Põllumajanduse komisjoni ja kõrgetasemelise töörühma eesmärk on uurida konkurentsitasasid ja siseturu läbipaistvust toiduainetetööstuses. Täna hinnatakse meid kõiki.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Härra juhataja, see avaldus on kõigest hoolimata hämmastav.

Tahtsin lihtsalt öelda teistele parlamendiliikmetele, et olen alternatiivse resolutsiooni ettepaneku üks autoreid. Me oleme Euroopa Liidus, mitte Nõukogude Liidus.

(Aplaus)

Juhataja. – Proua Lulling, olen kindel, et see asjaolu ei ole parlamendiliikmetel kahe silma vahele jäänud, kuid ma andsin meie raportöörile sõna, sest tal ei olnud võimalik arutelu ajal kõneleda. Nagu te teate, on tal õigus kaheks minutiks sõna võtta ja selle aja jooksul on raportööril täielik vabadus. Seda õigust on järgitud.

4.6. Hispaania ulatusliku linnaehituse mõju Euroopa kodanike õigustele, keskkonnale ja ELi õiguse kohaldamisele (A6-0082/2009, Margrete Auken) (hääletus)

– Enne hääletust

Michael Cashman (PSE). – Härra juhataja, tahan teavitada Euroopa Parlamenti, et põhimõtte pärast soovin eemaldada oma nime sotsiaaldemokraatide fraktsiooni alternatiivse resolutsiooni ettepanekult, mis on tehtud proua Aukeni koostatud raporti kohta. Veelgi enam, pärast viieaastast tööd selle küsimusega tahan teavitada parlamendiliikmeid sellest, et hääletan mõlema alternatiivse resolutsiooni ettepaneku vastu ja proua Aukeni koostatud raporti poolt.

(Aplaus)

Margrete Auken, raportöör. – (DA) Härra juhataja, daamid ja härrad, ELi kodanikud, käesolev raport on petitsioonikomisjoni ulatusliku ja kõikide fraktsioonide liikmeid hõlmanud töö tulemus. Tahan tänada nii esimeest kui ka variraportööre nende tubli töö eest. Petitsioonikomisjoni arvamuse koostajana olen isiklikult antud küsimusele täielikult pühendunud. Loomulikult on sellel olnud tohutu mõju kümnetele tuhandetele Hispaanias elavatele ELi kodanikele, samuti on see mõjutanud nii Hispaania maapiirkondi kui ka majandust. Petitsioonikomisjon on raporti nüüd pärast selle kahekolmandikulise hääleteenamusega vastuvõtmist heaks kiitnud. Tegemist on kõikehõlmava dokumendiga, mis toob välja paljud Hispaania linnaehituse erinevad küljed.

Probleem on Euroopa kodanike põhiõigustega, mille hulka kuulub õigus seaduslikult omandatud kinnisvarale. Euroopa Parlament on juba kohustunud nimetatud õigusi järgima ning need on siduvad kõikidele liikmesriikidele. Probleemiks on ulatusliku linnaehituse hävitav mõju keskkonnale, eelkõige rannikualadel ja Hispaania saartel, aga ka muudes piirkondades, näiteks Madridi ümbruses. Probleemiks on Hispaania 1988. aasta rannikuseaduse taaselustamine, mille alusel on nüüd ühtäkki võimalik keelata paljudel inimestel kasutada õigust elada oma kodus – ning mõningatel juhtudel on see isegi päädinud kodude lammutamisega. Samuti on probleem tuhandete väidetavalt ebaseaduslike majadega, mis on ehitatud omavalitsuste heakskiidul, kuid mis on hiljem tunnistatud ebaseaduslikeks, mistõttu süütust ostjast saab korrumpeerunud linnaehitustavade ohver. Lõpetuseks on probleem õiguskindluse ja kohase hüvituse puudumisega kinnisvaraskandaalide ohvritele.

Mul ei ole kahtlustki, kes vastutab kõnealuste ulatuslike rikkumiste eest, ning mul on kahju, et need kohalike omavalitsuste ja piirkondlike ametiasutuste üleastumised on õõnestanud paljude teiste püüdlusi tegeleda säästva arenguga, kus tugev majandus liigub käsikäes austusega keskkonna ja kultuuripärandi vastu. Raport väärrib korralikku arutelu, mille käigus kuulatakse ära kõik arvamused. On vastuvõetamatu, et meie uus kodukord selle välistab. Kodukorda tuleb esimesel võimalusel muuta, eriti osas, mis käsitleb Euroopa kodanike kaebuste kohta koostatud raporteid. Palun teil lükata tagasi kaks alternatiivset resolutsiooni. Need ei ole erapooletud, kuigi põhinevad minu raportil. Neis ei kajastu üksikasjalikud ja tõsiasjadel põhinevad hinnangud, mille üle petitsioonikomisjon hääletas.

4.7. Atlandi-üleste suhete olukord pärast valimisi Ameerika Ühendriikides (A6-0114/2009, Francisco José Millán Mon) (hääletus)

4.8. Kaubanduslane vaheleping Türgmenistaniga (hääletus)

– Enne hääletust

Daniel Caspary, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, artikli 170 lõike 4 kohaselt taotlen Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni nimel, et lõpphääletus kõnealuse resolutsiooni ja raporti üle lükataks edasi järgmisele täiskogu istungile.

Eilse arutelu käigus selgus, et Euroopa Parlamendi enamus saab nõustuda vahelepingu sõlmimisega, isegi, kui see neile raskusi valmistab. Paljud parlamendiliikmed loodavad, et pärast aastatepikkust seisakut annab kõnealune leping Euroopa Liidu ja Türgmenistani vahelisele dialoogile uue kvaliteedi. Kuid suurema osa parlamendiliikmete arvates on oluline, et me ei annaks komisjonile ja nõukogule vabu käsi. Euroopa Parlamendina on meil vaja komisjonilt ja nõukogult tagatist selle kohta, et kui inimõiguste olukord jätkuvalt halveneb, siis kaalutakse Euroopa Parlamendi nõudel tõsiselt lepingu peatamist. Eile kahjuks nõustus komisjon selle nõudega vaid tingimuslikult ning nõukogu ei nõustunud sellega üldse. Seetõttu taotlen oma fraktsiooni nimel, et mõlemad lõpphääletused lükataks edasi kuni nõukogult ja komisjonilt vastavasisuliste kinnituste saamiseni.

(Aplaus)

Juhataja. – Vastavalt kodukorra artikli 170 lõikele 4 esitas äsjase taotluse fraktsioon. Kodukorra kohaselt nõutakse kõnelejal poolt või vastu seisukohta.

Jan Marinus Wiersma, *fraktsiooni PSE nimel.* – Härra juhataja, nõustun täielikult kolleegi härra Casparyga selles, et me ei peaks edasi lükkama mitte üksnes lõpphääletust, vaid ka tema raporti – heakskiiduraporti – hääletust, sest eilse arutelu käigus sai täiesti selgeks, et eelkõige nõukogu ei ole valmis andma Euroopa Parlamendile piisavaid võimalusi Türgmenistani olukorra tegelikuks jälgimiseks ja selle mõjutamiseks vastavasisulise kokkuleppe alusel. Kuna me küllaldaselt tagatist ei saanud, siis toetame samuti härra Caspary ettepanekut nende hääletuste edasilükkamise kohta.

Juhataja. – panen taotluse edasilükkamise kohta hääletusele.

(Euroopa Parlament otsustas lõpphääletuse edasi lükata.)

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, taotlus käsitles üksnes lõpphääletuste, mitte muudatusettepanekute üle läbiviidava hääletuse edasilükkamist.

Juhataja. – Meil teenistustes sellist teavet ei olnud. Siis lükatakse edasi ainult lõpphääletus. Juhin tähelepanu, et kõigepealt hääletame muudatusettepanekute üle.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, ma taotlesin üksnes kahe lõpphääletuse edasilükkamist ja seda, et me hääletaks muudatusettepanekute üle, seega peame eelseisval täiskogu istungil viima läbi vaid lõpphääletused.

Juhataja. – Tegelikult ei vasta see üldse sellele, millest teenistused olid aru saanud, aga loomulikult järgime me raportööri ettepanekut.

Seega, kui ma olen õigesti aru saanud, siis hääletame Türgmenistani kohta koostatud raporti muudatusettepanekute, mitte teie raporti üle. Siis enne lõpphääletust lõpetame.

– Enne muudatusettepaneku 2 hääletust

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Härra juhataja, minu fraktsiooni esitatud suurepärane muudatusettepanek, mis võimaldab meil anda tõeline kaal inimõigustele, oleks veelgi parem, kui me asendaks fraasi „vahelepingu võimalikku sõlmimist” asjakohase fraasiga „vahelepingu ratifitseerimisprotsessi võimalikku lõpetamist”.

Juhataja. – See on õiguslik märkus.

Kas sellele vastu olevad parlamendiliikmed võiksid, palun, püsti tõusta?

Ma ei näe 40 püstiseisvat parlamendiliiget. Seega, me lisame proua Flautre'i ettepaneku ja ma kannan selle praegu protokollis kui suuliselt muudetud lõike.

(Parlament nõustus suulise muudatusettepanekuga)

4.9. Kaubandust käsitleva vahelepingu sõlmimine Türkmenistaniga (A6-0085/2006, Daniel Caspary) (hääletus)

– Pärast muudatusettepaneku 1 hääletust

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Härra juhataja, mulle tundub, et te olete korraldanud hääletuse härra Caspary koostatud raporti üle ja minu fraktsiooni esitatud muudatusettepanek on tagasi lükatud. Mina isiklikult hääletasin vastu, sest ma olin eelmise raporti hääletusnimekirjas. Usun, et peaksime korraldama kordushääletuse härra Caspary raporti üle, mille kohta oli esitatud vaid üks muudatusettepanek, ja seejärel lõpphääletuse ära jätma.

(Euroopa Parlament kiitis härra Goebbelsi kordushääletuse taotluse heaks)

4.10. Turvalisuse ja põhivabaduste tugevdamine Internetis (A6-0103/2009, Stavros Lambrinidis) (hääletus)

– Enne hääletust

Stavros Lambrinidis, raportöör. – Härra juhataja, olen kõigile toe eest tänulik. Üks väike asi tekitab minus segadust. Hääletusnimekirjas on suuline muudatusettepanek, aga keegi ei astunud ette, et seda toetada. Kas see tähendab, et see langes ära ega tule üldse hääletamisele? Kas see on õige?

Juhataja. – Saan kinnitada, et kui tuleb vastu võtta suuline muudatusettepanek, siis peab seda suuliselt väljendama, mida kõnealusel juhul minu palvest hoolimata ei ole tehtud. Seega olete täiesti õigesti aru saanud.

4.11. ELi strateegia laevade lammutamistavade parandamiseks (hääletus)

Juhataja. – Sellega on hääletused lõppenud.

5. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

- Rapport: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) 22aastase olemasolu jooksul on ühenduses enim puudustkannatavatele inimestele toiduabi jaotamise programm aidanud kaasa kahe ühise põllumajanduspoliitika peamise eesmärgi saavutamisele. See võimaldab stabiliseerida turge sekkumisvarude vähendamise teel ja tagada vajalik toiduvaru ELi vaesimatele elanikele. Seetõttu hääletasin härra Siekierski koostatud ja komisjoni väljapakutud vaesimatele inimestele toiduabi andmise uut programmi käsitleva nõuanderaporti poolt.

2009. aastal peaks nimetatud abikava hõlmama 500 miljonit eurot, millele lisanduvad täiendavad ressursid kaasrahastamises osalevatelt liikmesriikidelt. Härra juhataja, samamoodi, nagu teie enda ema ja isa tänast hääletust vaatavad, on meil ka mõned külalised Slovakkia Prešovi ja Nitra maakondadest ning ma tahan neid Euroopa Parlamendi istungisaalis tervitada.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – Härra juhataja, hääletasin härra Siekierski koostatud ühenduses enim puudustkannatavatele isikutele toiduabi jaotamist käsitleva raporti ja meie resolutsiooni poolt.

Nimetatud raportil ja resolutsioonil on finantskriisi ja majanduslanguse ajal suur tähtsus. Kasvav vaesus ELis, kus mõnes riigis mõjutab vaesus ligikaudu 20% elanikkonnast, näitab selgelt, et vajadus toiduabi järele on küllalt suur. Praeguses olukorras toetan täielikult Euroopa Parlamendi seisukohta, et ELi toiduabiprogrammi, mille raames eraldatakse peaaegu pool miljardit eurot alatoitumuse ja vaesuse vähendamiseks ELis, peaks täies ulatuses rahastama ühendus. Eriti tahan rõhutada programmi raames pakutavate toiduainete valiku parandamist käsitleva komisjoni ettepaneku tähtsust. Toiduained peaks välja valima liikmesriikide ametiasutused ning neid tuleks jaotada koostöös kodanikuühiskonna partneritega.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Härra juhataja, nälgivate inimeste toitmine on esmatähtis ülesanne ja me peame leidma viisi tagamaks, et ükski isik, eriti laps, ei läheks näljasena magama.

Kuid kõnealuse raporti puhul hoidusin hääletamast, sest minu meelest ei ole muutused kõnealuses abikavas tegelikult mõistetavad. Ühise põllumajanduspoliitika raames toidu sisseostmine kolmandatest riikidest, kelle elanikud kannatavad niigi nälga, selleks, et toita oma vaeseid, samas kui muud ühise põllumajanduspoliitika meetmed takistavad põllumajandustootjatel kasvatada Euroopas nälgivate inimeste jaoks piisavalt toitu, ei ole lihtsalt loogiline. Me peame vaeseid toitma, eriti praeguse majanduskriisi tingimustes, ja ma toetan neid abikava muutusi, mis selle eesmärgi saavutavad.

- Rapport: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Härra juhataja, hääletasin kolme alternatiivse resolutsiooni vastu, sest olen seisukohal, et võltsitud kaubad on tõsine probleem ning me peame püüdma kaitsta Euroopa üldsust parimal võimalikul moel selliste kaupade sissetoomise eest. Rääkimata siin võltsitud kaupade majanduslikust mõjust. Euroopa tollikontrollidel peab tõepoolest olema õigus kontrollida India sadamatest Euroopa Liitu suunduvaid laevu – sellega mõtlen ma, et kontroll peaks leidma aset India sadamates.

Kahetsusväärne on samuti asjaolu, et kui siin parlamendis mainitakse toimunud tõsiseid terrorirünnakuid, siis kasutatakse väljendit „poliitilised rühmitused”, kuigi tegelikult teavad kõik, et asjassepuutuvad rühmitused on islamistlikud.

Juhataja. – Härra Tannock soovis vist kõnelda. Lubage mul lihtsalt teile korda meelde tuletada. See ei ole sama mis registreerimata sõnavõtte puhul. Te peate end enne hääletuse kohta selgituste andmise algust registreerima, aga ma saan olla paindlik.

Charles Tannock (PPE-DE). – Härra juhataja, ma ei olnud sellest teadlik – arvasin, et asjakohasel hetkel võib lihtsalt käega märku anda.

Kõnealusel dokumendil olid eeldused saada suurepäraseks raportiks. Ma koostasın väliskomisjoni arvamuse. India on maailma suurim demokraatlik riik, mis on väljumas aastakümnetepikkusest proteksionismist ja võtmas omaks ülemaailmset vabakaubandust; ta on suhteliselt jõuliselt pääsemas maailma finantskriisist. Oleks olnud suurepärase, kui oleksime saavutanud India ja teise väga suure demokraatliku üksuse – Euroopa Liidu – vahel põhjaliku vabakaubanduslepingu ning see oleks ühtlasi olnud kirstunaelaks neile, kes väidavad, et proteksionism viib maailmakaubanduses edasi.

Nii et mul on väga kahju, et sotsiaaldemokraadid seda raportit muutsid, tehes selle vastumeelseks ja vastuvõetamatuks neile meie hulgast, kes toetavad vabakaubandust. Ka India on sellest väga kahju – India valitsus oli paigutanud suure hulga poliitilist kapitali lepingu läbimineks viisil, mis oleks olnud hea nii Indiale kui ka Euroopale. Seetõttu pean ütlema, et meil tuli vastu hääletada.

- Rapport: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

Jean Marie Beaupuy, fraktsiooni ALDE nimel. – (FR) Härra juhataja, väga südamlik tervitus teie vanematele, kes on täna siin kohal. Oleks tahtnud, et ka minu vanemad oleks siin olnud, aga see ei ole enam võimalik.

Äsja võtsime vastu härra Lehtineni koostatud raporti. See on õigusliku regulatsiooni vallas oluline samm ning ma loodan südamest, et komisjon võtab Euroopa Parlamenti selles suhtes kuulda. Tõepoolest, me kõik oleme teadlikud sellest, et üle maailma hõlmab tehniliste oskuste ja organisatsioonide areng järjest suurenevat arvu alltöövõtjaid. Selle kõrval peavad meie ettevõtete töötajaid olema paremini kaitstud ning alltöövõtjad peavad tegutsema võrdsetel alustel, et meie majandus toimiks loomulikus kooskõlas.

Seetõttu, härra juhataja, daamid ja härrad, loodan ma väga, et komisjon ja iga liikmesriigi pädevad teenistused rakendavad meie algusraportit esimesel võimalusel, et, kordan, ühelt poolt tagada töötajate suurem rahulolu ja teiselt poolt tasakaal alltöövõtjate vahel.

Elisabeth Schroedter, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (DE) Härra juhataja, ka minul on hea meel selle üle, et alternatiivse resolutsiooniga on meil õnnestunud anda komisjonile ülesanne esitada direktiiv peatöövõtjate vastutuse kohta kogu Euroopas. Resolutsioon põhines härra Lehtineni koostatud raportil ning sellest tulenevalt on otsuse tegemiseks teinud suure töö tööhõive- ja sotsiaalkomisjon ning fraktsioonid – Euroopa demokraatide ja liberaalide liidu fraktsioon, Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsioon ja meie ise – Roheliste/Euroopa Vabaliidu fraktsioon. Resolutsiooni tähtsust näitab asjaolu, et kogu Euroopas võib ehitusplatsidel leida odavat tööjõudu ja see isegi ohustab turvalisust, mida tõendab Soome tuumajaama näide, kus alltöövõtjad ei täitnud ohutusnõudeid.

Seetõttu on meil kiiremas korras vaja Euroopa direktiivi, sest nende kaheksa ELi liikmesriigi seadused, mis näevad ette peatöövõtjate vastutuse, ei ületa riigipiire. Kui praegune komisjon sellist direktiivi välja ei anna, on rohelised võtnud kindlalt eesmärgiks muuta see põhimõtteliseks küsimuseks uue komisjoni ametisse asumisel, sest me soovime tagada kodanike ohutuse ja miinimumnõuded tööliste kaitseks. Seda on võimalik teha üksnes Euroopa õigusaktiga, mis reguleerib peatöövõtjate vastutust. Loodan, et komisjon täidab meie nõude ja esitab direktiivi. Vastasel juhul peame küsima, kas ta on ikka väärt ametis olema.

- Raport: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Christa Klauß (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, hääletasin proua Batzeli koostatud raporti vastu. Minu arvates muudab see küsitavaks meie majandussüsteemi mõningad olulised nurgakivid, näiteks vaba konkurentsi ja sotsiaalse turumajanduse aluspõhimõtted.

On selge, et tuleb leida sobivad meetmed toiduainete hindade stabiliseerimiseks, et tagada jätkusuutlik põllumajanduslik tootmine. Konkurentsi moonutavate tavade järgimine tuleb lõpetada. Kuid üleeuroopaline toodete ja tootmissisendite võrdlushindu sisaldav andmebaas suurendaks bürokraatiat ja tekitaks täiendavaid aruandluskohustusi, millega kaasnevad kulud kannaks kaubanduse kaudu tootjad või tarbijad. Tulemuseks oleks kõrgemad lõpp- ja tarbijahinnad ning madalamad tootjahinnad.

Kõikide äritegevuse kuluelementide, nagu palk, energiakulud, ostu- ja müügihinnad ning kasumimarginaalide täielik läbipaistvus tooks kaasa järelevalve ja riigipoolse kontrolli. See ei ole sotsiaalse ja vaba Euroopa eesmärk. Toiduainete tarneahela lülis olevate põllumajandustootjate olukorda saab tugevdada koostöö ja jagatud vastutuse kaudu.

Jim Allister (NI). – Härra juhataja, mul on hea meel selle raporti kui supermarketi hiiglaste suunas tehtud hoiatuslasu üle. Näiteks Tesco avalikustas hiljuti 2,8 miljardi Suurbritannia naela suuruse kasumi, samas kui toiduainete tootjad minu valimisringkonnas võitlevad äraelamise nimel. Suured supermarketid kuritarvitavad oma ostuvõimet, et suruda tarnijatele peale vastuvõtmatult madalaid hindu, ja ma pean ütlema, et nad esitavad tarbijatele ebaõiglasi ja ühepoolseid nõudmisi, mis on lepingu jätkuva kehtivuse hinnaks.

Pikemas perspektiivis, nagu Ühendkuningriigi konkurentsikomisjon on täheldanud, kahjustab see samavõrra tarbijaid, sest turult kaob kaupade valik, kättesaadavus ja kvaliteet. Seega toetan ma üleskutset korraldada uuring kasumimarginaali jaotumise kohta tootmis- ja turustusahelas. Kellelgi kuskil läheb väga kenasti, aga kindlasti ei ole selleks tootja.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Härra juhataja, hoidusin hääletamast proua Batzeli koostatud raporti üle, aga ma arvan, et see on väga kasulik panus edasisse toiduainete hinna suhtes tehtavasse töösse. Jaehinnad erinevad oluliselt hindadest, millega tootjad oma kaupu müüvad. Jaekaubandus, mis on tarbijale kõige nähtavam, on põllumajandustootjatega väga vähe ühenduses ning otsides paremaid viise toiduainete hindade stabiliseerimiseks, peame analüüsima kogu kuluahelat, alates tootjast kuni tarbijani. Väljapakutud läbirääkimiste süsteem ei ole turul tegutsejate arvu arvestades realistlik ning see piirab konkurentsi.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Härra juhataja, daamid ja härrad, hääletasin proua Batzeli esitletud Euroopa toiduainete hindu käsitleva raporti vastu. Raport põhineb eeldusel, et hindade vaba määramine toiduaineteturul on halb lahendus, ning selles kutsutakse üles kõnealuses majandussektoris hindu reguleerima. See mõte on terve mõistuse ja kõigi postkommunistlike riikide, sealhulgas Tšehhi Vabariigi, ajaloolise kogemuse vastane. Me oleme näinud 100%-list hindade reguleerimist ja me mäletame hästi, milline läbikukkumine see oli. Hindade vaba määramine on vabaduse ja demokraatia alus ning kõik püüded seda piirata viivad totalitarismini. Vaba hindade määramine toiduainetesektoris on viimastel aastatel andnud suurepäraseid tulemusi suhteliselt madalate toiduainete hindade näol kogu ELis. See on samuti toonud kaasa ulatusliku kaasajastamise, mis on taganud tarbijatele parema kvaliteedi ja madalamate hindadega tooted. Raportis sisalduvad seadusandlikud meetmed peataksid nimetatud positiivse arengu täielikult ja tooks kaasa vaid kõrgemad toiduainete hinnad. Asjaolu, et kõnealuses sektoris on raevukas konkurents, on tarbija jaoks suurepärane uudis. Turuhinnast suuremate kuludega osalised peavad olukorraga kohanema või turult lahkuma. Absurdne oleks hüvitada nende kahjud klientide tasutud maksude arvelt. Seetõttu hääletasin raporti vastu.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Härra juhataja, esiteks tahan öelda, et ma hääletasin proua Batzeli raporti vastu. Seda lugedes mõtlesin, kas oleme Euroopa Liidus või Nõukogude Liidus, ja ma usun, et siiski Euroopa Liidus. Nii et põhimõtteliselt ei saa me sellisel moel reguleerida toiduainete hindu terves Euroopas.

Me ei tohi unustada, et tagada tuleb hea, ohutu ja kõrgekvaliteedilise toidu olemasolu. Tähtsad on kohalikud toidualased põhimõtted ja järelikult saab riiklikul tasandil kõnealuseid küsimusi täpsemalt uurida.

Mulle valmistab muret asjaolu, et tootmissisendite kulud on suurenenud. Väetiste ja sööda hinnad on tõusnud. Kaubandus võtab oma osa ja kui turule tuuakse näiteks rukkileib, siis maksab see kolm eurot, millest esmatootja – põllumees – saab vaid kuus senti.

See ei ole suund, kuhu me peaksime liikuma, ning seetõttu tuleb kõnealuste küsimuste üle riiklikul tasandil mõelda ja esmajärjekorras kehtestada süsteem, mis võimaldab põllumeestel ja toiduainete tootjatel ellu jääda ning inimestel osta kvaliteetset ja tervislikku toitu mõistliku hinnaga. Küsimuse keskmesse tuleb tõsta tervislik toit.

Martin Callanan (PPE-DE). – Härra juhataja, loomulikult ei kajasta toiduainete hindu käsitlev raport tegelikku olukorda – toiduainete hindu ELis hoiab kunstlikult kõrgel ühelt poolt ELi ülemäärase bürokraatia ja teiselt poolt nüüdseks kurikuulsa ühise põllumajanduspoliitika julm kombinatsioon. Põllumajandustoetused tagavad Euroopa maksumaksja kulul ebatõhusate põllumajandustootjate rahalised vahendid ning samal ajal muidugi ka selle, et hinnad, mida me tarbijatena poodides ja supermarketites põllumajandussaaduste eest tasume, jäävad ebaproportsionaalselt kõrgeks.

Ainus asi, mida komisjon saaks toiduainete ebaproportsionaalselt kõrgete hindadega ära teha, on anda homme teada, et ta lammub ühise põllumajanduspoliitika, aga loomulikult nad seda ei tee, sest teatud liikmesriigid, eelkõige Prantsusmaa, saavad ülemäärast kasu maksumaksjate tasutud tohututest summadest, mis suunatakse ebatõhusasse ja ebavõrdse suurde põllumajandussektoris. See on see üks asi, mida komisjon peaks tegema, aga muidugi ta seda ei tee.

Daniel Hannan (NI). – Härra juhataja, Fidel Castro lamab haigevoodis oma lämbel Kariibi mere saarel, olles kustumas – ja üldse mitte enneaegselt. Kui ta lõpuks lahkub, jääb maailma alles vaid kaks marksistlikku põllumajandussüsteemi: Põhja-Korea kolhoosid ja Euroopa ühine põllumajanduspoliitika – hindade fikseerimisel ning nende toiduvarude ladustamisel ja hävitamisel, millel pole turgu, põhinev poliitika, poliitika, mis lükkab kulud ja mittevajalikud kannatused hoolimatult oma loomulikust turust ilma jäetud kolmanda maailma õlule.

Meid karistatakse kahekordselt – tarbijate ja maksumaksjatena – kõrgete hindade ja kõrgete maksudega ning ometi saavad ka meie põllumajandustootjad karistada. Minu Kagu-Inglismaa piirkonnas on põllumajandus majanduse mõtteka osana kadumas. Meie kellukasalud, kastanitikad ja humalaväljad teevad järk-järgult ruumi betoonkattele. Nüüdseks on meie tarbijaid ja põllumajandustootjaid selle bürokraatia kinnimaksimisega 50 aastat suretatud. Küllalt juba.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Härra juhataja, meile kõigile teevad toiduainete hinnatase ja hindade ülesehitus viha. Toodete hinnad algavad põllumajandusettevõtetes ühest ühikust ja tõusevad supermarketites kuueni ning merikeele hind Aafrikas algab ühest ühikust ja jõuab Prantsusmaa poodides 14ni, mille tulemusena kell kaheksa õhtul ... supermarketid suletakse ja eurooplased asuvad prügikastides sorima.

Kuid sellises olukorras, kus ahela ühes otsas ei saa põllumajandustootjad rikkaks ja teises otsas on tarbijatel raskusi toidu laualepanekuga, ei piisa läbipaistvuse nõudmisest või turustusoligopolide hurjutamisest.

Genfis spekulieritakse riisi hinnaga, Chicagos maisi hinnaga, toime pannakse raskeid finantskuritegusid, aga olemas on ka Rahvusvaheline Kriminaalkohus. Seega, G20 kohtumisel tuleks Rahvusvahelise Kriminaalkohtu volitusi laiendada ka rasketele finantskuritegudele, ja toiduainetega spekulimine on raske kuritegu, mis on võrdne Bashiri poolt Darfuris kordasaadetuga.

Selline on tegelik märguanne, mille peame andma.

Juhataja. – Ma ei tahtnud teie lüürilist mõttelendu katkestada.

- Rapport: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Jim Allister (NI). – Härra juhataja, toetan igati raportööri koostatud raportit ja kiidan tema tublit tööd, mida on tehtud kõikjal Euroopas Hispaania ülekohtuse kinnisvaraalse tegevusega põrkunud kodanike nimel.

Õigus omada ja kasutada eraomandit on Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis tunnustatud põhiõigus. Sellele vaatamata avastavad nüüd mitmed minu valijad, kes on oma säästude eest Hispaanias kodu soetanud, et neid varitsevad ja hävitavad seadused, mis jätkaks nad oma varast ilma või mille alusel tuleks neil tasuda tohutuid summasid selle säilitamiseks. Tundub, et ahnete ja südametunnistusest arendajatega mestis olevad Hispaania linnavõimud on terroriseerinud neid, kes arvasid, et ostavad seaduslikud kodud ja kinnistud, ning kui kõnealune raport aitab probleemiga tegeleda, saab see teha vaid head.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Härra juhataja, loomulikult hääletasin ma proua Aukeni koostatud raporti vastu ja ma tahan siin ära märkida, et vastuvõetud raport on vastuolus seaduses sätestatuga. See ei ole mingil moel kooskõlas Euroopa Liidu avaldatud õiguspõhimõtetega ning on täiesti kohutav, et Euroopa Parlament on suuteline kiitma heaks kõnealuse dokumendi, mida õigusteenistus on kirjeldanud seadusega vastuolus oleva ja õigusvastastest sätetest kubisevana.

Raport teeb ettepaneku peatada kõik ehitusprojektid, nagu lahendaks see kõnealused probleemid. Selle poolt on Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsioon juba aastaid kõnelenud. Kõnealune dokument ei lahenda inimeste tegelikke probleeme, mis on suuresti juba lahendatud sisseviidud seadusemuudatuste ja Hispaania võimude praeguste püüetega parandada tehtud vead.

Kokkuvõttes tahan juhtida tähelepanu asjaolule, et suurem osa varasid hävitati seetõttu, et härra Zapatero sotsialistlik valitsus rakendas rannikuseadust halvasti, tegutsedes omavoliliselt ning arestides meelevaldselt kinnistuid vaid ühes Hispaania piirkonnas.

Philip Claeys (NI). – (NL) Härra juhataja, hääletasin proua Aukeni raporti poolt, sest usun, et kõigil Euroopa kodanikel on õigus kogu seadusandluse nõuetekohasele kohaldamisele ja et kõikide liikmesriikide valitsused peavad kaitsma iga Euroopa Liidu kodaniku eraomandit.

Paljust inimestest on saanud Hispaania küsitavate otsuste ohvrid ning mitmedki neist on esitanud need otsused petitsioonikomisjonile – minu arvates õigustatult. Sellele vaatamata on minu tunded segased, sest olen seda meelt, et me peame suhtuma ettevaatlikult nende õigusaktide vastuvõtmisesse, mis näevad liikmesriikide kahjuks ette veelgi suurema Euroopa-poolse sekkumise. Konkreetne näide on olukord Brüsseli flaami piirkonnas, kus Euroopa Liit hakkab sekkuma eluasemepoliitikasse, mille eesmärk on võimaldada flaami perekondadel endiselt oma kohalikus piirkonnas elada.

Martin Callanan (PPE-DE). – Härra juhataja, ka mina toetasin proua Aukeni raportit. Tegin seda, sest paljud minu valijad Kirde-Inglismaalt on Euroopa Parlamendile Hispaania valitsuse ja kohalike omavalitsuste häbiväärse ja skandaalse omandiõiguste kuritarvitamise kohta petitsiooni esitanud isikute hulgas. Neid näidati hiljuti telekanali ITV North East dokumentaalfilmis, kus uuriti ja esitleti Kirde-Inglismaa elanikele mõningaid kõnealustest südantlõhestavatest juhtumitest.

Veel praeguses hilises staadiumis loodan ma, et Hispaania valitsus ja Hispaaniat esindavad Euroopa Parlamendi liikmed heastavad osa tekitatud kahjust, maksavad hüvitist mõnele ebaseaduslikult oma varast ilma jäänud inimesele ning tunnistavad tegelikult, et juhtunu on skandaalne. Tegemist on korruptsiooniskandaaliga. Paljud kinnisvaraarendajate ja Hispaania kohalike omavalitsuste vahel sõlmitud tehingud on ausalt öeldes korruptiivsed. Kellelegi ei tule kasuks selle olulise asjaolu tunnistamata jätmine. Hispaania valitsus peab tegutsema. Täiesti ausalt, mind kohutavad mõne kõnealust tegevust varjata püüdvä Hispaaniat esindava parlamendiliikme kuritarvitused siin saalis.

Peter Skinner (PSE). – Härra juhataja, minagi hääletasin selle raporti poolt, sest väga paljusid minu valijate hulgast – nagu on juhtunud üle kogu Euroopa – on kõnealune konkreetne probleem tugevasti puudutanud. Vara ostmisel on oluline õiguskindluse nõue ja selle sätestab kõnealune raport, mille eesmärk on saavutada muudatusteks vajalikud tagatised. Raport käsitleb ka konkreetseid kohalike ehitajate ja teatud kohalike omavalitsuste ebaseadusliku tegevuse vastu esitatud kaebusi.

Hääletasin raporti poolt, sest usun, et see aitab kaasa ametlikule protsessile ning toob esile midagi, mida olen varem käsitlenud lihtsalt kõrvalise avaldusena, s.o „Hispaania tavad”. Tahan tagada, et see väljend enam välja ei ilmu, ning ma tahan näha komisjoni, nõukogu ja Hispaania valitsust kõnealuse küsimusega otsustavalt tegelemas, et varast ilma jäänud saaks hüvitist või kohapeal olijad tunneks end turvaliselt.

- Rapport: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Härra juhataja, kõigepealt lubage mul öelda, kui hea meel mul on teada saada, et teie vanemad on istungisaalis mitte üksnes seetõttu, et on kena, kui on publikut, vaid seetõttu, et nad saavad näha, kuidas te olete istungite õiglase juhtimisega teeninud välja Euroopa Parlamendi, kaasa arvatud Briti konservatiivide, austuse.

On „tõesti tõsi, kuigi tundub uskumatu”, et vaid mõne päeva pärast tuleb Strasbourgi president Obama. Püstitavatest barrikaadidest läbi vaadates võib talle kajastuda, kui ta üldse Euroopa Parlamendi peale mõtleb, et tema kahel toolil istumise poliitika on täiesti hullumeelne, täielik raharaiskamine. Tõepoolest, ta mõtleb:

„Ikka ringi ja ringi,

ja oh, kas sa siis ei tea,
selle mängu pärast me siin olemegi.
Ikka ringi ja ringi.”

Varsti on ta läinud ning vaadates ELi ettevõtjaid halvava üks-mudel-sobib-kõigile regulatsiooni lootusetut olemust, mõtleb ta kahtlemata, et temal ei ole võimalik ühtki päästerõngast visata.

Ja

„kuna [tal] ei ole teile siin rohkem midagi anda,
ja lihtsalt sellepärast, et see on kergem kui tõde,
oh, kui [tal] pole enam midagi teha –”

Ta lendab ära – „lendab teie pärast” siit minema, tundes, et te peaks „alati oma hinge uskuma”. „Õnn on jätnud [ta] sirgelt seisma.”

Kõlagu taevased kiitused, sest Spandau Ballet on taas kokku tulnud!

Philip Claeyss (NI). – (NL) Härra juhataja, Atlandi-ülesed suhted on mulle südamelähedased ning ma üldjoontes nõustun härra Millán Moni koostatud raporti põhijoontega. Sellegipoolest hääletasin ma raporti vastu, sest selles on mitmeid märkimisväärsed puudujääke. Näiteks oodatakse selle kohaselt Lissaboni lepingu jõustumist – järjekordselt –, kuigi nimetatud lepingut ei ole kaugeltki veel vastu võetud. Iiri valijate otsust tuleb austada.

Raportis käsitletakse ka palestiinlaste probleeme, kuid ei mainita Iisraeli julgeolekut. Viimasena, kuid mitte vähemtähtsana, korraldatakse selles üleskutset liikmesriikidele võtta vastu osa Guantánamo vange, väidetavaid terroriste. Pean seda täiesti vastuvõetamatuks. Vastuvõetamatu on ka asjaolu, et raportis ei märgita üheselt, et Ameerika Ühendriigid ei saa sekkuda ELi laienemispoliitikasse ning et seetõttu ei ole Türgil Euroopa Liidus kohta.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Härra juhataja, Atlandi-ülesed suhted on meie, eurooplaste, jaoks väga olulised. Me ei tohi kunagi unustada, et Ameerika Ühendriigid maailma juhtiva riigina jagavad Euroopa Liidu liikmesriikidega samasid demokraatias, inimõigusi ja sõnavabadust austavaid väärtusi. Usun, et need väärtused ühendavad meid ja tugevdavad loodetavasti tulevikus meie suhteid.

Nüüd, mil Ameerika Ühendriikidel on uus president Obama juhitud valitsus, on neile suurt tähelepanu pööratud ja neilt oodatakse palju, kuid me peame meeles pidama, et ei Obama ega tema valitsus saa kogu maailma muuta. Kindlasti püüavad nad teha oma parima, kuid ees on tohutud väljakutsed ja seetõttu peavad ootused olema realistlikud.

Sellegipoolest peame Ameerika Ühendriikidele abikäe andma, sest meid varitsevad samad ohud. Need seonduvad rahvusvahelise terrorismiga – pead tõstva islami äärmuslusega. Meil on ka samad keskkonnaprobleemid ning Atlandi-ülesed suhted võimaldavad meil nende ja muudegi maailmas praegu teravalt tõusetunud probleemidega silmitsi seista.

Martin Callanan (PPE-DE). – Härra juhataja, kuna mul on selline võimalus, kas lubate mul ühtlasi avaldada kiitust Teie alati õiglasele ja erapooletule Euroopa Parlamendi istungjärgude juhtimisele? Kahjuks ei järgi president Pöttering millegipärast sugugi teie eeskujut.

Kõnealune raport käsitleb Ameerika Ühendriike ning USA-ELi suhteid. Loomulikult on Ameerikal jätkuvalt oluline koht Euroopa julgeoleku ja edu tagamisel. Kurvastuseks on meie parlamendis palju näiteid antiameerikalike tunnete kohta. Me kõik ELis peaks olema sügavalt tänulikud USA rolli eest maailmas ja eelkõige rolli eest, mida ta on mänginud lähiajalooos. Naeran mõnikord, kui kuulen väiteid, et 60aastase rahu eest Euroopas vastutab EL. Kõik paistavad olevat unustanud USA ja loomulikult NATO panuse rahu tagamisse Euroopas. Ameerika ei peaks olema ELi rivaal. Ta peaks olema partner ja sõber ning meil tuleks rajada tihedamad Atlandi-ülesed suhted.

Charles Tannock (PPE-DE). – Härra juhataja, Briti konservatiivid on uhked meie riigi ja Ameerika Ühendriikide vahelise erilise suhte ning Ameerika ja Euroopa vahelise silla üle. Me toetame president Obama pühendumust mitmekülgsele koostööle Euroopa Liiduga.

Kuid kõnealune raport räägib Lissaboni lepingu rakendamisest, millele me oleme igati vastu. Selles nõutakse ka, et USA tühistaks surmanuhtluse, mis meie jaoks on isikliku südametunnistuse küsimus. Arvestades Briti konservatiivide praegust vastuseisu Rahvusvahelisele Kriminaalkohtule, tunnustame me ka Ameerika õigust mitte allkirjastada Rooma statuuti. Samuti ei poolda me ohtlike terroristide Guantánamo lahe vangilaagrist ümberasustamise kohustust.

Raportis öeldakse õigesti, et NATO on Atlandi-ülese julgeoleku nurgakivi, ning tehakse ettepanek luua Atlandi-ülene parlamentaarne assamblee, mis tugevdab meie vastastikust pühendumust ühistele väärtustele – demokraatiale, vabadusele ja inimõigustele. Sellest tulenevalt hääletasid Briti konservatiivid kokkuvõttes härra Millán Moni koostatud raporti poolt.

Peter Skinner (PSE). – Härra juhataja, mul on selle raporti üle eriti hea meel ja ma ühinen mõningate äsjatehtud märkustega, aga võib-olla peaksime alustuseks ametlikult õnnitlema härra Obamat presidendiks saamise puhul. Minu meelest ei ole meist keegi seda praegu siin teinud, kuid kahtlemata on tegemist värske tuuleõhuga, millest loodetavasti saavad väga head suhted Ameerika Ühendriikidega.

Loomulikult oleme väga agarad ära märkima seda, kuidas need suhted võiksid meile kasulikud olla, kuid me ei maini kuigi sageli seda, mida me ise peame tegema suhete tugevdamiseks ja nende kallal töötamiseks. Näiteks on OECD andmetel meievaheline kaubandus suurim mis tahes kahe bloki vahelisest kaubandusest maailmas. On õige, et see paneb meid põhjalikult mõtlema regulatsiooni ja kontrolli peale. Kõikidel meievahelistel majanduslikel ja poliitilistel otsustel on suur tähtsus ülejäänud maailma jaoks ning need otsused määravad sageli üleilmsed standardid.

USAga suhtlemiseks loodud ja Atlandi-ülese majandusnõukoguga tegeleva delegatsiooni liikmena loodan, et suudame edendada selles vallas juba tehtud tööd veelgi ja teha selle pinnalt siin parlamendis tegelikke jõupingutusi mõne inimese rumalate, näiteks kanateemaliste, ponnistuste asemel, mis kõnealust suhet hukutada aitavad.

- Rapport: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Härra juhataja, on hea, et muudatusettepanek 5 lükati tagasi. Nimetatud muudatusettepaneku sisuks oli raporti ühe olulise lõigu kustutamine; olulise seetõttu, et see toetab sõnavabadust. On ju demokraatia aluspõhimõtteks vaieldavate poliitiliste tõekspidamiste väljendajate jätkuv kaitsmine vastutuselevõtmise eest. Sõnavabadus peab olema absoluutne ning see peab kindlasti hõlmama poliitilisi vaateid isegi siis, kui need puudutavad selliseid vastuolulisi küsimusi nagu sisseränne ja islamiusk.

Ülejäänu suhtes arvan, et tegemist on hästi tasakaaluka raportiga, mis on leidnud õiguste ja vabaduste hea vahekorra ning on vastu tsenseerimisele. Seetõttu toetasin kõnealust raportit kindlas veendumuses.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Härra juhataja, härra Lambrinidise koostatud raport turvalisuse ja põhivabaduste tugevdamise kohta Internetis käsitleb väga tähtsat ja päevakajalist teemat. Jagan selles väljendatud arvamust, et oluline on sõnavabaduse säilitamine. See on üks meie põhiõigustest ja -vabadustest. Kuid me ei tohi sõnavabadusest rääkides kunagi unustada, et see hõlmab ka vastutust. Vastutusel on selles küsimuses kõige tähtsam kaal.

Täna Interneti lehekülgi sirvides peame kahetsusega tunnistama, et seal on palju sellist materjali, mis ei tule kasuks ühiskonna ja inimese arengule. Eelkõige muretsen laste ja noorte pärast, kes on meie – meie tuleviku – kalleim vara. Me peame just nüüd võtma nende ees vastutuse ja toimima nii, et neil on võimalus omandada parimaid võimalikke teadmisi ja oskusi ning arendada tervet suhtumist olukorras, kus Internet on nende jaoks üks põhilisi teabeallikaid.

Sel põhjusel loodan, et suudame parandada laste turvalisust, suurendades Internetis selle materjali hulka, mis võiks neid julgustada, harida ja arendada, ning mitte selliseid asju, mida võime seal praegu kahjuks hulgaliselt näha ning mis võivad noorte isiksuse üldist kujunemist kahjustada.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

- Rapport: Klaus-Heiner Lehne (A6-0123/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, selleks, et tagada konkurentsireeglite rikkumise tõttu kannatanud inimestele tegelik juurdepääs õiguskaitsele, peavad EL ja liikmesriigid tegema ühiseid jõupingutusi. Valge raamat sisaldab tervet hulka soovitusi, mille eesmärk on

kindlustada, et sedalaadi rikkumise tõttu kannatanutel on tekitatud kahju eest hüvitise saamiseks juurdepääs tõesti tõhusatele meetmetele.

Praegu on enamikus liikmesriikides olemas tõsised takistused, mis ei soodusta tarbijate ja ettevõtete eraalgatuslikku kohtusseminekut konkurentsieeskirjade rikkumise tõttu tekitatud kahju eest hüvitise nõudmiseks. Kuigi osas liikmesriikides on viimasel ajal näha paranemismärke, on paari möödunud kümnendi jooksul esitatud väga vähe nõudeid. Enamikus liikmesriikides kehtivad traditsioonilised tsiviilvastutusalased seadused ja menetluskorrad tunduvad olevat ebapiisavad.

Ma tervitan sellise valge raamatu koostamist, milles pakutakse välja ühenduse tasandil lahendus probleemile, mis puudutab õiguskaitse kättesaadavust nõude esitajatele, ja püütakse selliselt saavutada poliitika üldisi eesmärke (eelkõige tagada õiguskaitse ulatuslikum kättesaadavus konkurentsipoliitika rakendamise ja ettevõtete õigusvastase tegevuse takistamisega), ent vältides samas põhjendamatuid ja oportunistlikke kohtuvaidlusi.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, kavatsen hoiduda hääletamast härra Lehne raporti üle, mis käsitleb EÜ konkurentsieeskirjade rikkumisest tekkinud kahjude hüvitamise kohta koostatud valget raamatut.

Nõustun mõne, kuid mitte kõigi raportis tehtud märkusega ning olen seetõttu otsustanud mitte hääletada raporti poolt selle praegusel kujul.

- Report: Czesław Adam Siekierski (A6-0091/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin Czesław Adam Siekierski (PPE-DE, Poola) koostatud raporti poolt, sest selles tehakse ettepanek pikendada Euroopa enim puudustkannatavatele inimestele jaotatava toiduabi programmi.

Bukaresti viienda linnajao endise juhina oli minu pidevaks mureks vaeste, eelkõige romi päritolu inimeste abistamine.

Kogu Euroopa Liidus elab 80 miljonit inimest (16% elanikkonnast) allpool vaesuspiiri ning nende arv tõuseb majanduskriisi tõttu veelgi. Osas äsja ELiga ühinenud riikides ähvardab vaesus ligikaudu 20% elanikkonnast.

Toiduabiprogramme tuleb täies ulatuses rahastada ELi eelarvest, kuna mõned liikmesriigid ei ole kaasrahastamismäärade rakendamise korral suutelised abikavas osalema.

Me peame vähendama nende liikmesriikide koormat, kus sissetulek ühe inimese kohta on madal või kelle eelarved kannatavad finantsprobleemide tõttu; nende hulka kuulub ka Rumeenia.

Sekkumisvarudest võetavad või turult ostetavad tooted peavad olema ühenduse päritolu, eelistades kohapeal toodetud värskeid toiduaineid, näiteks Euroopa raha eest ostetakse Rumeenia tooteid Rumeenia vaestele jaotamiseks.

Koenraad Dillen (NI), kirjalikult. – (NL) Hääletasin määruse, mis käsitleb ühise põllumajanduspoliitika rahastamist ja põllumajandusturgude ühist korraldust, muutmise kohta seoses enim puudustkannatavatele isikutele toiduabi jaotamisega koostatud raporti poolt. Olemasolevate andmete kohaselt sai 2006. aastal programmi kasu ligikaudu 13 miljonit liikmesriikide elanikku. See on hea, aga ELi vaeseimatele antavat abi tuleb oluliselt suurendada.

Algatuseks vähendagem komisjoni liikmete palka kahe- või kolmekordselt. „Avatud Euroopa” eksperdirühma hinnangul teenivad volinikud koos pensioniskeemidega viie aasta jooksul keskmiselt 2,5 miljonit eurot, mis on täiesti skandaalne. Paremini oleks kasutada poolt sellest rahast vaesuse vähendamiseks. Võib-olla oleks nii võimalik lepitada Euroopa üldsust „Euroopaga”.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin enim puudustkannatavatele isikutele toiduabi jaotamist käsitleva määruse kohta tehtud ettepaneku poolt. Vaesus on üks tõsisemaid praegu Euroopa Liidu ees seisvaid probleeme. 2006. aastal ohustas vaesus ligi 79 miljonit inimest, mis näitab selgelt toiduabiprogrammide vajadust.

Kuna komisjoni ettepaneku eesmärk on jaotada toiduabi enim puudustkannatavatele isikutele ja parandada kavandamist, et tagada rahaliste vahendite tõhusam kasutamine ning pidades meeles asjaolu, et alates toiduabi jaotamise programmi algusest 1987. aastal on saanud sellest kasu üle 13 miljoni inimese, usun, et programmi jätkumine on vajalik ja hea.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Oleme veendunud, et programmi algne eesmärk – jaotada sekkumisvarud enim puudustkannatavatele isikutele – on algusest peale olnud imelikult sõnastatud. Põllumajanduspoliitika ühendamine sotsiaalpoliitikaga võib olla kiiduväärt, kuid muutub keeruliseks. Viimasel ajal on sekkumisvarudest mittepärinevate kaupade osakaal pidevalt suurenenud. Viimaste arvutuste kohaselt osteti ligikaudu 85% toidust avatud turult.

Leiame, et toiduabi jaotamine ühenduses enim puudustkannatavatele isikutele tuleks lõpetada. Liikmesriikides kõige suuremas hädas olevate isikute olukorraga peaks tegelema liikmesriigid või kohalikud omavalitsused. Nende poliitiliste vastutustasandite kaudu tuleks sotsiaalpoliitika raames kindlustada, et kõikidele inimestele oleks tagatud elatusmiinimum. Kas seda tehakse sotsiaaltoetuste, toiduabi jagamise või muude meetmetega, peaks olema nende endi otsustada.

Euroopa Parlamendi põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni ettepaneku kohaselt peaks toiduabi rahastama täielikult EL. Kõnealuse komisjoni arvamusel, mis esitatakse üksnes selleks, et põllumajandustooted turule saada, on hämmastavad.

Nagu ikka, märgib Junilistan, et õnneks puudub Euroopa Parlamendil selles olukorras kaasotsustamisõigus ELi põllumajanduspoliitika suhtes. Vastasel juhul kukuks EL proteksionismi ja erinevatele põllumajanduses tegutsevatele rühmitustele makstavate suurte toetuste lõksu.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders ja Jan Mulder (ALDE), kirjalikult. – (NL) Hollandi vabaduse ja demokraatia rahvapartei (VVD) delegatsioon Euroopa Parlamendis hääletas härra Siekierski raporti poolt, sest me toetame toiduabi jaotamist ELi kõige vaesematele elanikkonnarühmadele. Kuid VVDd esindavad parlamendiliikmed ei nõustu raporti nende sätetega, mis märgivad, et toiduabiprogramme peab rahastama vaid ELi eelarvest.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin kõnealuse raporti poolt, sest toiduabiprogrammid, mille pikendamist kaalutakse, on põhiline vahend, mille kaudu abistatakse puudustkannatajaid inimesi, kes praeguses majanduskriisis isegi põhivajaduste rahuldamisel palju kannatavad. Lisaks sellele on tegemist mõistliku meetmega ELi toiduvarude tõhusaks kasutamiseks, sest selle raames jaotatakse kasutamatajäänud tooteid neid vajavatele isikutele ning samal ajal suurendatakse nõudlust ELi toiduainete turul.

Pooldan selliste toiduabiprogrammide täielikku rahastamist ELi eelarvest, sest kaasrahastamismäärade kohaldamine takistaks protsessi oluliselt ning tõkestaks meetmete õigeaegset rakendamist ja kiirete tulemuste saavutamist.

Kuid ma arvan, et riiklikele ametiasutustele tuleks abi kohapealse andmise korraldamisel anda rohkem ülesandeid, sest nad on kohaliku olukorra ja elanikkonna eriliste vajadustega paremini kursis.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE), kirjalikult. – (DA) Taani liberaalide parteid esindavad parlamendiliikmed hääletasid enim puudustkannatavatele isikutele toiduabi jaotamist käsitleva komisjoni ettepaneku vastu, kuna kõnealune ettepanek esitati põllumajanduspoliitilisel õiguslikul alusel, kuigi tegemist ei ole põllumajanduspoliitikat reguleeriva aktiga. Sotsiaalpoliitika elluviimiseks ei tohiks kasutada põllumajanduseelarvet. See on liikmesriikide kohustus.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, hääletasin härra Siekierski ühenduses enim puudustkannatavatele isikutele toiduabi jaotamise kohta koostatud raporti poolt.

Usun, et vaesus on äärmiselt oluline probleem, kuna isegi rikkas Euroopas ähvardab vaesus rohkem kui 80 miljonit inimest ning suur osa neist elab riikides, kes ühinesid ELiga 2004. ja 2007. aastal. Seetõttu nõustun raportööri vajaduse suhtes laiendada kõnealuse toiduabiprogrammi raames antavate toodete valikut, samuti selles, et esmaseks varustamisallikaks peaks olema varud, mis tulenevad sekkumisest põllumajandusturgudesse, ning seetõttu moodustab programm olulise osa ühisest põllumajanduspoliitikast.

Mul on samuti hea meel raportööri üleskutse üle, mille kohaselt peab kogu toiduabiprogrammi rahastama EL, kuna komisjoni kaasrahastamisetpanek võib viia liikmesriikide programmis osalemise piiramiseni, eelkõige praegusel majanduslikult raskel ajal.

- Report: Sajjad Karim (A6-0131/2009)

David Martin (PSE), kirjalikult. – EL on India suurim välisinvestor ja kaubanduspartner. Majandusliidu loomine on seega ülioluline mõlema osapoole jaoks. Toetan kõnealust raportit, kuna selles rõhutatakse vajadust tagada lepinguga see, et suurenevast kahepoolsest kaubandusest saaksid kasu võimalikult paljud

inimesed ning et see aitaks saavutada aastatuhande arengueesmärke, muu hulgas takistada keskkonna seisundi halvenemist. Kuid mul on kahju, et Euroopa rahvapartei sõnastus asendas üldisema sõnastuse, mis oli edumeelsem.

Rovana Plumb (PSE), kirjalikult. – (RO) India oli 2000. aastal Euroopa Liidu kaubanduspartnerite seas 17. kohal ja tõusis 2007. aastaks üheksandaks ning ajavahemikus 2000–2006 kasvas ELi kaubavahetus Indiaga umbes 80% võrra.

Sotsiaaldemokraadina on mul hea meel selle üle, et India on teinud märkimisväärsed edusamme üldise alghariduse, vaesuse vähendamise ja puhta joogivee kättesaadavuse laiendamise suunas. Kuid märgin samas, et India ei ole astunud vajalikke samme paljude aastatuhande arengueesmärkide puhul, nagu laste suremuse vähendamine, emade tervis, laste alatoitluse ja malaaria ning tuberkuloosi ja HIV/AIDSiga võitlemine.

Hääletasin kõnealuse raporti poolt, et kiita heaks ELi ja India vaheline vabakaubandusleping, uskudes, et see võimaldab tulevikus suurendada lepingust tulenevaid investeeringuid ning kaubandus- ja äri võimalusi, kusjuures leping on kokkuvõttes mõlemale osapoolale kasulik.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Vabakaubandusleping Indiaga tähistab järjekordset Euroopa ja India poolset sammu maailma majanduse avanemise ja sellest tuleneva kasu suurendamise suunas. Tegemist on praegusel ajal eriti olulise märgiga. Seetõttu on mul hea meel kõnealuse lepingu sõlmimise üle. Kuid pärast sellega tutvumist olen sunnitud tegema mõned täiendavad kriitilised märkused.

Et vabakaubandus saaks nõuetekohaselt toimida, tuleb täita erinevaid võltsimist ja sihtriikides keelatud toodete kasutamist välistavaid eeskirju. Ka päritolutähised peavad olema selged. Lühidalt – teave peab olema kättesaadav ja läbipaistev ning rahvusvahelisi lepinguid tuleb austada.

Teine oluline külg asjas on mõte selle kohta, et vabakaubandusest tulenev kasu on vastastikune. Teisisõnu – piiride avamine ei tähenda üksnes arenenud riikide turgude avamist kolmandatest riikidest pärit toodetele. Vabakaubanduse eelised hõlmavad mõlemapoolseid kaubavahetusvõimalusi ja majanduse avanemist; nimetatud eeliseid tuleb laiendada arengu- või kiiresti areneva majandusega riikidele. See on võimalik vaid siis, kui ka nendes riikides tehakse vähem takistusi kaubandusele ja investeeringutele.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, hääletasin härra Karimi koostatud ELi ja India vahelist vabakaubanduslepingut käsitleva raporti vastu.

Tegin seda, sest usun, et selliste lepingute sõlmimine peaks sõltuma üksnes põhiliste inimõiguste ja demokraatia austamisest, mida kõnealune riik kaugelgtki ei tee. Lepingusse inimõiguste- ja demokraatiaklausli lisamine on ilmselgelt ebapiisav selleks, et tagada nimetatud põhitingimuste täitmist; ebapiisav on ka lubadus tõhustada konsultatsioone Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni inimõiguste nõukogus. Kahjuks kajastab rahvusvaheline ajakirjandus jätkuvalt usuvähemuste ja inimõiguste eest seisjate tagakiusamist Indias. Seetõttu olen arvamusel, et ausalt öeldes on sedasorti majanduskokkulepete allkirjastamine vastuvõetamatu.

- Raport: Lasse Lehtinen (A6-0065/2009)

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Kõnealuse raporti järgi on töötajate jaoks oluline teada oma õigusi ning tunda põhjalikult tööõigust ja kollektiivlepinguid. Raportöör märgib ka, et täita tuleb töötajate lähetamist käsitlevat direktiivi, ning rõhutab subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtete tähtsust. Kõik need on ihaldusväärsed nõudmised.

Kuid osaliselt on raport sõnastatud liiga kaugeleulatuvalt. Me ei saa toetada sõnastust, mis kaitseb ELi tasandil palku, sotsiaalkindlustusmakseid ja makse ning tööõnnetustega seotud hüvitisi reguleeriva ühenduse õigusakti kehtestamist. Need küsimused on meie jaoks liiga tähtsad selleks, et toetada sedalaadi väljendusviisi või nõuet.

Me oleme otsustanud toetada Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni, Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni ning Roheliste/Euroopa Vabaliidu fraktsiooni esitatud alternatiivset resolutsiooni, kuna see piirab ühenduse õigusakti sõnastust. Raporti kui terviku üle peetaval lõpphääletusel hoidume hääletamast, sest, kuigi osaliselt on tekst hea, on ühenduse õigusaktiga seonduv liiga kaugeleulatuv.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Toetan kõnealust raportit, milles nõutakse vastutustundlike ja selgete alltöövõtteeskirjade kehtestamist Euroopas. Raport kaitseb alltöövõtjate töötajaid, kutsudes komisjoni üles kehtestama selgepiirilist ühenduse õigusakti, millega nähakse Euroopa tasandil ette solidaarne vastutus.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, hääletasin härra Lehtineni alltöövõtjate sotsiaalsed vastutust tootmisahelas käsitleva raporti poolt.

Nõustun raportööri selles, et alltöövõtt on Euroopa Liidus jõudnud väga kõrgele tasemele ja see on põhjustanud erinevaid probleeme, mis on seotud näiteks õiguslike tagajärgedega tööandjatele ja töötajatele ning raskustega rahaliste ja sotsiaalkindlustusalaste kohustuste täitmise kontrollimisel.

Seega jagan raportööri arvamust, et oleks soovitatav kehtestada Euroopa tasandil ühise vastutuse süsteem, millega ärgitatakse peatöövõtjat kontrollima alltöövõtjate vastavust asjakohastele õigusaktidele. See aitaks vältida ka varimajandusega, vältides nende ettevõtjate poolset kõlvatut konkurentsi, kes maksavad oma töötajatele miinimumtasust väiksemat tasu.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Dublini fondi läbiviidud uuringu kohaselt on töö allhankimine alltöövõtjatel üks kõige tõhusamaid sotsiaalõigusnormidest kõrvalehiilimise viise. Alltöövõtjad tegutsevad erinevates valdkondades, millest tuntuim on ehitussektor. Raportis kutsutakse komisjoni üles kehtestama kindlapiirilist õigusakti alltöövõtja sotsiaalse vastutuse kohta kogu tootmisprotsessis.

Liiga sageli lükkavad tellijad vastutuse alltöövõtjatele, kes seejärel ise tellivad töö allhanke korras. Selle tulemusena ei kontrollita enam tööseaduste rakendamist. Tootmisahela lõppjärgus alltöövõtja heaks töötavatel isikutel ei ole alati kõige paremad töötingimused ning selle tulemuseks on põhinõuete rikkumine ja põhiliste tööalaste õiguste puudulik järgimine. Sotsiaalõiguse inspeksioonidel on seda raske kontrollida, sest alati ei ole selge, kes ühel või teisel ajahetkel vastutab. See omakorda ahvatleb alltöövõtjaid suhtuma hoolimatult sotsiaalkindlustusmaksude ja seadusega ettenähtud määrade tasumisse ning seaduses sätestatud puhkeaja andmisesse.

Osas liikmesriikides on juba tellijatele pandud kohustus kanda täielikku sotsiaalset vastutust kõikide oma alltöövõtjate eest. Euroopa direktiivi teeb vajalikuks asjaolu, et praegu suureneb oluliselt piiriülese olemusega töö tegemine. Seetõttu toetan täielikult kõnealust raportit.

- Rapport: Katerina Batzeli (A6-0094/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) 2009. aasta jaanuaris tõusid toiduainete hinnad Itaalias rohkem kui 40% üle esimese 15 Euroopa Liidu liikmesriigi keskmiste hindade, mis näitab tõsiseid toiduainete põllult taldrikule jõudmise käigus asetleidvaid muutusi.

Itaalia riikliku statistikaameti andmetel oli toiduainete hindade kasvu suundumus Itaalias 3,7%, võrreldes Prantsusmaa 2,3%, Hispaania 1,9%, Saksamaa 1% ja Euroopa Liidu 2,6%ga. Itaalia riikliku statistikaameti analüüs näitas ka, et suurimad erinevused Itaalia ja tema ELi partnerite vahel seonduvad leiva, pasta- ja teraviljatoodetega, mis sisaldavad sellist toorainet nagu nisu; nisu hind on maailmas fikseeritud ega erine riigiti. Tootja- ja tarbijahinna vahe suurenemine kinnitab, et Itaalias leiavad toiduainete põllult taldrikusse jõudmise käigus aset suured muutused.

Selle mõju tunnetavad teravamalt väikese sissetulekuga perekonnad, kelle jaoks toit on suurim kuluartikkel. Ka toitu töötlevad väike- ja keskmise suurusega ettevõtjad on kannatanud raskeid tagajärgi. Tootja- ja tarbijahinna vahest tulenev probleem on jõudnud punkti, kus on muutunud vajalikuks Euroopa institutsioonide viivitamatu tegutsemine.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin proua Batzeli (Kreeka) esitatud raporti poolt, sest usun, et EL peab tulema tootjatele ja tarbijatele appi.

Suurte jaekaubanduskettide valitseva seisundi kuritarvitamise tõttu maksavad Euroopa tarbijad põllumajandustootjatele makstavatest hindadest keskmiselt viis korda kõrgemaid hindu. Põllumajandustootjad saavad tavaliselt ligikaudu 8% lõplikust jaemüügihinnast.

Me nõuame, et EL rakendaks poliitikat, mis lihtsustab tootjate ja tarbijate vahelisi otsekontakte. EL peab toetama uue tehnoloogia ja Interneti kasutamist, et anda tarbijatele üksikasjalikumad teavet toodete kohta, hõlbustades samal ajal tootjate juurdepääsu turule.

Meetmeid tuleb võtta ka suurema tähtsuse omistamiseks kohalikele toodetele ja traditsiooniliste toiduaineturgude või muude traditsiooniliste kaubandusliikide tõhusaks toetamiseks.

Euroopa turul tuleb toetada traditsioonilisi Rumeenia tooteid.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose ja Britta Thomsen (PSE), kirjalikult. – (DA) Taani sotsiaaldemokraadid Euroopa Parlamendis – Poul Nyrup Rasmussen, Britta Thomsen, Christel Schaldemose, Dan Jørgensen ja Ole Christensen – hääletasid Euroopa toiduainete hindu käsitleva raporti poolt. Delegatsioon on seisukohal, et supermarketite koondumine ja konkurentsi puudumine tähendab nii ELi tarbijate kui ka põllumajandustootjate lüüasaamist. Delegatsioon ei nõustu siiski raporti lõikes 6 sisalduva avaldusega, et sekkumismeetmetest loobumine on kahetsusväärne. See on vajalik Euroopa põllumajanduse tasuvuse tagamiseks.

Esther De Lange (PPE-DE), kirjalikult. – (NL) Tahan selgitada Hollandi kristlik-demokraatliku liidu delegatsiooni poolt proua Batzeli raportile antud hääli. Meie arvates ei ole kindlasti tegemist just kõige parema raportiga. Paljud punktid on sõnastatud keeruliselt või topelt. Meil on kahtlusi ka teatud liigselt riigi sotsialistliku sekkumise poole kalduvate nõuete ning alla omahinna müümise täieliku keelustamise suhtes. See võib kõlada hea ideena, kuid on ebapraktiline. Põllumajanduses peame seda tähtsaks asjaoluks. Dumpingu suhtes peaks konkurentsiamet loomulikult samme astuma.

Sellele vaatamata hääletasime proua Batzeli raporti poolt, sest see sisaldab mitmeid olulisi sätteid, mida alternatiivse resolutsiooniga tegelikult tahetakse kustutada. Pean eelkõige silmas uuringut toiduainete tootmisahela erinevate lülide marginaalide kohta ja üleskutset komisjonile uurida supermarketite mõjuvõimu konkurentsi valdkonnas, mida Euroopa Parlament on juba mitu korda nõudnud. Saame komisjonist aru nii, et marginaalide uuringu saab läbi viia osalt olemasolevatele ja komisjonile teadaolevate andmete alusel, ning seetõttu eeldame, et kõnealune uuring ei too kaasa olulist halduskulude suurenemist.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin Euroopa toiduainete hindade kohta koostatud raporti poolt, sest usun, et põllumajandus- ja toidukaupade hinnatõusuga ning tootjale makstava ja tarbija tasutava hinna vahega võitlemiseks on vaja astuda poliitilisi samme. Euroopas on lõpptarbija makstav hind ligikaudu viis korda kõrgem kui tootjatele makstav hind; selline olukord on avaldanud mõju väikese sissetulekuga majapidamistele, kus suurima osa pere eelarvest võtavad kulutused toidule.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Nagu ikka sisaldab kõnealune põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni koostatud oma arvamust pealesuruv raport ettepanekuid, mis toovad kaasa kulude suurenemise ELi eelarves.

Me ei toeta raporti põhilisi punkte, kus muu hulgas väljendatakse kahetsust praegusest ühenduse põllumajandusturu sekkumismeetmetest loobumise pärast. Me ei toeta ka komisjoni ettepanekut „turukorraldusmeetmete” kasutuselevõtu kohta.

Euroopa Parlamendi põllumajanduse ja maaelu arengu komisjonile tuleb ühtlasi meelde tuletada, et olukord hindadega on erinevates liikmesriikides erinev. Komisjoni ettepanek luua kodanikele üleeuroopaline andmebaas, mis sisaldaks toodete ja tootmisahelate võrdlushindu ning teavet energia-, töötasu, üüri-, maksu- ja lõivukulude kohta kogu Euroopas, ei ole meie arvates tegelikkusega kooskõlas. Mitmel põhjusel ei ole olemas eeldusi liikmesriikide vahel võrdluste tegemiseks.

Samuti on meie arvates imelik Euroopa põllumajandustoodete erimärgistuse nõue. Mis on selle eesmärk? Püüa soodustada proteksionismi?

Nagu ikka märgib Junilistan, et õnneks puudub Euroopa Parlamendil selles olukorras kaasotsustamisõigus ELi põllumajanduspoliitika suhtes. Vastasel juhul kukuks EL proteksionismi ja erinevatele põllumajanduses tegutsevatele rühmitustele makstavate suurte toetuste lõksu.

Me hääletasime selle Euroopa toiduainete hindu käsitleva raporti vastu.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Keegi ei vaidle kõnealuse tootjahinna ja tarbija makstava hinna vahelist lünka käsitleva raporti eesmärkide vastu. Vaja on suuremat turuläbipaistvust tagamaks, et tootjad saavad piisavat tasu ja tarbijad maksavad õiglasi hindu.

Kahjuks sisaldab komisjonis vastu võetud tekst ettepanekuid, mis ei vasta sotsiaalsele turumajandusele. Need hinnakontrolli, marginaalide ja turgude kohta tehtud äärmiselt autoritaarsed ettepanekud tuletavad vaid meelde liigagi paljusid ebaõnnestunud mudeleid, mis meie arvates olid kindlasti minevikku jäänud.

Mul on kahju, et raport keskendub üksnes turustajatele, selle asemel et arvestada kogu tootmisahelat tervikuna. Tõepoolest, sageli on just suured töötlemisettevõtted need, kes ostavad põllumajandustootjatelt saadusi ja kuritarvitavad oma valitsevat seisundit turul, et müüa toodangut turustajatele edasi ülemäära kõrgete hindadega.

Lisaks, Euroopa andmebaaside loomine igasuguste kulude ja marginaalide kohta, nagu raportis välja pakutakse, tooks ettevõtjatele kaasa märkimisväärse halduskulude suurenemise, mis kajastuks ja sisalduks jaemüügihindades.

Selliste halbade harjumuste ennetamiseks esitasin alternatiivse resolutsiooni ettepaneku, mille on oma toetuse näitamiseks allkirjastanud 40 parlamendiliiget.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Suurte jaemüügikettide poolt tootjate suhtes ebaõiglase käitumise probleemi reguleerimine ELi tasandil on Rumeenia jaoks väga oluline. Ka siin valmistavad supermarketite kettide kuritarvitused muret nii tootjatele kui ka tarbijatele. Lisaks iga toote puhul kohustuslike ja tootjate kanda jäävate varjatud tasude kuhjumisele võivad supermarketid keelustada tootjatel oma toodete müümise teistele poodidele madalamate hindadega. Kõikide nende regulatsioonide tulemusena on kaup kuni 30% kallim. Lõppkokkuvõttes on tarbija see, kes maksab selle eest ülemäära st hinda.

Proua Batzeli raportis välja pakutud meetmete eesmärk on vähendada supermarketitepoolset survet ning soodustada tarbijate ja tootjate vahelist otsesuhtlust. Seetõttu hääletasin raporti vastuvõtmise poolt.

Raportis väljapakutud kasumimarginaalide jaotumise uurimine lubab meil teha rea järeltõlge meetmete kohta, mis on sobivad hinnakujunduse läbipaistvuse tagamiseks tootja-töötaja-jaemüüja ahelas ning kuritarvituste karistamiseks.

Hinnaläbirääkimised tarnijate ja jaemüüjate vahel peavad võimaldama konkreetsetel juhtudel erinevate hindade kasutamist ning seega aitama kaasa tugeva konkurentsikeskkonna kindlustamisele.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Raport sisaldab korduvaid, hästi teadaolevaid järeltõlge toiduainete töötlemise ja turustamise valdkonnas tekkinud monopoolse olukorra kohta. Kuid selles ei märgita, et kõnealune olukord on ELi ja liikmesriikide valitsuste teadlik Lissaboni strateegia ja ühise põllumajanduspoliitika raames tehtud valik.

Turgude liberaliseerimine, ühinemiste ja ülevõtmiste soodustamine ning püüded parandada toiduainetetööstuse kasumit ja konkurentsivõimet on toonud kaasa rahvusvaheliste ettevõtjate sõltumatuse, kõrgemad tarbijahinnad, madalamad põllumajandustootjatele makstavad hinnad ning suurema kapitalikasumi.

Ühine põllumajanduspoliitika andis sellesse otsustava panuse, tühistades garanteeritud hinnad, tuues selleks, et rahvusvahelised ettevõtjad saaksid toorainet, mitte millegi eest väike- ja keskmise suurusega põllumajandustootjad ohvriks WTO-le ning kiusates taga või kahandades kooperatiive, hoolimata Euroopa ühesuunalist teed pooldavate parteide silmakirjalikest avaldustest.

Üheks näiteks on piima tootmine Kreekas, kus piimakartell surub põllumajandustootjatele makstavad hinnad alla ja hoiab tarbijahindu väga kõrgel, korjates nii tohutuid kasumeid. Tänapäeval soodustab see vähese toiteväärtusega toodete tarbimist, jättes häta tuhanded karjakasvatajad, kes ei suuda oma toodangut turustada riigis, kus toodetakse 50% seal vajaminevatest saadustest.

Võitlus odava ja ohutu toidu ning vaeste põllumajandustootjate ellujäämise eest vajab töötajate, põllumajandustootjate, füüsilisest isikust ettevõtjate ning kodanike jõu ja esmatasandi majanduse tugevat liitu.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Toiduainete hinnatõus Euroopas on kõigile selgelt näha. Tegemist on tõsise probleemiga, mis nõuab Euroopa Liidu viivitamatut tegutsemist. Seetõttu pooldasin proua Batzeli koostatud raportit, milles minu arvates on kõnealust küsimust kõikehõlmavalt käsitletud ning on pakutud välja väga kasulikke meetmeid probleemiga tegelemiseks.

Kohustuslik on astuda samme, et vähendada praegust tootja- ja tarbijahindade vahelist lõhet, mis tuleneb toiduainetega spekulatsioonist ja vahendajate suuremat osalust hõlmavatest ebatervetest hinnakujundusmeetoditest. Nõustun raportööri arvamusega, et toiduainete turustamise ja levitamise kontsentreerituse kasv on tootjahindadega võrreldes põhjustanud olulise tarbijahindade tõusu.

Me vajame kiiremas korras proua Batzeli poolt välja pakutud meetmeid, mis tagavad riiklike konkurentsiametite kooskõlastatud tegevuse kaudu hinnakujunduse ja kasumimarginaalide suurema läbipaistvuse, turu ja toiduainete hinnasuundumuste parema regulatsiooni Euroopas ja ärgitavad tegelikult tarbijaid eelistama kohapeal toodetud toiduaineid ning mis oma olemuselt aitavad kaasa turustusahela lühendamisele ja toetavad praegu tõsistes raskustes olevaid traditsioonilisi turgusid.

Raport: Margrete Auken (A6-0082/2009)

Michael Cashman (PSE), kirjalikult. – Olen koos kolleegidega Euroopa Parlamendi tööparteist otsustanud toetada alget raportit, mis annab kõige rahuldavama vastuse sadadele Euroopa kodanike, Hispaania massilise linnaehituse, liigehitamise ja ranniku hävitamise ohvrite petitatsioonidele.

Esitatud alternatiivsed resolutsioonid muutsid raportit oluliselt ega vastanud meie nüüdseks viis aastat järjekindlalt kaitstud seisukohale.

Derek Roland Clark (IND/DEM), kirjalikult. – Raporti näol on tegemist kosmeetilise toiminguga, mille eesmärk on Euroopa Parlamendi valimiste lähenedes õhutada sadade petitsooni esitajate alusetuid lootusi. Selles luuakse mulje, nagu ollakse võimelised astuma samme, mida – nagu õiguskomisjon märgib – EL ei ole pädev astuma, nii et isegi proua Aukeni ähvardus olla raportis sisalduvate nõudmiste täitmata jätmise korral vastu järgmisele ELi eelarvele ei saaks aidata neid, kes on Hispaanias otnud kinnisvara ja siis sellest ilma jäänud. Ühendkuningriigi iseseisvuspartei sellele pettusele kaasa ei aita.

Richard Corbett (PSE), kirjalikult. – Hääletasin kõnealuse pärast kõikjalt Euroopast kannatanute ja mures kodanike poolt Euroopa Parlamendile esitatud tohutut hulka petitsoone koostatud raporti poolt. Raportis näidatakse, et massiline linnaehitus mitmes Hispaania piirkonnas on toimunud viisil, millega rikutakse omandiõigust, halvendatakse keskkonda, kahjustatakse veevarustust ja -kvaliteeti ning jäetakse sageli kannatanud ilma igasugusest kahjuhüvitisest või kompensatsioonist olukorras, kus nad võivad olla kaotanud kõik oma säästud.

Loodan, et raport aitab paljusid minu valijaid ja selle probleemi tõttu kannatanud kodanikke kogu Euroopas nende võitluses õigluse eest.

Avril Doyle (PPE-DE), kirjalikult. – Huvide konflikti tõttu hoidusin hääletamisest kõikidel hääletustel.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Me mõistame, et Hispaania ehitussektoris võib esineda suuri probleeme ja võib juhtuda, et pahaaimamatud kodanikud ostavad heas usus kinnisvara, mida, nagu hiljem selgub, ei olnud ehitusettevõtjal õigust ehitada. Kuid tegemist on probleemidega, mida saab ja tuleb lahendada liikmesriigi õigusaktide raames. Kui vastavalt Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklile 35 on ammendatud kõik siseriiklikud õiguskaitsevahendid, on üksikisikutel õigus pöörduda Euroopa Inimõiguste Kohtusse Strasbourgis.

Kõnealuste küsimuste lahendamiseks ei ole vaja kehtestada mingeid õigusakte ELi tasandil või Euroopa Parlamendil kui institutsioonil asjasse sekkuda. Samuti ei ole meil soovi siduda ennast Hispaaniat esindavate parlamendisaadikute esitatud erinevate alternatiivsete resolutsioonide projektidega, mis lisavad küsimusele siseriiklikust poliitikast tulenevaid probleeme.

Fiona Hall (ALDE), kirjalikult. – Esitan minu poole abi saamiseks pöördunud kolme erineva valija nimel selgituse proua Aukeni raporti üle toimunud hääletuse kohta. Kõigil kolmel juhul on valija kulutanud kõik oma säästud maja ja maa ostmiseks Valencias. Iga kord järgiti ostu sooritamisel nõuetekohast menetluskorda. Kuid kõik valijad on hiljem pidanud taluma Valencia ametiasutuste ebaseaduslikke maahõivenõudeid.

Need on kõigest kolm näidet mitme tuhande juhtumi kohta, kus Hispaanias kinnisvara omavate Euroopa kodanike suhtes on käitunud ülekohtuselt. Palun komisjonil tegutseda kiiresti ja otsustavalt, järgides proua Aukeni raportis toodud soovitusi.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), kirjalikult. – (ES) Hääletasin proua Aukeni raporti poolt, kuna selles kritiseeritakse selgelt Hispaania hoolimatut linnaplaneerimist ning tuuakse välja ühenduse vahendite väärkasutus planeerimisel ja keskkonnaküsimustega tegelemisel.

Tahan ühtlasi rõhutada rahvapartei hispaanlastest liikmete ja Hispaania sotsialistliku tööpartei ebatõhusat tööd. Nad ei olnud suutelised jõudma kokkuleppele, et esitada alternatiivne resolutsiooni ettepanek, mille poolt oleks hääletanud vajalik enamus; seega said nad mõlemad lüüa. Taas kord on nad tõestanud, et ainus küsimus, milles nad on ühel meelel, on nende vastuseis baski rahvuselusele. Sotsialistid ja rahvapartei püüdsid survestada teisi parlamendiliikmeid pooldama oma vastavaid resolutsioone, mis suuresti vähendasid raportööri poolt väljendatud kriitikat.

Tahan toonitada, et Hispaania valitsus osaleb tegevuses, mis on seotud Hispaania kodanike süstemaatilise väärkohtlemise, keskkonna hävitamise ja laiaulatusliku korruptsiooniga. Leian, et otsustusõigus käsitletavas küsimuses tuleks kohe Euskadile üle anda.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Tuhanded Euroopa kodanikud langevad jätkuvalt massilise linnaehituse ohvriks, mida tõendab väga suur Euroopa kodanike seaduslike omandi- ja keskkonnavalaste õiguste rikkumist käsitlevate petitsioonide arv. Probleemi on tekitanud riigihanked ning asjaolu, et kohalikud ja piirkondlikud ametiasutused ei kontrolli piisavalt linnaehitusega seotud menetlusi. Vastuvõetud resolutsioon peaks hakkama pakkuma konkreetseid lahendusi Hispaania asjakohastes piirkondades elavatele inimestele.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), kirjalikult. – (ES) Olles algusest peale olnud seotud proua Aukeni nii hispaanlaste kui ka teiste eurooplaste poolehoidu võitnud raporti koostamisega, olen selle sisu pühendunult kaitsnud. Toetan raportit täielikult, sest selles tuuakse üheselt välja kõikide Hispaania valitsusastmete – nii keskvalitsuse kui ka autonoomsete piirkondade ja kohalike omavalitsuste – osalus keskkonda ning Hispaania majandust ja sotsiaalset arengut hävitava linnaehitusega spekulatsioonil põhineva majandusmudeli väljatöötamises.

Rahvapartei ja sotsialistliku tööpartei survele vastu pidanud raportis rõhutatakse kõnealust küsimust käsitlevate poliitiliste ja kohtuotsuste leebust, mis on viinud karistamatuse tundeni ametiasutustes. Selles sisaldub ka moratooriumi väljakuulutamine nende linnaehituskavade suhtes, mis ei vasta keskkonnasäästlikkuse ja sotsiaalse vastutuse kriteeriumidele, et võimaldada eeskirjade eiramise juhtumite uurimist ning vältida juba aset leidnud juhtumite aktsepteerimise poliitikat.

Lisaks sellele nõutakse raportis, et Hispaania valitsus looks töörühma, milles osaleksid kõik valitsusastmed. Selles esitatakse üleskutse avalikuks aruteluks Hispaania linnaehituskavade üle, mis võimaldaks võtta õigusloomega seotud meetmeid spekulatsiooni ja mittesäästva arendamise vastu ning lõpetaks tellitud seadusloome sellistes autonoomsetes piirkondades nagu Aragón ja Valencia.

Bogusław Rogalski (UEN), kirjalikult. – (PL) Mulle esitatud petitsioonidest lähtuvalt hääletasin proua Aukeni koostatud Hispaania ulatusliku linnaehituse mõju Euroopa kodanike õigustele, keskkonnale ja ELi õiguse kohaldamisele käsitleva raporti poolt.

On palju tõendeid selle kohta, et rannikualadel toimub ulatuslik linnaehitus ja et selle eest vastutavad keskasutused ning autonoomsed ja kohalikud ametiasutused. Nad on kehtestanud mittesäästva arengumudeli, millel on olnud äärmiselt tõsised tagajärjed keskkonnale, ühiskonnale ja majandusele. Sellega on tekitatud korvamatut kahju bioloogilisele mitmekesisusele ja keskkonna terviklikkusele paljudes Hispaania piirkondades. Vastusena vastavasisulistele süüdistustele on menetlus aeglane ja määratud karistused ei rahulda kannatanuid. Seetõttu on inimesed hakanud Hispaania kohtusüsteemis kahtlema.

Rõhutada tuleb ka, et tuhandetest erinevatel juhtudel Hispaanias kinnisvara ostsud Euroopa kodanikest on saanud linnaehitusega seotud rikkumiste ohvrid. Rikkumised on toime pannud kohalikud ametiasutused, kuid selle tulemusena ähvardab kinnisvara lammutamine.

Nimetatud tõsiasiadega seoses tuleks Hispaania valitsusele esitada nõue vaadata põhjalikult üle õigusaktid, mis massilisest linnaehitusest tulenevalt mõjutavad üksikisikutest kinnisvaraomanike õigusi, et lõpetada EÜ asutamislepingus kajastuvate õiguste ja kohustuste rikkumine.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Tahan õnnitleda raportööri tehtud töö puhul ning öelda, et mul on tema Hispaania ulatusliku linnaehituse mõju Euroopa kodanike õigustele, keskkonnale ja ELi õiguse kohaldamisele käsitleva raporti üle hea meel; raportis märgitud mõju on olnud eriti halb, mida tõendavad arvukad vastava piirkonna elanike petitsioonid.

Arvan, et kõnealusel juhul on petitsioonikomisjon võtnud asjakohaselt arvesse nende kodanike nõudeid, kes muresevad loodusliku maastiku hävitamise, lepinguid ja keskkonnakaitset käsitlevate eeskirjade rikkumise ning laiaulatusliku ehitustegevuse pärast. Nimetatud komisjoni esitatud tõendid, mis on kogutud piirkonnas kohapeal, näitavad selgelt ehitustööstusest tulenevat õigusvastast omandamist ning vajadust kaitsta Hispaania kodanike aluslepingutes sätestatud õigusi.

Seetõttu toetan kõnealust raportit, mis vastab täielikult subsidiaarsuse põhimõttele, ning ma loodan, et Hispaania kohalikud ametiasutused võtavad vajalikud meetmed ilma, et komisjon peaks alustama rikkumismenetlust.

Søren Bo Søndergaard ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjalikult. – Hääletasime raporti poolt kaastundest kaebuse esitajate vastu. Kuid me leiame, et väidetavate Hispaania, ELi ja rahvusvahelise õiguse rikkumistega peaks tegelema ja need peaks lahendama asjakohased Hispaania ametiasutused, Euroopa Kohus ja Euroopa Inimõiguste Kohus.

Catherine Stihler (PSE), kirjalikult. – Mul on hea meel, et Euroopa Parlament hääletas selle raporti poolt. Paljud šotlased on kannatanud Hispaania maahõive pärast, kaotades oma kodud, mille ostmiseks paljud on terve elu sääste kogunud. Hispaania valitsus peab tegema kõik endast oleneva kannatanute õiguste austamiseks. Paljusid inimesi eksitati ja neile valetati ostetava kohta ning sellele olukorrale peab leiduma õiguslik lahendus.

Diana Wallis (ALDE), kirjalikult. – Me hääletasime Hispaania linnaehitust käsitleva raporti poolt, sest selles kajastub petitsioonikomisjoni aastatepikkune põhjalik töö, mida tehti selleks, et vastata mitme tuhande inimese esitatud sadadele vastavasisulistele petitsioonidele, sealhulgas teabe kogumine kohapeal ja kõnelused kõigi huvitatud isikutega, ning see võeti komisjonis vastu suure parteiülse hääleteenamusega. Meil kui valitud esindajatel on kohustus tagada, et Euroopa kodanikke, keda me oleme ärgitanud kasutama oma õigust vabalt liikuda, ei allutataks vastuvõtvast riigis omavalitsustele või põhjendamatutele piirangutele.

Me mõistame, et aluslepingute järgi lasub esmane kohustus kontrollida ühenduse õiguse rakendamist komisjonil. Me tunnistame ka seda, et aluslepingud välistavad sõnaselgelt igasuguse omandiõigussüsteemi käsitlevate siseriiklike eeskirjade mõjutamise. Kuid me usume ka, esiteks, et Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjon, mis on institutsioonide „silmadeks ja kõrvadeks”, peaks tooma välja petitsiooniprotsessi käigus ilmnevad meie kodanike vaba liikumist mõjutavad süstemaatilised probleemid.

Teiseks, leiame, et küsimuse all paistab olevalt ühenduse õiguse, eelkõige keskkonnaõiguse ja riigihanke eeskirjade rikkumine.

Thomas Wise (NI), kirjalikult. – ELi ja selle jätkuva meie ellu sekkumise vastasena olen järjepidevalt hääletanud suurema osa nende raportite vastu, mille vastuvõtmist on mul palutud kaaluda. Vältimatult saabub ühel hetkel raport, mis lihtsalt nõuab teistsugust lähenemisviisi, ning usun, et proua Aukeni raport on üks selliseid. Minu poole on pöördunud paljud endised kaasmaalased, kes on teinud kõik endast oleneva, et elada Hispaanias kohast, seaduslikku ja säästvat elu. Asjaolu, et neist said bürokraatialiku kokkupõrke ohvrid, on nüüd saanud ajalooks ning loodetavasti sunnib kõnealune raport otsima õiglast lahendust.

Minu praegune tegevus ei tähenda leebumist ELi ning selle arusaamatu, paindumatu ja vastutusvõimetu ülesehituse suhtes. Kuid kui alambürokraatiad enda loodud probleemidega ise ei tegele, tuleb leida lahendus.

Loodan, et nüüd pööratakse tähelepanu hulgale erinevate Hispaania ametiasutuste tekitatud probleemidele ning need lahendatakse viivitamatult minu valijate parimates huvides.

Mind närib mure, et selline sekkumine ei pruugi olla väljapääs. ELi maal on ainukeseks püsivaks seaduseks tahtmatud tagajärjed.

- Rapport: Francisco José Millán Mon (A6-0114/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Hääletasin poolt. Näen Obama valimises olulist võimalust üleilmsetele kohustustele keskenduvale poliitikale, pöördepunkti Ameerika Ühendriikide ja kogu maailma ajaloos.

Teeks edasi peaks olema uus üleilmsetele kohustustele keskenduv poliitika, kus EL mängib olulist osa. Nüüd on meil võimalus tulevasi Euroopa Parlamendi valimisi silmas pidades uuendada uute institutsioonide kaudu oma kohustusi maailma ees.

Demokraatide kandidaadi võit on veel üks tõend ebatavalise võime kohta pöörata uus leht, mida on nii mitmel korral USA ajaloo rasketel hetkedel näha olnud. Uus USA juhtkond võib parandada ELi ja USA ühist poliitikat, kus kaks poolt teevad tegelike partneritena koostööd paljudes ülemaailmsetes küsimustes, millega mõlema kontinendi juhid peavad rinda pistma, näiteks kliimamuutused, globaalprobleemid, piirkondlikud, kaitsepoliitilised ja majandusküsimused ning kaubandus. Me peame võitlema nende probleemidega koos, pühendunult ja loovalt. Obama kehtastab seda, mis on Ameerika Ühendriikide ning praeguse keerulise, globaliseerunud ja pidevalt muutuva maailma juures hea ja muljetavaldav.

Atlandi-ülene side on äärmiselt oluline. Mul on usku USA rolli, mida see riik ametisseastuva president Obama juhtimisel selles suhtes jätkuvalt mängib.

Koenraad Dillen (NI), kirjalikult. – (NL) Kõnealune mahukas raport toetab õigustatult Euroopa ja Ameerika Ühendriikide vaheliste suhete tihendamist. Üksikasjalikult käsitletakse Lähis-Ida, Pakistani, Afganistani, Venemaa, kaitsepoliitika, julgeoleku, majanduse ja kaubandusega seotud küsimusi.

Kuid on vastuvõetamatu, et raportöör ootab sõnaselgelt Lissaboni lepingu jõustumist, kuigi on ilmne, et suurem osa kodanikke ei taha Euroopa põhiseaduse või sellega ära vahetamiseni sarnase aktiga tegemist teha. On hea, et raportöör pöörab tähelepanu Palestiina küsimusele, kuid miks ei mainita Iisraeli õigust julgeolekule? Selle kallutatuse tõttu hääletasin raporti vastu.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjalikult. – (PL) Härra Millán Moni raport käsitleb Atlandi-üleste suhete olukorda pärast USA presidendivalimisi. Toetasin raportit, sest arvan, et Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu vaheline tihe koostöö on praegu väga vajalik peaaegu kõikides valdkondades: poliitika-, kaitse-, majandus-, energeetika-, keskkonna-, kultuuri-, teadusalastes jms küsimustes.

Me peaksime teadma, et Ameerika Ühendriikide ja Euroopa Liidu sisemajanduse koguprodukt kokku moodustab rohkem kui 50% maailma SKPst. Uus alates 1995. aastast kehtiv Atlandi-ülene tegevuskava tuleks asendada süstemaatiliselt ajakohastatava raamkõkkuleppega Atlandi-ülase partnerluse kohta. USA ja EL on olnud sunnitud tegelema maailma julgeoleku ja korra tagamisega. Loomulikult tuleb selleks teha koostööd teiste riikidega, eriti Hiina, India ja Venemaaga.

Leian ka, et õiged on märkused ÜRO, sealhulgas Julgeolekunõukogu töö, reformimise vajaduse kohta. Atlandi-ülase koostöö ei tohi ignoreerida NATO rolli. Peaksime praegu tunnistama kõige tähtsama ülesandena kiiret ja tõhusat tegevust, aeglustamaks kasvavat majanduskriisi. Lisan samuti, et kõnealustes suhetes peaksime jätma koha ka Kanadale, Mehhikole ja Lõuna-Ameerikale.

Meil tuleb loota, et igapäevane tegelikkus kinnitab praeguse USA presidendi Barack Obama sõnu selle kohta, et Ameerikal ei ole paremat partnerit kui Euroopa. See on oluline, kui peame oma tsivilisatsiooni ees seisvate probleemide lahendamisel olema võrdsed.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Euroopa Parlamendi tohtud ootused, mis on seotud Barack Obama valimisega Ameerika Ühendriikide presidendiks, puudutavad tegelikult üksnes imperialiste, kes põhjendatult eeldavad, et nüüd tegutsetakse nende huvides veelgi tõhusamalt. Inimesed ei tohiks luua endale illusioone, et nüüd muutub poliitika neile sobivas suunas. Lisaks ei jäta selles kahtlusi USA uue presidendi enda avaldused ja arvamused.

Raportis kutsutakse üles tihedamale ja põhjalikumale valimistejärgsele koostööle ELi, USA ja NATO vahel. Seetõttu tehakse raportis ettepanek luua organ kahe imperialistliku keskuse (ELi ja USA) välis- ja julgeolekupoliitika kooskõlastamiseks veelgi kõrgemal tasemel.

Ajal, mil nendevaheline konkurents ja vaenulikkus on kapitalistliku finantskriisi tulemusel kasvamas, püüavad Euroopa ja Ameerika imperialistid samal ajal ühtlustada koostööd, et tegeleda kodanike vastuseisuga. See on globaalprobleemide, kaitsepoliitika ja julgeolekuküsimuste ning piirkondlike küsimustega tegelemiseks esitatud ühise ja tõhusa tegevuse üleskutse tagamõte. Raportis väljendatud valmisolek võtta USA nõudmisel ELi vastu Guantánamo vange on tüüpiline näide.

Inimesed peavad looma ühtse rinde nendevastase ELi, USA ja NATO ühisrännaku vastu ning kukutama imperialistliku korra.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Hääletasin härra Millán Moni Atlandi-üleste suhete olukorra kohta pärast valimisi USAs koostatud raporti vastu, sest minu meelest ei ole õige, et Euroopa Liit saab rahvusvahelises geopoliitikas Lissaboni lepingu ja vastavasisuliste välispoliitiliste aktide jõustumisel tugevama ja arusaadavama rolli. Lisaks ei nõustu ma täielikult Atlandi-ülase partnerluse ja NATO osaga kollektiivse julgeoleku tagamisel.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), kirjalikult. – Atlandi-ülase partnerlus on äärmiselt tähtis ning ma olen järjekindlalt kõnelenud NATO-le uue hoo ja jõu andmise poolt. Kuid vastupidiselt kõnealuse raporti peamisele rõhuasetusele ei usu ma, et see peaks tähendama Ameerika Ühendriikide ja üksikute liikmesriikide (eelkõige Suurbritannia) vaheliste tugevate sidemete asendamist ELi ja USA partnerlusega. Selle näiteks on viited Lissaboni lepingule, mida meie rahvas ei poolda, ja ettepanek, et oletatavasti peaks uue Atlandi-ülase poliitikanõukogu kaasjuhiks olema komisjoni asepresident / kõrge esindaja. Lisaks on mul konkreetseid vastuväiteid raporti nendele osadele, mis käsitlevad ELi kaitsepoliitikat. Raportis tuntakse heameelt Euroopa kaitsevõime suurendamise üle ning toetatakse sõnaselgelt Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikat, millele on konservatiivid alati vastu olnud.

Seetõttu hoidusin raporti üle hääletamast.

- Türkmenistan (B6-0150/2009)

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Eelistaksin hoiduda hääletamast EÜ ja Türkmenistani vahelist kaubandusalast vahelepingut käsitleva resolutsiooni ettepaneku üle. Kuigi ma tunnistan majandus- ja kaubandussuhete olulisust Türkmenistani ühiskonna avatuks muutmisel, kahtlen, kas vaheleping on mõlema osalise jaoks parim lahendus.

- Raport: Daniel Caspary (A6-0085/2006)

Philip Claeys (NI), kirjalikult. – (NL) Hääletasin selle resolutsiooni vastu, sest minu meelest kahjustaks Euroopa Parlament sellega oma usaldusväärust. Siin parlamendis tehakse pidevalt retoorilisi avaldusi inimõiguste kohta ja rõhutatakse, et inimõigused on välispoliitika kõige tähtsam eesmärk – ometi sõlmitakse nüüd leping riigiga, mis rikub neidsamu inimõigusi massiliselt. Põhiline arvamus on alati, et ainuüksi sellise lepingu allkirjastamise fakt parandab inimõiguste olukorda asjaomases riigis. Sama juttu kuuleme Türgi ühinemise pooldajatelt – jah, inimõigusi rikutakse ja piinamine on laialt levinud, aga kui Türgi ELiga ühineb, siis muutub see osaks minevikust. Kuid tegelikkus näitab vastupidist.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Olen otsustanud hoiduda hääletamast härra Caspary koostatud raporti üle, mis käsitleb kaubanduslase vahelepingu sõlmimist Türkmenistaniga. Saan toetada vaid mõningaid ettepaneku punkte, kuid mitte dokumenti tervikuna. Selle tulemusena ei hääleta ma selle vastu, vaid hoidun hääletamast.

- Raport: Stavros Lambrinidis (A6-0103/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Hääletasin poolt. Tänapäeval on Internetist saanud meie isiklike ja ametkondlike suhete alus. Meie isikuandmed kuuluvad nüüd paljudele ettevõtjatele, kes kasutavad meie isiklike andmeid sageli ilma nõuetekohase loata. Neil põhjustel on selge, et me peame kaitsma põhiõigust eraelu puutumatusele Internetis.

Interneti kaudu saab samuti märkimisväärselt toetada teisi põhiõigusi, nagu sõna-, poliitilise tegevuse ja ühinemisvabadust. Teisest küljest aga avab see tee väga erinevat laadi kuritegevusele. Üheks sellise väärastunud võrgukasutuse näiteks on kasvav lapsporno nuhtlus, mis nüüd Interneti uputab ning mille piiramise kohustus meil lasub.

Seetõttu tuleb astuda konkreetseid samme võrgus liikuvate üksikisikute põhivabaduste kaitsmiseks ja edendamiseks. Meie tegevuse aluseks peab olema eraelu puutumatuse ja turvalisuse ning pidevalt tuleb silmas pidada põhiõigust haridusele ja teabesüsteemidele juurdepääsule.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Internet on tohutu tehnoloogiline edusamm, mis võimaldab selle kasutajatel üksteisega ühendust saada, luua isiklike, kutse- ja hariduslaseid suhteid, levitada teadmisi ning propageerida ja edendada kultuuri.

Kuid internetikuritegevus vohab ning Internetist on saanud kuritegelike võrgustike lemmiktööriist, sest see on kergesti kättesaadav, odav ja väga võimas. Viimase aastaga on laste ärakasutamine Interneti kaudu suurenenud 16% võrra, kusjuures suuremal osal juhtudest ei ole määratud tegelikku karistust või ei ole isegi suudetud kurjategijaid leida. Mis puutub terrorismi, siis juba praegu on olemas ligikaudu 5000 terroristlikku propagandat levitavat veebisaiti, mida kasutatakse radikaalsete vaadete kujundamiseks ja värbamiseks ning mis toimivad terroristlike vahendite ja meetodite jagavate infoallikatena.

Tunnistan, et on hädavajalik leida lahendused ja töötada välja asjakohased õigusaktid kuritegevusega võitlemiseks, kusjuures need ei tohi tuua kaasa ülemäärast ja ebamõistlikku tsensuuri ega Interneti kaudu liikuva teabe salajast kontrollimist.

Koenraad Dillen (NI), kirjalikult. – (NL) Tegemist on hea resolutsiooniga, mis hoiab õigused ja kohustused hoolikalt tasakaalus ning esitab julge üleskutse tsensuuri vastu. Viimastel aastatel on poliitilise korrektsuse huvides tõepoolest olnud liiga palju püüdeid isegi Interneti tsensuurile allutada, nii et vaieldavate ideede kajastamine ei ole välistatud mitte üksnes trükimeedias, vaid ka Internetis. Internet on juba pikka aega olnud pinnuks silmas ajakirjandust kontrollivate inkvisiitoritele, kes soovivad tunnistada ebaseaduslikuks igasuguse mitmekultuurilise ühiskonna kritiseerimise, näiteks „rassismiseaduste“ kehtestamise teel.

Vabadus Internetis on parim sõnavabaduse tagatis.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin härra Lambrinidise koostatud turvalisuse ja põhivabaduste tugevdamist Internetis käsitleva raporti poolt, sest pean oluliseks, et Euroopa Liit astuks samme, ühendamaks Interneti kasutajate põhiõiguste tagamine võitlusega küberkuritegevuse vastu, et kaitsta kodanikke, eelkõige lapsi. Sellest tulenevalt leian, et on oluline töötada välja andmekaitset, turvalisust ja sõnavabadust reguleerivad õigusaktid.

Hélène Goudin ja Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Sõnavabadus ja õigus eraelu puutumatusele on absoluutsed õigused, mida mingil juhul ei tohi kahjustada. Loomulikult usume, et kõnealused õigused kehtivad ka Interneti kohta, kindlustades nii üksikisiku õiguse sõnavabadusele.

Me leiame ka, et võimalus eemaldada isikuandmed andmebaasidest ja veebilehtedelt peaks olema iseenesestmõistetav, ning ärgitame ettevõtjaid tagama üksikisikutele oma isikuandmete andmebaasidest kustutamise võimalus. Kuid me usume, et vastavasisulise tagatise puudumine on eelkõige rahvusvaheline probleem, mille saab kõige paremini lahendada rahvusvaheliste regulatsioonide ja konventsioonidega.

Junilistan toetab igati turvalisuse ja põhivabaduste tagamist Internetis, kuid me oleme vastu teatud formuleeringutele raportis. Näiteks, raportis väljendatakse soovi jätkata ja võtta vastu direktiiv kriminaalmeetmete kohta intellektuaalomandi õiguste jõustamiseks. Me oleme sellele kategooriliselt vastu, sest me ei poolda Euroopa kriminaalõiguse ühtlustamist. Raportöör soovib samuti võrrelda õigust Internetile õigusega kooliharidusele. Leiame, et see on ülbe seisukoht, sest õigus ja võimalus käia koolis on paljudes ELi liikmesriikides juba ammu äratehtud otsus.

Kuid raporti head kavatsused kaaluvad üles selle halvad küljed ning seetõttu otsustasime hääletada selle poolt.

Genowefa Grabowska (PSE), kirjalikult. – (PL) Toetan härra Lambrinidise koostatud raportit turvalisuse ja põhivabaduste tugevdamise kohta Internetis. Arvan, et see on väga oluline ja vajalik peamiselt seetõttu, et meie kohalolu ülemaailmses võrgus on peaaegu üldine. Sõnaga, Internetist on saanud osa meie igapäevaelust.

Me ei kujuta ette paremat teabeallikat, ükskõik, kas kirjutame raamatut või tahame valmistada peent rooga ja otsime huvitavat retsepti. Kuid me ei ole alati teadlikud, et meie käigud Internetis jäta jälgi, mida saavad meie vastu ära kasutada näiteks turustamisega tegelevad inimesed, luureteenistused ja isegi identiteedivargad.

Teisest küljest võib Internet olla kurjategijatele ja terroristidele mugav sidevahend. Just seetõttu ongi nii keeruline koostada mõistlikku õigusakti, mis tasakaalulal ja tõhusal moel võimaldaks inimestel kasutada Interneti hüvesid ohutult ning piiraks samas Interneti kuritarvitamisega seotud väga reaalseid ja tõsiseid ohte.

Sellest tulenevalt toetan raportööri ettepanekuid, mille eesmärk on leida õige tasakaal võrgus viibivate inimeste eraelu ja turvalisuse vahel, austades samas igakülgset nende põhiõigusi ja -vabadusi. Samuti arvan ma, et kõrvuti teenuse kvaliteedi üle muresemisega on ametiasutustel kohustus tagada juurdepääs Internetile ka kõige vaesematele ja kõrvalisemates riigi piirkondades elavatele inimestele.

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjalikult. – (FR) Interneti kasutamine ja areng on kahtlemata olulise edu allikad, eriti sõnavabaduse ja demokraatia vallas. Tasakaalu leidmine sõnavabaduse, eraelu puutumatuse ja vajaduse vahel tagada turvalisus Internetis on meie kõigi jaoks tõeline väljakutse.

Eriti aktuaalne on see poliitilise tegevuse puhul. Tõepoolest, mõnel opositsiooni esindajal või vaieldavate poliitiliste vaadetega inimesel ei ole juurdepääsu erinevatele ajakirjanduse vormidele ning nad näevad Internetis võimalust levitada oma sõnumit kogu maailmale. Sellist vabadust ei tohi tsenseerida. Hiina, Kuuba ja Birma tõeliste totalitaarsete riikidena ei kahtle sõnavabaduse lämmatamisel, tsenseerides ja filtreerides teavet süstemaatiliselt ning põlates kõiki demokraatia ja vabaduse põhimõtteid.

Äärmiselt vajalik on Interneti filtreerimine pornograafia, lapsporno ja terrorismiga võitlemiseks, kuid selline valvsus tuleb selgelt määratleda ja seda tuleb rangelt kontrollida.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Härra Lambrinidise raport on esimene raport, mis käsitleb põhilise teemana Interneti probleemi kasutaja vaatevinklist. Hääletasin selle poolt, sest usun, et tegemist on tasakaaluka ja asjakohase raportiga, mis puudutab põhilisi teemasid vastavas valdkonnas.

Fraktsiooni PPE-DE kõnealust raportit analüüsiva raportöörina arvan, et asjaolu, et tunnistatakse kasutaja õigusi üleslaaditud teabe suhtes, eelkõige õigust teave püsivalt kustutada, ning nõue, et tulevased

regulatiivmeetmed peavad määratlema digitaalse identiteedi ja nägema ette konkreetsed vahendid selle kaitsmiseks on olulised panused.

Raportis toonitatakse, kui tähtis on Interneti arendamisega tegelevate isikute vaheline koostöö, selleks et töötada välja olemasolevaid õigusakte täiendavad enese- või kaasreguleerimisalased aktid (näiteks eetikakoodeksid). Arvestades Interneti kiiret arengut, on nimetatud regulatiivmeetmed palju tõhusamad kui traditsioonilised õigusaktid, kuna need kiidavad heaks ja neid rakendavad suurem osa asjaomaseid isikuid ilma riigipoolse sunnita.

Internet on suurim avalikkusele kättesaadav vahend maailmas ning selle arengu kiirus võib meid üllatada, kui me ei otsusta selle teemaga tasakaalukalt ja realistlikult tegeleda, nii et küberruumi tulevane regulatsioon keskenduks enam kasutajale.

Luca Romagnoli (NI), kirjalikult. – (IT) Hääletasin härra Lambrinidise koostatud turvalisuse ja põhivabaduste tugevdamist Internetis käsitleva raporti poolt.

Toetan kogu südamest dokumendi projekti eesmärgi, mille sisuks on kaasata eri tasanditel tegutsemisesse kõik huvitatud osalised, kasutada ära olemasolevaid riiklikke, piirkondlikke ja rahvusvahelisi vahendeid ning vahetada lõpuks ka häid tavaid, et vastata erinevate üha mitmekesisematel eesmärkidel Interneti kasutavate isikute nõuetele ja probleemidele.

Catherine Stihler (PSE), kirjalikult. – Toetan kõnealuse raporti eesmärgi tugevdada turvalisust ja põhivabadusi Internetis.

Laevade ringlussevõtt (B6-0161/2009)

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin laevade ohutut ringlussevõttu käsitleva resolutsiooni ettepaneku poolt, sest leian, et on väga oluline tegeleda selle küsimuse kui laeva elutsükli lahutamatu osaga. Kasutuselt kõrvaldatud laevu tuleks neis olevate ohtlike ainete tõttu käsitleda ohtlike jäätmetena ja seetõttu tuleks nende suhtes kohaldada Baseli konventsiooni.

Mul on hea meel tõdeda, et ühendusel on tahe parandada laevade lammutamistavasid.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) ELi keskkonnakaitse-eesmärgi saab täielikult saavutada vaid siis, kui need integreeritakse erinevatesse ühenduse poliitikavaldkondadesse. Sellest tulenevalt on kõnealuse resolutsiooni ettepaneku eesmärk kiirendada samme, mida liit peab astuma selleks, et tagada kasutusest kõrvaldatud laevade lammutamine töötajate jaoks ohututes tingimustes ja merekeskkonna piisav kaitse.

Ülemaailmne ühekordse põhjaga naftatankerite kasutusest eemaldamine ja vanade aluste, millest paljud sisaldavad ohtlikke aineid, turult kõrvaldamine lasevad ennustada standarditele mittevastavate rajatiste kontrollimatut kasvu Lõuna-Aasias, mis võib isegi Aafrika riikidesse levida. Toodud põhjustel toetame kõnealust resolutsiooni ettepanekut ja ka kõiki samme, mille eesmärk on tagada rahvusvaheliste ohutus- ja keskkonnakaitseõuete täitmine.

Juhataja. – Sellega on selgitused hääletuse kohta lõppenud.

Nüüd istung katkestatakse. Seda jätkatakse kell 15.00 – lühidalt – suuliselt vastatava küsimusega kultuuri rolli kohta Euroopa piirkondade arengus.

6. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.15 ja seda jätkati kell 15.00.)

ISTUNGI JUHATAJA: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU
asepresident

7. Eelmise istungi protokollu kinnitamine (vt protokoll)

8. Kultuuri roll Euroopa piirkondade arengus (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu suuliselt vastatava küsimuse (O-0064/2009) üle, mille esitas Euroopa Komisjonile Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni nimel Doris Pack kultuuri rolli kohta Euroopa piirkondade arengus (B6-0226/2009).

Doris Pack, autor. – (DE) Proua juhataja, volinik, meie arutelu toimub ebatavalisel ajal, kuid toimub siiski; suuliselt vastatav küsimus, mille me täna esitasime, sündis fraktsioonidevahelises töөрühmas „Hing Euroopale” (*A Soul for Europe*). Me usume, et leiame selle hinge meie vanimates üksustes – piirkondades –, kus inimesed suhtlevad üksteisega teatava varjundiga keeles, murrakus või isegi murdes, kus kohalikel toitudel on oma eriomane maitse, kus turgudel müüakse tõepoolest kohalikke puu- ja köögivilju, kus säilitatakse veel kohalikke rahvalaule ning kust pärinevad konkreetsete jutustused ja müüdid, ehk lühidalt – kuhu inimesed tunnevad end kuuluvat, kus nad tunnevad end kodus.

Üleilmastumise võidukäik ähvardab ühtlustada paljusid aspekte ning paljud ainulaadsed erijooned kaovad. Vaid Euroopa imelised piirkonnad saavad seda eripära hoida ning nad peavad saama toetuda Euroopa Liidu kaitsele. Rikkus ja mitmekesisus, mis iseloomustab Euroopa piirkondi, mis olid sageli vaenujalal, okupeeritud, ära jagatud, mida laastasid sõjad ja mis taasühinesid, tuleb säilitada. Need piirkonnad on nagu meie tüvirakud. Euroopa Liit on säilitanud midagi, mida võib nimetada väikeste kultuuriks, ning on kohustatud järgima ka inimõigusi selles valdkonnas.

Meie tänane lühike arutelu ja resolutsioon peaksid kannustama komisjoni otsima viise, kuidas muuta piirkondade rikkus veelgi nähtavamaks ning kuidas saab Euroopa Liit aidata seda säilitada ja arendada. Euroopa kultuuri potentsiaali tuleb kasutada strateegiliselt. 2009. aastal, mis on loovuse ja innovatsiooni aasta, tuleb kasutada võimalusi ühendada riigi ja avaliku teenistuse sektori kohalikke ja piirkondlikke ideid ja algatusi eesmärgipäraselt.

Ma soovin öelda regionaalarengukomisjoni liikmetele, et meil ei ole mitte mingisugust kavatsust piirata praegust regionaalpoliitikat – me soovime lihtsalt selle kultuurilist mõõdet täiendada. Me palume tungivalt, et ka komisjon oma osa sellega seoses täidaks.

Joe Borg, komisjoni liige. – Proua juhataja, lubage mul kõigepealt volinik Figeli nimel tänada teid võimaluse eest käsitleda kultuurivaldkonna küsimust meie poliitikas ning selle erilist panust Euroopa piirkondade ja linnade arengusse. Kultuuri olulisust on ühenduse tasandil võetud arvesse mitmesugusel viisil.

Euroopa Liidu ühtekuuluvuspoliitikaga seoses on kultuurivaldkond piirkondlikesse ja kohalikesse strateegiatesse edukalt sisse põimitud, et toetada loovust ja edendada innovatsiooni. Ühtekuuluvuspoliitika raames toetatakse näiteks kultuuripärandi kaitset, kultuuriinfrastruktuuri ja -teenuste arendamist, piirkonna atraktiivsuse ja selle seose arendamist säästva turismiga, aga ka kohalike majanduste elavdamist ning piiriüleste strateegiate arendamist.

2007. aastal algatas komisjon Euroopa kultuurivaldkonna tegevuskava, mis on nüüd jõudnud esimesse rakendamisetappi. Uue strateegilise lähenemisviisiga kultuurile seatakse ühised eesmärgid ning sellega tahetakse edendada kultuuri majanduslikku, sotsiaalset ja poliitilist väärtust tema valdkonnaülese rolli tugevdamise kaudu. Komisjon ja liikmesriigid teevad selle tegevuskava raames koostööd uue avatud meetodi alusel, mille eesmärk on tugevdada ühiseid püüdlusi otseselt kohalikke ja piirkondlike arengustrateegiaid mõjutavates valdkondades. See aitab näiteks kasutada maksimaalselt ära loome- ja kultuuritööstuse potentsiaali, pidades silmas eriti VKEsid; see aitab edendada kultuurile ligipääsu ning suurendada kultuurivaldkonnas töötavate isikute liikuvust.

Toetades jätkuvalt kõnealuse teema käsitlemist, algatab komisjon peagi Euroopa regionaalpoliitika raames sõltumatu uuringu kultuuri panuse kohta kohaliku ja piirkondliku majanduse arengusse. Selle uuringu tulemused aitavad toonitada kultuuri- ja loomesektori investeeringute väärtust ning aitavad näidata seost niisuguste investeeringute, konkreetsete piirkondliku arengu eesmärkide ning majanduskasvu ja töökohtade loomist käsitleva Lissaboni tegevuskava vahel. Uuringutulemusi saab kasutada ka kultuuri- ja loomemajandust käsitleva rohelise raamatu koostamisel; see on praegu veel pooleli ning komisjonil on kavas see 2010. aasta alguses vastu võtta.

Komisjon korraldab korrapäraselt kohalike ja piirkondlike ametiasutuste esindajatega konverentse. Lubage mul tuua üksnes esile üritust Open Days, mille raames kohtuvad igal aastal Brüsselis paljud sidusrühmad, et arutada paljusid regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitikaga seotud küsimusi. Nendes õpikodades on vahetatud korrapäraselt mõtteid ka kultuurivaldkonna eri aspektide üle.

Lisaks sellele püüab komisjon Euroopa teiste valdkondade, näiteks Euroopa Liidu integreeritud merenduspoliitika, raames kaasata kodanikuühiskonna esindajaid, tuues esile Euroopa rikkalikku merepärandit. Seega uurivad käesoleva aasta mais Roomas toimuvatel Euroopa merepäevade üritustel sidusrühmad muu hulgas seoseid merepärandi ja säästva piirkondliku turismi vahel.

Lõpetuseks soovin ma nimetada ka Euroopa kultuuriforumit, mida korraldab komisjon esimest korda ja mis toimub 29. ja 30. septembril Brüsselis Euroopa kultuurivaldkonna tegevuskava raames ning mis toob kokku kultuurisektori ja riiklike, sealhulgas kohalike ja piirkondlike ametiasutuste esindajad.

Manolis Mavrommatis, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (EL) Proua juhataja, volinik, ma soovin avaldada kõigepealt heameelt algatuse üle niisugusel huvitaval teemal, nagu seda on kultuuri roll Euroopa Liidu piirkondade arengus. Kultuuripärand on Euroopa rahvaste identiteedi ja ajaloo arengus oluline osa. Selle kaitsmine ja säilitamine on seega iseäranis oluline nooremate põlvkondade harimise ja samal ajal Euroopa identiteedi austamise jaoks. Hoolimata kultuuripärandi Euroopa, liikmesriigi või kohalikust mõõtmest, on see Euroopa kodanike jaoks väga oluline väärtus. Me kõik teame, et tähelepanu keskmes on suured linnad, kus asuvad kõige kuulsamad muuseumid ja mälestusmärgid.

Tõsi on aga see, et Euroopa maapiirkonnad, mis moodustavad Euroopa territooriumist 90%, on jäetud hooletusse ja need kannatavad majandusliku seisaku tõttu. Kultuurivaldkonda käsitlevad Euroopa programmid, aitavad seega märkimisväärselt arendada piirkondade majandustegevust. See ei tähenda mitte üksnes tööd ja töökohti, vaid kultuuri- ja ajalooturismi tõmbekeskuste loomist, mis aitab tagada nende piirkondade säästva arengu.

Seetõttu oleme seisukohal, et kultuurivaldkond aitab otseselt edendada eurooplaste kultuurialast haridust ning kaudselt majanduse õitsengut, eriti piirkondades, mis vajavad tähelepanu ja arengut kõige enam.

Mary Honeyball, *fraktsiooni PSE nimel.* – Proua juhataja, mul on tõepoolest hea meel, et mul on võimalus selles arutelus kaasa rääkida. Sellest on kahju, et me teeme seda neljapäeva pärastlõunal, kui selles ei osale nii palju liikmeid, kui ehk peaks.

Võttes arvesse meie praegust majanduslikku olukorda, siis ma arvan, et see on oluline arutelu. Me kuulsime juba arutelusid kultuurivaldkonna ja töökohtade üle ning selle üle, kuidas kultuuritööstus ja selles töötavad inimesed saavad panustada majandusse ja saavad tõepoolest abiks olla. Ebakindlatel aegadel nagu praegune – mida me siin parlamendis juba kuulnud oleme – on oluline, et me arutaksime neid küsimusi võimalikult põhjalikult.

Ma olen siin ka seepärast, et esindan tegelikult ühte neist suurtest linnadest, mida eelmine sõnavõtja nimetas. Nagu te kõik teate, on London Euroopa Liidu üks kultuurikeskusi, millel – nagu meil kõigil – on tohutu ajalooline pärand ja millel on väga palju pakkuda. See on ka kultuuritööstuse, või vähemasti Briti oma, keskus. Seega on minu osaks siinjuures rääkida nende inimeste nimel, keda ma esindan, ning võidelda nende töökohtade eest, mis olukorra halvenedes sageli esimestena kaovad. Seega avaldan ma heameelt selle üle, mis komisjon ütleb kultuuritööstuste rolli kohta, selle kohta, kuidas me soovime neid säilitada ja edasisel arengul aluseks võtta, ning et kultuuril on majanduslik roll täita. Ma tunnen väga sageli, et sellele majanduslikule rollile ei pöörata tähelepanu ning me ei räägi sellest; me isegi ei mõtle sellest, vaid peame kultuuri alama kategooria nähtuseks. See on lubamatu, eriti kuna kultuurivaldkonna panus võib meie riiklikus ja piirkondlikus arengus olla väga tähtis. Ma loodan, et tänase arutelu üks tulemustest, mille meie anname edasi liikmesriikidesse ja mille komisjon ja nõukogu siit kaasa viivad, on asjaolu, et me oleme väga mures selle pärast, kuidas see piirkondlik areng toimub, kuidas me seda käsitleme ning missugust rolli kultuurivaldkond selles võib mängida.

Ka kolleeg Pack ütles juba, et kultuuriline mitmekesisus on siinjuures oluline teema. Ma arvan, et ELi ja ka Euroopa Parlamendi üks tugevamaid külgi on see, et me kõik tuleme küll kokku – nüüd 27 liikmesriiki –, kuid erinevate tegelikult väga mitme aspekti poolest: meil on erinev taust ja kultuur ning ilmselgelt erinev keel. Ja see on alles algus. Ehkki maailm muutub väiksemaks ja inimesed saavad rohkem kokku, need märkimisväärsed erinevused siiski jäävad. Me peaksime neile tähelepanu pöörama, sest need erinevused moodustavad nende teemade keskme, millest me räägime. Me kõik soovime säilitada oma identiteedi ja selle, kuidas me ennast määratleme, ning meil tulebki seda teha.

Sellega seoses ma arvan, et peaksime mõistma, et ikka ja jälle tulevad teised inimesed meie mandrile. Nad tulevad siia teistest maailmajagudest – paljud neist elavad mõningates liikmesriikides nüüd teist ja kolmandat põlvkonda – ning neil on omakorda erinev taust. Ma arvan, et peaksime mõistma ka seda, et neil on oma kultuur, traditsioonid ja keel. Ehkki me integreerime nad meie ühiskonda ja nad õpivad meie keeli, on neil

siiski oma erinev identiteet. See on küsimus, mida siin arutus ei ole nimetatud, mis on minu arvates oluline ja mille, ma loodan, me saame kaasata aruteludesse, eriti kui me räägime niisugustest teemast nagu mitmekeslus, mille üle on meil olnud häid mõttevahetusi. See on äärmiselt oluline küsimus ja ma arvan, et selline, millele peaksime võib-olla suuremat tähelepanu pöörama kui seni, kuid seda muutuva Euroopa kontekstis. Seetõttu tuleb meil säilitada meie olemasolevad kultuurid ja olemasolev mitmekesisus ning tõepoolest haarata endasse uus mitmekesisus, mis on tulnud ja mis tuleb ka edaspidi meie mandrile. Kõiki neid põhjusi silmas pidades on mul hea meel, et me toetame kultuurivaldkonda ja -tööstusi, väikesi ja keskmise suurusega ettevõtteid, mis saavad minu arvates praeguses majanduslikus olukorras arvatavasti meie tulevaste püüdluste tugisambaks. Kui suured korporatsioonid ja ettevõtted kaotavad töökohti, koondavad ja vallandavad töötajaid, sõltub nende inimeste edasine saatus tõenäoliselt väikestest seltskondadest – VKEdest –, kas nad korjavad nad üles ja pakuvad tööd neile, kes on võimelised selles sektoris töötama.

Seega ma loodan, et me kõik mõistame, kui oluline on kultuurivaldkonna roll meie mandril ja meie ühiskonnas, ning et meie seast need, kes on siia arutelule tulnud, viivad selle sõnumi liikmesriikidesse, piirkondadesse ja inimestele, keda me esindame. Ma tean, et meil on hea sõnum, seega mingem ja levitagem seda.

Grażyna Staniszevska, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (PL) Proua juhataja, piirkonnad on kultuurivaldkonna arengus äärmiselt olulised üksused. Need on paigad, kust saab alguse enamik pikaajalisi vahetusprogramme ja ühiseid projekte erinevate traditsioonide, tavade ja saavutustega regioonide vahel. Piirkonnad kiirendavad kultuurivaldkonna arengut ning kultuur – tähtsad, atraktiivsed projektid ja sündmused – muutub magnetiks, mis tõmbab ligi majandusinvesteeringuid. See on klassikaline kaudse mõju efekt, mida võib kõige paremini näha sellest, missugust mõju on avaldanud suurepärane Euroopa kultuuripealinna programm. Aasta otsa kestvatele kultuurisündmustele järgneb alati majanduse elavnemine. Seda on mõistnud ka paljud Euroopa linnad, kes püüavad selles programmis osaleda.

Kultuurivaldkond pakub suuri võimalusi, eriti piirkondadele, mis on vähe arenenud, kuid millel on rikkalikud loodusvarad või tänu geograafilisele asukohale head turismiobjektid ja puhkepaigad. Seetõttu on iseäranis oluline olla teadlik piirkondlike ametiasutuste märkimisväärselt rollist ning edendada nende tegevust konkreetsete Euroopa Liidu programmidega. Ma loodan, et komisjon esitab peagi roheline raamatu, mis hõlmab laiapõhjalisi meetmeid kultuurivaldkonna, seal hulgas väga olulise piirkondade tasandi kohta.

Daamid ja härrad, lubage mul lõpetuseks juhtida tähelepanu algatusele kuulutada 2013. aasta meie naaberriikide keelte õppimise Euroopa aastaks. Piirkondliku koostöö paindlikku arendamist Euroopas takistavad sageli probleemid, mis tulenevad sellest, et ei osata naaberriikide ja piirkondade keeli ega tunda nende kultuuri ning sellest, et ei suudeta piisaval määral suhelda. Lähinaabri keele õppimine võib olla suureks sammuks vastastikkuse mõistmise ja suhtlemise suunas, edendades seega kultuurialast ja majanduskoostööd ning tugevdades kogu Euroopa Ühendust.

Ryszard Czarnecki, *fraktsiooni UEN nimel.* – (PL) Proua juhataja, ma arvan, et siin arutus oleks hea tuletada meelde Euroopa Komisjoni endise presidendi Jacques Delorsi asjakohaseid sõnu. Kui temalt pärast tema ametiaja lõppu komisjoni presidendina küsiti, kas oli midagi, mida ta kahetses või millega ei tegeletud piisavalt, tunnistas ta, et Euroopa Liit ja komisjon pühendasid liiga vähe aega kultuurivaldkonna küsimustele. Ma arvan, et võiksime sellest asjakohasest enesekriitikast juhinduda.

Ma nõustun sõnavõtjaga, kes rääkis meie parlamendi kummalistest prioriteetidest. Ma ütleme, et kultuur on oluline ning et olulised ei ole ainult sellised prioriteedid nagu institutsioonid, valitsused ja eeskirjad. Siis me räägime nendel teemadel esmaspäeva, teisipäeva, kolmapäeva ja neljapäeva hommikupoolikul. Ainult neljapäeva pärastlõunane arutelu on küsimustest, mida võib nimetada põhjapanevateks – nimelt kultuurist, sest tegelikult on kultuur Euroopa ühtsuse alus. Mitte ainult piirkondade kultuur, vaid ka riikide kultuur, sest Euroopa pärand on õigupoolest Euroopa riikide pärand ning see kehtib iseäranis meie kultuuripärandi kohta.

Mul on hea meel, et see teema tõstatati. Mul on hea meel, sest ma eeldan, et see muutub Euroopa Parlamendi ja ka ELi täitevvõimu, eriti komisjoni ja nõukogu töös järjest olulisemaks.

Věra Flasarová, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (CS) Proua juhataja, daamid ja härrad, ma nõustun kolleegi Doris Packi koostatud küsimuste sõnastusega. Ma arvan, et Euroopa piirkondade mitmepoolne toetus on väga oluline. Euroopas olid piirid, mis eraldasid riike ja rahvusi üksteisest sajandeid, luues midagi psühholoogilise ei-kellegi-maa sarnast. Õnneks on meil nüüdseks õnnestunud Schengeni lepingu abil piirid kaotada, kuid piirkonnad jäävad ikka eraldatuks, linnad on lõigatud kaheks ning püsima jäävad just psühholoogilised probleemid, sest üks osa territooriumist kuulub siia või sinna ning teine kuhugi mujale. Järjest enam integreeritud Euroopas paranevad need igivanad haavad kaardil ja inimeste meeltes järjekindlalt,

kuid aeglaselt. Nende täielikuks paranemiseks kiireim, tunduvalt tõhusam ja praktilisem viis kui kõik ülevalt alla suunatud meetmed on kodanikualgatuste ja kultuuriorganisatsioonide ning piirkondlike institutsioonide tegevuse toetamine. Piirkondlikud institutsioonid ning siin või mujal piirkonnas elavad tavalised inimesed teavad kõige paremini, mida on vaja teha nende piirkonna elavdamiseks.

On palju projekte, mille elluviimine kujutaks endast nii edasiminekut kui ka tõuet edasiseks tegevuseks. Ma olen pärit Põhja-Morava piirkonnast Sileesias, see on piirkond, mis jaguneb Tšehhi, Poola ja Slovakkia vahel. Ning just seal ajaloolises Tšíni piirkonnas, mis praegu koosneb Tšehhi linnast Český Těšínist ja Poola linnast Cieszynist, loodi projekt „Aed jõe kahel kaldal“, sest kahe linna vahel, mis varem moodustasid ühe linnalise üksuse, voolab jõgi. Projektiga luuakse ühendus jõe kahe kalda vahel ning see ühendus ei ole ainult linnalist, vaid on ka arhitektuurilist ja eelkõige kultuurilist laadi. Varasema ühtse terviku moodustanud, kuid nüüd jagamise tagajärjel tekkinud kaks osa tuleb ühendada elanike kultuuritegevuse kaudu. Kahe linna ja nende ümbruskondade vahel voolav jõgi peab muutuma kultuurivahetuse ja kultuuride omavahelise kattumise kohaks. Niisuguste projektide oluline aspekt on aga see, et luuakse uued tööalased võimalused, mis ei teki mitte üksnes projekti elluviimise ajal, vaid ka pärast seda. Teenuste sektor laieneb kahtlemata, suurendades sealjuures piirkonna atraktiivsust ning toetades turismi ning sellega seotud meelelahutuse väljavaateid. Projekti „Aed jõe kahel kaldal“ autoreid inspireeris Prantsusmaa Strasbourgi ja Saksamaa Kehli eeskuju; need kaks linna olid samuti naabrid, kes moodustasid looduslikult linnalise struktuuri. Ka siin voolab kahe linna vahel Reini jõgi. See, mis leiab aset Prantsusmaal ja Saksamaal, võib leida aset ka Tšehhi Vabariigis ja Poolas või ükskõik kus mujal Euroopas. Selliseid näiteid võib Kesk-Euroopast tuua veelgi. Kui me räägime kultuuri osast Euroopa arenevates piirkondades, siis tulevad meelde just niisugused projektid.

Euroopa Liit, komisjon ja Euroopa Parlament peaksid toetama sedalaadi kultuuriprojekte veel rohkem, kui nad seda tänaseni on teinud. Kodanikualgatuste autorid kurdavad sageli, et nende tegevuste elluviimist takistavad liigselt asjaomaste ministeeriumide ja ametite keeruline bürokraatia või projektide liiga keeruline struktuur.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Proua juhataja, mul on volinikule kaks küsimust. Esiteks: mis on kultuur? Ja teiseks: mis on sellel pistmist Euroopa Liiduga?

Minu valimisringkonnas asub ajalooline Northamptonshire'i maakond. Osa tema kultuurilisest identiteedist, ajaloost ja struktuurist tuleneb ajaloolistest sidemetest jalatsitööstusega. Jalatsite valmistamist tunnustati esimest korda 1202. aastal, kui kingsepp Peter Cordwainer sai tuntuks peaaegu kogu maakonnas. 1452. aastal määras kohus mitmesugustele kaupmeestele, sealhulgas kingseppadele, kindlaks hinnad ja kaalunormid ning alates sellest ajast on olnud Northampton jalatsitööstuse keskuseks.

Rahvaloenduse nimekirja järgi oli 1841. aastal maakonnas 1821 kingseppa. Maakonna jalgpallimeeskonna Northamptoni Jalgpalliklubi mängijaid kutsutakse ikka „kingseppadeks“ ning Northamptonshire'is töötab praegu 34 jalatsitehast, mis kõik on rohkem kui 100 aastat vanad. Ma kannan täna Barkeri kingi ning need on pärit külast nimega Earls Barton, mis asub parlamendi valimisringkonnas imeilusas Daventrys. Meil on muuseum, meil on jalatsitööstusega seotud kultuurisündmused – ja see kõik oli olemas enne Euroopa Liitu.

Ehkki ma mõistan täielikult kultuurivaldkonna rolli maapiirkondades, mõtlen ma endamisi, kas ja kuidas saab Euroopa Liit meid nendes asjades aidata. Ja mis on Euroopa piirkonnad? Ma arvan, et peaksime laskma kultuuril Euroopa piirkondades areneda nii, nagu ta seda alati on teinud – kohalikult, orgaaniliselt ja mitte keskvalitsuse eestvedamisel.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, aitäh, et olete nõus mind kuulama. Ma soovin meie vaatepunkti veidi laiendada ning vaadata tulevikku, mitte ainult minevikku. Me oleme olukorras, kus näeme, et kasv ei saa olla alati püsiv, pigem takistavad seda asjaolud, et meie loodusvarad on piiratud ning maakera võime meie jäätmeid vastu võtta ja lagundada on piiratud. Me ei saa rajada oma seisukohti üksnes materiaalsele kasvule – mis on meie arusaam arengust –, selle asemel peame seostama arengu tugevamalt elukvaliteediga: põhimõtteliselt tuleb meil meie ühiskond dematerialiseerida.

Sellest seisukohast on piirkonnad sama olulised nende kultuurilise rikkuse poolest – mis tähendab nende elukvaliteedi mitmekesisust –, mis on väga oluline niisugusel ajal nagu praegu, kui meie elustiil peab muutuma täielikult. Dematerialiseerimise kontekstis on piirkonna elukvaliteediga seotud rikkus seega äärmiselt oluline, ma ütleks isegi täiesti möödapääsmatu.

Ma sooviks seetõttu, et nii komisjon kui ka Euroopa Parlament mõistaksid elustiili muutmise vajadust, mida meil tuleb teha, ja mõtleksid rohkem selles suunas, et meil tuleb dematerialiseerida meie ühiskonnad ja seega ka kultuurialane töö, mis muutub asendamatuks, sest meil tuleb ainelised varad asendada mitteainelise

rikkusega. Piirkondlik kogemus on seega midagi, mida meil tuleb püüda mõista ja säilitada, enne kui see hoolimatuse tõttu kaob.

Seepärast palun ma, et jätkaksime selle aruteluga, sellepärast, et see on nii oluline ja et meil tuleb lihtsalt oma elustiili muuta.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Proua juhataja, kultuuri ilu tuleneb tema piirkondlikust ja kohalikust mitmekesisusest, mis muutub koos ühiskonna muutumisega. Piirkondade kultuurid, mis on juurdunud sügaval traditsioonides, moodustavad riikide kultuuride ja nende paljude variatsioonide tugeva aluse. Oma värvika vormi ja väljendusega avaldavad nad sügavat mõju, nad pakuvad kunstipärast motivatsiooni, kannavad kogemusi ja emotsioone ning tugevdavad kohaliku ühiskonna sidemeid.

Piirkondliku kultuuri tõrjuvad kõrvale professionaalsed kunstnikud, kes ammutavad ise sellest inspiratsiooni. Sageli arvatakse, et piirkondlik kultuur peab olema harrastusliikumine ning samal ajal tuleb professionaalsele liikumisele anda suurt rahalist toetust. Sellest on saanud tõenäoliselt alguse suundumus rahastada suuri ja kalleid projekte, sealhulgas rahvusvahelisi projekte, mis hõlmavad professionaalseid kunstnikke eri maadest; seda suundumust on näha ka ELis. Piirkondlik ja kohalik kultuur hääbuvad tasapisi ning paljud nende väljendusvormid, harud ja loovuskused on kadumas.

Tänapäeval saame me rääkida traditsioonilisest ja rahvakultuurist ajalooliselt vähem arenenud piirkondades, kuid me ei saa rääkida kuigi palju nende olemasolust arenenud piirkondades. Seetõttu on hädavajalik töötada välja uuringuprogramm, et panna kirja piirkondliku kultuuri kaitse ja arenguga seotud üksikasjad kogu selle vaimsetest ja kunstipärastest väljendustest. Neid väljendusviise on täpsemalt nimetatud minu muudatusettepanekus kõnealuse resolutsiooni kohta. Ma loodan, et parlamendiliikmed toetavad seda.

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Kultuurivaldkonnas luuakse nii intellektuaalseid kui ka materiaalseid väärtusi. Kultuuri- ja loometööstuses töötavad miljonid inimesed kogu Euroopas, nad tegelevad filmide, raamatute kirjastamise, muusikateoste ja nende avaldamisega – mida sageli kutsutakse muusikatööstuseks; need on sektorid, mis laienevad kõige jõulisemalt.

See ei ole juhus, et Euroopa Liidu kõige edukamad ja populaarsemad algatused on tihedalt kultuuriga seotud. Euroopa kunstikogude vahetusprogrammi raames saavad inimesed Budapestis praegu külastada ühes olulises muuseumis Gustave Moreau' ja Alfons Mucha erakordsete tööde näitusi.

Veel üks selline algatus on Euroopa kultuuripealinnade programm, mis lisaks linnadele toob esile kogu piirkonna ja reklaamib seda. Nüüd juba vähem kui aasta pärast, 2010. aastal kannab seda uhket tiitlit Ungari lõunaosas asuv vähetuntud väikelinn Pécs, kuhu kutsutud sajad tuhanded külastajad annavad tõuke kogu piirkonna edenemisele.

Ma usun, et kultuuri kaudu saab Euroopa Liit jõuda oma kodanikele lähemale ning lähendada kodanikke üksteisele. Kui me räägime piirkondlikust identiteedist Euroopa Liidus, siis on ütlema tagi selge, et me anname kultuurile vajaliku tõuke. Ma loodan, et Lissaboni strateegiale järgneva aja jooksul tehakse veel rohkem kultuuri ja haridusega seotud algatusi ja neile eraldatakse veel rohkem vahendeid kui seni. Tänapäevase, teaduspõhise ühiskonna majanduse liikumapanevaks jõuks on loov ja originaalne vaimsus ehk innovatsioon ja loovus.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, kolmkümmend aastat tagasi olin ma siin Strasbourgis, kui otse valitud Euroopa Parlament kohtus esimest korda. Vanim parlamendiliige oli Louise Weiss, kelle järgi nimetati see imeilus hoone, mis on ka ise osa Euroopa kultuurist. Tema kõne oli Euroopa Parlamendi intellektuaalne alusdokument. Ta rääkis toona sellest, missuguseid eurooplasi ma vajame, nimelt selliseid, kes on ühinenud tänu ühisele Euroopa kultuurile.

Euroopa kultuur ei ole midagi uut, nagu paljud arvavad, vaid see on millegi taasleidmine, mis on palju vanem, kui rahvusriigid, kolleeg Heaton-Harris. Piirid on vähemasti Mandri-Euroopas enamasti üsna kunstlikud. Kultuur on sügaval juurdunud piirkondades, mida lahutavad kunstlikud piirid, ning piirkonna kultuuri tähtsus rahvuste ühendajana on tohutu. Üks olulisemaid kultuuritegelasi oli Böömi metsa luuletaja Adalbert Stifter, kes töötas Baieris, Ülem-Austrias ja Böömimaal ning ühendas Tšehhi ja Saksamaa elanikke. Seda traditsiooni tuleb elus hoida – see on kultuur, mille hävitas rahvuslus ja ümberpaigutamine, vähemuste kultuur, piirkondlik kultuur, piire ületavate Euroopa piirkondade kultuur ja eeskätt mitmekesisus, mida me saame vaid koos säilitada.

Baieri suurim eurooplane Franz Josef Strauß ütles kord, et ma saame jääda baierlasteks, baskideks, sakslasteks ja brittideks üksnes siis, kui me saame õigel ajal eurooplasteks – Euroopa ei ole siinjuures tsentraliseeriv tegur, vaid ühine katus üleilmastumise ja standardimise saju eest.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Euroopa Liidu projekt, mis oli mõeldud pigem majandusliku integratsiooni projektina, on tänuvõlgu „tsemendile”, milleks on Euroopa kultuur. Samal ajal on mitmekesisusele ergutamine koos kultuurivaldkonna kui majanduskasvu ja kolmandate riikidega suhete sõlmimise vahendi edendamisega praeguse ametiaja jooksul algatatud Euroopa kultuurivaldkonna tegevuskava üks eesmärgi.

Kui me mõtleme asjaolule, et kultuurisektor loob rohkem rikkust kui näiteks Euroopa keemiatööstus, andes tööd miljonitele töötajatele, tuleb kultuuri vaadelda veidi teisest vaatenurgast.

See sektor võib aidata arendada ebasoodsamas olukorras olevaid piirkondi kultuuri- ja kunstialaste koostööprojektide toetuste kaudu. Näiteks rumeenlased on näidanud, et suudavad rakendada ulatuslikke projekte koostöös Euroopa piirkondadega programmi „Sibiu, Euroopa kultuuripealinn 2007” kaudu, millel oli piirkonna majandusele märkimisväärne mõju.

Samal ajal tuleb meil soodustada programme, mis edendavad kultuurisektoris töötavate inimeste piiriülest liikuvust ning riigiülestel kultuuri- ja kunstiüritustel esinemist.

Ma rääkisin nendest teemadest kultuuri- ja hariduskomisjoni ning regionaalarengukomisjoni liikmena ja ka siis, kui ma olin ühe Euroopa piiriäärse piirkonna omavalitsuse esimees.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Proua juhataja, inimesed peavad sööma, ringi liikuma ning otsima varju külma ja vihma eest. Need on tootmis- ja kaubanduselemendid, mis rahuldavad inimeste põhivajadusi. Kuid sellel, missuguse kahvliga me sööme või missugune näeb välja meie jalgratas või majakatus, ei ole midagi pistmist majandusega, vaid see on kultuuriline väljendus. Inimestel on vaimne vajadus luua ja seda lihtsalt loomise enda pärast. Nad on uhked oma töö üle, kui need, kes seda näevad või puudutavad, avaldavad tunnustust selle kohta või tunnevad ennast tänu sellele paremini. Teine oluline punkt on asjaolu, et kultuurilist mitmekesisust seostatakse sageli piirkondadega. Me ei tohiks kunagi neid piirkondi ega nende kultuure ühendada, me peaksime seda mitmekesisust tõepoolest toetama. Kultuur on piirkondade hinge väljendus. Euroopa Liit oleks kõige ebahuvitavam paik ilma kultuurilise rikkuseta, mis tal praegu olemas on. Kultuuri säilitamine on kallid ning meie ülesanne on kultuuri toetada. Ilma selleta ei ole majandust ega õnnelikke inimesi Euroopa Liidus.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Proua juhataja, Euroopa kultuuriline rikkus tuleneb tema piirkondade suurest mitmekesisusest. Seda mitmekesisust tuleb kaitsta. Koniakówi pits on täiesti erinev Brugesi pitsist. Segu, mis on loodud kultuurist pärinevate ideede pealiskaudselt jälgendamisest, vähendab kultuuri väärtust. Meil tuleb säilitada seda kultuuri vormide ja väljenduste, sealhulgas mitmekeelsuse ja ainelise kultuuri mitmekesisust, sest meie identiteet seisneb meie mitmekesisuses, see on loovarengu ja vastastikku täiendamise allikas. See tagab eesmärgi ka kultuuriturismile. Piirkondade kultuur vajab toetust ja kaitset. Ma palun Euroopa Komisjonil töötada välja sellealane programm.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Proua juhataja, Euroopa Liidu juhtlause on: ühinenud mitmekesisuses. See mitmekesisus muudab kogu ELi erakordselt ligiõmbavaks ning see tähendab, et me oleme niisugustest riikidest nagu USA väga erinevad. Tegelikult tugineb kultuuriline mitmekesisus muu hulgas meie piirkondlike kultuuride tohutule mitmekesisusele, mis muudab need piirkonnad ja terved riigid turistidele äärmiselt ligiõmbavaks. Nad on ligiõmbavad meile, eurooplastele, ning nad on äärmiselt ligiõmbavad teistele, kes võivad tulla Euroopasse vaatama, kogema ja hindama seda ebatavalist mitmekesisust.

Piirkondlikku kultuuri tuleb seetõttu toetada kas või ainult sellel põhjusel. Meil tuleb aga ka meeles pidada, et piirkondlik kultuur on sild, mis võimaldab piirkonna elanikel osaleda selles, mida tuntakse kõrgkultuurina. Ilma selleta on raske rääkida teatavate kultuurimudelite ühtlustamisest ja levitamisest ja nende tajumisest.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Proua juhataja, Euroopa ühtsuse saavutamine, säilitades samal ajal selle mitmekesisust, identiteeti ja kultuuripärandit, on meie ühenduse suur väärtus. Üksikud riigid, piirkonnad ja erinevad kohalikud kogukonnad viljelevad ja arendavad oma kultuuri ja traditsioone ning toovad selle pärandi ühinenud Euroopasse. Nad jagavad oma kultuuri teiste piirkondadega ja vastutasuks õpivad teiste oskustest ja saavutustest. Ja nii annavad nad teistele midagi ja saavad teistelt midagi vastu.

Kultuuripärandi säilitamiseks piirkondades ja väiksemates paikades on oluline, et neile eraldataks selleks vahendeid Euroopa Liidu eelarvest. Need, kes kartsid, et pärast ühinemist kaotavad nad oma kultuuri ja

identiteedi, mõistavad, et tegelikult on olukord vastupidine, sest EL toetab piirkondlikku, rahva- ja kohalikku kultuuri.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Proua juhataja, ma võtan sõna selleks, et toetada kolleeg Zbigniew Zaleskit.

Keegi ütles kord: „Kui ma kuulen sõna kultuur, haaran ma revolvri järele.” Ma arvan, et Euroopa Parlament, nagu ka meie riikide parlamendid ja valitsused, alahindab tänapäeval hariduse ja kultuuri tähtsust. Me oleme alati vundamendiks.

Öeldakse, et käsi, mis kiigutab hälli, valitseb maailma. Ma arvan – ja see on minu isiklik arvamus –, et Euroopa tsivilisatsiooni häll oli Kreeka. Üks või kaks inglasi – lord Byron ja teised – saatsid korda teatava hulga asju. Võib-olla oskab volinik Borg Maltalt – riigist, kust on pärit ka George Cross – vastata järgmisele küsimusele: miks ei saa me kulutada veidi rohkem raha meie tsivilisatsiooni, meie kultuuri tuleviku toetuseks? Me kulutame ma ei tea mitu miljonit-triljonit eurot sellele, teisele ja kolmandale; palun ka muusikale, luulele, ajaloole, harmooniale. Andke meile võimalus.

Joe Borg, komisjoni liige. – Proua juhataja, ma soovin tänada austatud parlamendiliikmeid paljude teemade eest, mis nad tõstasid. Ma edastan kindlasti teie küsimused ja mured volinik Figeile. Ma soovin aga teha mõned üldised tähelepanekud ja vastata küsimustele üldiselt.

Doris Pack rääkis eeskirjade ühtlustamisest Euroopa tasandil ja sellest, kuidas see mõjutab piirkondlikku mitmekesisust. Ma soovin juhtida teie tähelepanu asjaolule, et ühtlustamine Euroopa tasandil on vajalik selleks, et saavutada võrdsed tingimused kogu Euroopa Liidus, et selle kodanikud saaksid nautida täielikult ühtse siseturu hüvesid. See tähendaks aga, et niisugune ühtlustamine vähendab kultuurilist mitmekesisust. See oli tegelikult ka Euroopa kultuuridevahelise dialoogi aasta tulemus.

Lisaks sellele edendab komisjon kultuurilist mitmekesisust regionaalpoliitika kaudu ja investeerib kultuurivaldkonda nii otseselt kui ka kaudselt, kaasates seega ka piirkondlikud ametiasutused ja sidusrühmad. Paljudes valdkondades püüab komisjon edendada mitmekesisust ja võtta arvesse piirkondlikku eripära kogu Euroopa Liidus.

Käsitledes küsimust kultuuri- ja majanduskriisi kohta ning üleüldise panuse kohta majanduskasvu ja töökohtade loomisse, siis lubage mul meelde tuletada, et komisjonil on kavas algatada käesoleval aastal uuring, et analüüsida seda, kuidas on kultuurimõõde põimitud 2007.–2013. aastaks koostatud piirkondlikesse arengustrateegiasse. Kõnealuse uuringu tulemused aitavad toonitada kultuurisektoris, sealhulgas kultuuri- ja loometööstusse, investeerimise väärtust ning aitab näidata seost niisuguste investeeringute, konkreetsete piirkondlike arengueesmärkide ning Lissaboni tegevuskava vahel.

Rohelise raamatuga seoses soovin ma teid teavitada sellest, et nagu ma alguses ütlesin, valmib see dokument 2010. aasta esimeses kvartalis ning selle eesmärk on algatada avatud konsultatsioonide protsess. Rohelisel raamatul on kolm põhieesmärki. Esiteks tahetakse saavutada strateegilisem lähenemisviis. Teiseks tahetakse suurendada Euroopa kultuuri- ja loometööstuse potentsiaali ning kolmandaks tahetakse aidata arendada strateegiaid, mille eesmärk on julgustada looma paremaid seoseid kultuuri- ja loometööstuse ning teiste majandussektorite vahel ja seega ühendada kultuur ja loovus innovatsiooni ja majandusega üldiselt. Sellega seoses võetakse mõistagi täielikult arvesse piirkondlikku mõõdet.

Ma soovin lõpetuseks viidata härra Posselti avaldusele, kui ta ütles, et kultuuri hävitajaks on sageli rahvuslus. Kindlasti ei tee seda Euroopa Liit, sest ta usub sellesse kindlalt ning toetab ühtsust ja mitmekesisust.

Juhataja. – Mulle on kodukorra artikli 108 lõike 5 alusel esitatud kolm resolutsiooni ettepanekut.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub järgmise osaistungjärgu ajal.

9. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

10. Teatud dokumente puudutavad otsused (vt protokoll)

11. Registrisse kantud kirjalikud deklaratsioonid (kodukorra artikkel 116) (vt protokoll)

12. Istungil vastuvõetud tekstide edastamine (vt protokoll)**13. Järgmiste istungite ajakava (vt protokoll)****14. Istungjärgu vaheaeg**

(Juhataja kuulutas istungi lõppenuks kell 15.50.)